

**Jilid II
Bil. 17**

**Hari Jumaat
3hb Ogos, 1984**

MALAYSIA

PENYATA RASMI PARLIMEN
PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN NEGARA
SENATE

PARLIMEN KEENAM
Sixth Parliament

PENGGAL KEDUA
Second Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 2187]

USUL-USUL:

**Waktu Mesyuarat dan Urusan yang dibebaskan daripada Peraturan Mesyuarat
dan Penangguhan Mesyuarat [Ruangan 2245]**

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Dadah Berbahaya (Pindaan) [Ruangan 2246]

Rang Undang-undang Taman Asuhan Kanan-kanak [Ruangan 2270]

Rang Undang-undang Mahkamah Kehakiman (Pindaan) [Ruangan 2306]

Rang Undang-undang Sivil (Pindaan) [Ruangan 2327]

MALAYSIA

PARLIMEN KEENAM – DEWAN NEGARA

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KEDUA

AHLI-AHLI DEWAN NEGARA

- Yang Berhormat. Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI ISMAIL KHAN, P.S.M., P.N.B.S., B.K.T., P.P.T. (Dilantik)
- ” Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DR. MOHAMED YUSOF BIN HAJI MOHAMED NOOR, J.M.N., S.M.T., P.P.T. (Dilantik)
- ” Timbalan Yang di-Pertua, DATO SULAIMAN BIN NINAM SHAH, S.P.M.J., S.S.I.J., J.M.N., B.S.I., P.I.S., J.P. (Dilantik)
- ” Lt. Kol. (P) ABDUL HAMID BIN IBRAHIM, S.M.S., K.M.N., P.I.S. (Dilantik)
- ” TUAN HAJI ABDUL JALIL BIN ABDUL RAHMAN, A.M.N., P.J.K., J.P. (Dilantik)
- ” TUAN HAJI ABDUL RAZAK BIN HAJI ABU SAMAH, A.M.N., P.J.K. (Dilantik)
- ” TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN HAJI ABU BAKAR, A.M.N. (Dilantik)
- ” TOH MUDA DR. ABDULLAH FADZIL BIN CHE WAN, P.C.M. (Dilantik)
- ” TUAN AHMAD BIN OTHMAN, B.M.S., A.M.K., A.M.N., P.J.K. (Kedah)
- ” ABANG HAJI AHMAD URAI BIN DATU HAKIM ABANG HAJI MOHIDEEN (Sarawak)
- ” TUAN ALEXANDER Y. L. LEE (Dilantik)
- ” TUAN HAJI ARIFFIN BIN HAJI SALLEH, K.M.N., S.M.K. (Dilantik)
- ” TUAN BASHARON BIN HANAPIAH (Dilantik)
- ” TUAN FADZIL BIN MAHMOOD, A.M.N., P.P.N., P.J.K. (Perlis)
- ” DATO S. GOVINDARAJ, D.P.M.S., K.M.N., P.P.N., P.P.I., J.P. (Dilantik)
- ” PUAN HAJJAH HABIBAH BINTI ABDUL GHANI, K.M.N., A.M.P., A.M.N., P.J.K. (Pahang)
- ” PUAN HAFSAH BINTI OTHMAN (Dilantik)
- ” PUAN HASNAH BINTI HAJI MOHD. KASIM @ HASNAH FATIMAH BINTI HAJI MOHD. KASIM, A.M.N., P.P.N., P.J.K. (Terengganu)
- ” TUAN HASSAN BIN NAM (Dilantik)
- ” TUAN IBRAHIM BIN SALLEH, A.M.N., P.J.K. (Dilantik)
- ” DATUK ISHAK BIN ABDUL RAHMAN, D.S.P.N., A.M.N., P.J.K. (Pulau Pinang)
- ” TUAN JAAFAR BIN HARUN (Dilantik)
- ” DATUK JAMES BERNARD WILLIE, P.G.D.K. (Sabah)
- ” PUAN SRI JANAKI ATHI NAHAPPAN, A.M.N., P.J.K. (Dilantik)

Yang Berhormat TUAN R. M. JASNI, B.K. (Dilantik)

- ” TUAN KEE YONG WEE (Wilayah Persekutuan)
- ” TUAN KENNETH KENYAN ANAK TEMENGGONG KOH, K.M.N., J.B.S. (Sarawak)
- ” DATO KHOO KAY POR, D.M.P.N., J.M.N., J.P. (Pulau Pinang)
- ” TUAN K. KUMARAN, K.M.N., P.M.P., P.P.T., J.P. (Dilantik)
- ” TUAN HAJI LATIP BIN HAJI DRIS, P.B.S. (Dilantik)
- ” TUAN LIM KEAN SIEW (Dilantik)
- ” CIK LIM SEAN LEAN @ LIM HIANG NAI, K.M.N. (Dilantik)
- ” DATUK LOH FOOK YEN, D.S.I.J., P.P.N., P.I.S. (Dilantik)
- ” TUAN LOO SWEE MOK, A.M.N., P.P.N. (Pahang)
- ” TUAN HAJI MOHAMED BIN YAHYA, P.I.S., B.S.I., A.M.N. (Johor)
- ” DATUK HAJI MOHD. DIN BIN JAAFAR, P.G.D.K., A.D.K., B.K. (Dilantik)
- ” TUAN MOHD. NOOR BIN BEDAH, P.J.K., P.J.B. (Perlis)
- ” TUAN MOHD. YUSOFF BIN KASSIM (Perak)
- ” TUAN NASIR BIN HAJI MANAP, A.M.N., P.J.K. (Melaka)
- ” PUAN NEN ABIDAH BINTI ABDULLAH, A.M.N., P.P.N., P.J.K. (Dilantik)
- ” TUAN NG AH POI, P.P.N., J.P. (Melaka)
- ” TUAN PARAMJIT SINGH (Dilantik)
- ” DATO C. PASAMANICKAM, S.P.M.J., D.P.M.J., D.S.I.J., P.I.S., B.S.I., J.S.M., A.M.N., J.P. (Dilantik)
- ” PUAN ROKIAH @ MAIMUN BINTI ZAINUDDIN, A.M.N., P.J.K. (Dilantik)
- ” TUAN SALLEH BIN KASSIM, A.M.J., A.M.N., P.J.K. (Terengganu)
- ” TAN SRI C. SELVARAJAH, P.S.M. (Dilantik)
- ” TUAN HAJI SHAHAROM BIN HAJI MAASOM, A.M.N., P.J.K. (Dilantik)
- ” TUAN STEPHEN TIMOTHY WAN ULLOK (Dilantik)
- ” TUAN TAN CHANG SOONG, A.M.N. (Dilantik)
- ” TUAN TAY CHEE KING, K.M.N., B.S.I., P.I.S., A.M.N., J.P. (Johor)
- ” TUAN D. P. VIJANDRAN (Dilantik)
- ” TUAN WONG YAU KET (Sabah)
- ” DATO HAJI ZAKARIA BIN HAJI YAHYA (Selangor)

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Negara: Haji Ahamad Hasmuni bin Haji Hussein.

Ketua Penolong Setiausaha: Haji Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting Kanan: Yahya Manap.

Penyunting: P. B. Menon.

Penyunting: Haji Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita

N. Ramaswamy

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Haji Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Hajjah Kalsom binti Ghazali.

Mohamed bin Osman.

Norishah binti Mohd. Thani.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Haji Ahmad bin Buntu

MALAYSIA

DEWAN NEGARA

Jumaat, 3hb Ogos, 1984

Mesyuarat dimulakan pada pukul 3.00 petang

DOA

(Timbalan Yang di-Pertua
mempengerusikan Mesyuarat)

**JAWAPAN-JAWAPAN
MULUT BAGI
PERTANYAAN-
PERTANYAAN**

**IBU KOTA KUALA LUMPUR
- DASAR PENGANGKUTAN**

1. Tuan Kee Yong Wee minta Menteri Wilayah Persekutuan menyatakan sama ada:

- (a) dasar pengangkutan yang menyeluruh akan digubal untuk Ibu Kota Kuala Lumpur yang semakin pesat pembangunannya; dan
- (b) tempat letak kereta bawah tanah (underground car park) akan dilaksanakan di Wilayah Persekutuan untuk mengatasi masalah kesesakan lalu lintas dan kekurangan tempat letak di Ibu Kota kita.

Menteri Wilayah Persekutuan (Dato Shahrir bin Abdul Samad): Tuan Yang di-Pertua, Dasar Pengangkutan yang menyeluruh bagi Ibu Kota Kuala Lumpur telahpun digaris dan dinyatakan dalam Pelan Struktur Kuala Lumpur. Pelan Struktur ini akan diwartakan pada 15hb Ogos yang akan datang ini. Intisari dari dasar tersebut adalah seperti berikut, iaitu bahawa Sistem Bas dan Transit Laju Ringan (STLR) akan menjadi sistem pengangkutan awam yang utama untuk

mengendalikan permintaan lalu lintas masa hadapan di Wilayah Persekutuan dan kawasan bandar-bandar gabungannya. Ini akan dijadikan dasar utama bagi perancangan pengangkutan di Kuala Lumpur dan juga bandar-bandar gabungannya, iaitu seperti Petaling Jaya, Ampang, Ulu Kelang dan Selayang untuk jangka masa hingga tahun 2,000.

Bagi melaksanakan dasar tersebut tindakan-tindakan perlu akan diambil oleh pihak berkuasa bagi menentukan anjakan mode sebanyak 40 hingga 60% daripada pengangkutan persendirian kepada pengangkutan awam, terutamanya di jalan-jalan di dalam dan yang menuju ke kawasan tengah pada masa-masa yang sebak. Pelaksanaan Sistem Transit Laju Ringan (STLR) adalah sangat wajar dalam membantu pencapaian matlamat dasar di atas. Ini adalah kerana tanpa STLR, sistem bas dan teksi yang ada tidak mungkin akan dapat menampung anjakan mode yang diharapkan sebanyak 40 hingga 60% yang disebutkan tadi.

Untuk makluman Dewan ini Sistem TLR telahpun diluluskan oleh Kerajaan pada mesyuarat Jemaah Menteri pada 1hb Ogos yang lalu.

Untuk menjawab soalan (b), memandangkan kepada sambutan yang baik dari para kontraktor-kontraktor sama ada dari dalam ataupun dari luar negeri, maka besar kemungkinannya projek tempat letak kereta di bawah tanah (underground car park) akan dapat dilaksanakan. Ianya memanglah bertujuan untuk mengatasi masalah kekurangan tempat letak

kereta di Kuala Lumpur ini di samping mengurangkan masalah kesesakan lalu lintas, dengan erti kata lain tempat letak kereta di atas jalan akan dihapuskan dan digantikan dengan tempat letak kereta di bawah tanah pada satu masa kelak.

Selaras dengan dasar Kerajaan sekarang projek tempat letak kereta bawah tanah akan hanya dilaksanakan mengikut konsep penswastaan.

PEPERANGAN DI SEMPADAN THAI/LAOS - ANCAMAN

2. Toh Muda Dr Abdullah Fadzil bin Che Wan minta Menteri Luar Negeri menyatakan sama ada peperangan yang meletus baru-baru ini di sempadan Negeri Thai dan Laos akan mengancam keselamatan negara ini.

Timbalan Menteri Luar Negeri (Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir): Tuan Yang di-Pertua, apa yang sebenarnya berlaku di sempadan Laos/Thai itu adalah satu pertelingkahan sempadan yang timbul akibat satu salah faham di antara kedua pihak mengenai beberapa perkampungan di sempadan tersebut. Buat masa ini pertelingkahan ini adalah merupakan satu masalah setempat (localised conflict) dan sekiranya dapat diselesaikan dengan awal, ianya tidak akan mengancam keselamatan serantau. Oleh yang demikian, Malaysia berharap masalah ini boleh diselesaikan cara aman oleh kedua buah pihak melalui perundingan supaya perkara ini tidak berlarutan. Saya difahamkan bahawa kedua-dua pihak telahpun memulakan perundingan untuk menyelesaikan masalah ini.

ORANG ASLI MEMELUK AGAMA ISLAM

3. Tuan Hassan bin Nam minta Perdana Menteri menyatakan jumlah Orang Asli yang telah memeluk agama Islam sehingga hari ini dan jumlah yang telah diambil untuk mengikuti kursus di

Pusat Pengajian Islam di negara ini.

Timbalan Menteri Dalam Negeri (Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad): Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat bilangan Orang Asli yang telah memeluk agama Islam sehingga September, 1983 di Semenanjung ialah seramai 4,684 orang. Pecahan mengikut negeri-negeri adalah seperti berikut:-

Johor	- 2,238 orang
Perak	- 1,932 orang
Pahang	- 255 orang
Negeri Sembilan/ Melaka	- 42 orang
Kelantan/Terengganu	- 182 orang
Selangor	- 35 orang

Sementara itu, semenjak tahun 1976 hingga kini bilangan Orang Asli Islam yang telah mengikuti kursus yang dianjurkan oleh Institut Dakwah Perkim, Petaling Jaya adalah seramai 40 orang.

Puan Hasnah binti Haji Mohd. Kasim: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Berkaitan dengan Orang Asli yang memeluk agama Islam adakah rancangan Kerajaan yang sedang ataupun yang telah dibuat untuk disampaikan kepada mereka, iaitu merupakan seruan Islam ataupun dakwah Islam kepada mereka kerana ada juga di tempat-tempat yang belum menyampaikan dakwah-dakwah sebagaimana yang diharapkan oleh sebahagian Orang-orang Asli ini.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, memang Jabatan Hal Ehwal Orang Asli selalu menghantar kakitangan mereka di perkampungan-perkampungan orang Islam bagi menyebarkan kegiatan dakwah. Walau bagaimanapun, Kerajaan sedang mengkaji untuk menubuhkan Jawatankuasa Khas menggiatkan lagi peranan dakwah ini di kalangan Orang-orang Asli yang sekarang hampir lebih kurang 60,000 orang di Semenanjung Malaysia.

GERAI BUAH-BUAHAN DI LEBUHRAYA KUALA LUMPUR/ SEREMBAN

4. Tuan Jaafar bin Harun minta Menteri Kerja Raya menyatakan sama ada beliau sedar bahawa Gerai buah-buahan di tepi jalan Lebuhraya Seremban ke Kuala Lumpur itu tidak diminati oleh penjaja-penjaja dan apakah tindakan yang beliau akan ambil untuk menarik penjaja-penjaja supaya berniaga di gerai-gerai itu.

Timbalan Menteri Kerja Raya (Tuan Zainal Abidin bin Zin: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Lembaga Lebuhraya Malaysia telah membina 28 unit gerai buah-buahan di Lebuhraya Kuala Lumpur/Seremban. Tujuan pembinaan gerai-gerai buah-buahan ini adalah untuk menempatkan penjual-penjual buah-buahan di sepanjang lebuhraya tersebut supaya pengguna-pengguna lebuhraya tidak berhenti dengan sewenang-wenangnya di merata tempat yang mana boleh membahayakan pengguna-pengguna lebuhraya yang lain.

Gerai-gerai tersebut telah dibahagikan kepada mereka yang layak dan mereka juga telah membayar wang pertaruhan serta sebulan sewa. Ini menunjukkan mereka berminat berniaga digerei-gerai itu walaupun buat masa ini mereka belum menjual buah-buahan di gerai-gerai yang telah dibina. Kementerian saya sedang membuat kajian dan mencari jalan supaya menempatkan penjaja-penjaja ini ke dalam gerai-gerai yang telah disediakan itu.

Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar: Tuan Yang di-Pertua, adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar bahawa gerai-gerai buah-buahan yang ada di sepanjang Lebuhraya Kuala Lumpur-Seremban ini hanya terletak di sebelah kiri naik ke Seremban sahaja

tetapi tidak ada di sebelah kiri bila balik ke Kuala Lumpur.

Jadi, ini mungkin menyebabkan ramai penjaja-penjaja tidak mahu menggunakan gerai buah-buahan tersebut dan mereka ini terpaksa memilih membuat pondok-pondok mereka sendiri dan mengikut masa mereka akan pindah ke sebelah jalan bila menurut keadaan orang-orang yang menggunakan lebuhraya itu. Itu sahaja soalan saya, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Zainal Abidin bin Zin: Terima kasih. Yang dipersoalkan pada peringkat awal tadi lebuhraya yang di kiri pun tidak digunakan dan kita dapati ada penjual buah-buahan seramai 60 orang di sebelah kiri dan sebelah kanan. Jadi, untuk mengadakan sebelah kanan pula maka satu mesyuarat dan satu kajian telah kita buat dan akan dibincangkan pada 19hb September, 1984 ini.

Tuan Jaafar bin Harun: Tuan Yang di-Pertua, ingin juga saya mendapat penjelasan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan berapakah perbelanjaan membina gerai-gerai tersebut dan barangkali dapatkah Timbalan Menteri memberikan satu tarikh yang sesuai iaitu peminat-peminat atau peniaga-peniaga itu akan dapat masuk berniaga di gerai-gerai buah-buahan yang disediakan itu.

Tuan Zainal Abidin bin Zin: Tuan Yang di-Pertua, pada bulan September yang lepas kita telah memberi kebenaran kepada penjual buah-buahan untuk mula masuk menjual buah-buahan di gerai-gerai yang telah dibina dan perbelanjaan membina 28 buah gerai ini ialah sebanyak \$1.8 juta. Saya tidak dapat menetapkan tarikh bilakah mereka ini akan masuk pada hari ini tetapi sepertimana yang telah saya jawab tadi, pada 19hb September, 1984 satu mesyuarat untuk mengkaji masalah ini akan dibincangkan.

RTM – RANCANGAN MERANGKUMI SELERA SEMUA GOLONGAN

5. Dato' G. Pasamanickam minta Menteri Penerangan menyatakan sama ada Kementerian bersetuju untuk membuat rancangan-rancangan atau filem yang merangkumi selera semua golongan.

Timbalan Menteri Penerangan (Dato' Chan Siang Sun): Tuan Yang di-Pertua, RTM adalah sentiasa mengambil langkah untuk memperbaiki mutu rancangan terutama mutu rancangan tempatan dari masa ke semasa. RTM juga berusaha supaya rancangan-rancangannya dapat merangkumi selera sebahagian besar dari penonton-penonton kalau tidak selera semua golongan penonton.

Sementara itu Kementerian saya juga memastikan bahawa rancangan-rancangan itu dapat memupuk semangat kerjasama dan perpaduan di kalangan rakyat Malaysia yang berbilang kaum di samping memenuhi kehendak-kehendak kerohanian mereka dari segi keagamaan dan kebudayaan sambil meninggikan lagi pengetahuan dan sikap tanggungjawab-tanggungjawab mereka.

Ke arah maksud itu, RTM umpamanya telah menubuhkan satu Panel Penulis Skrip untuk memperolehi, memperbaiki dan menulis skrip-skrip untuk penerbitannya.

Dari segi teknik penerbitan pula saya mengatakan bahawa RTM secara berperingkat-peringkat telah memperolehi alat-alat moden seperti, dengan izin, digital visual effect untuk meninggikan lagi mutu persembahan rancangannya.

Tuan Yang di-Pertua, RTM sedang berusaha untuk menambah penerbitan-penerbitan tempatannya ke tahap yang lebih tinggi sehingga memenuhi tujuannya untuk menerbitkan 60% daripada rancangannya dari bahan-

bahan tempatan.

Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya kepada Timbalan Menteri Penerangan mengenai rancangan-rancangan yang terdapat dalam TV Malaysia iaitu daripada siri kartun. Kenapakah siri-siri kartun ini masih menggunakan bahasa Inggeris, tidak bolehkah siri-siri kartun seperti kartun dari Jepun, "The Spiderman" dialih bahasakan kepada Bahasa Malaysia supaya kanak-kanak kita dapat mengikuti dan menguasai Bahasa Malaysia. Jadi, anak-anak kita yang kecil-kecil yang berumur 5 tahun pun mengikuti siri kartun dari TV ini dengan mendengar bahasa Inggeris. Adakah kemungkinan Kementerian Penerangan untuk memuaskan selera golongan semua kaum di negeri ini, bolehkah alih bahasa digunakan iaitu siri kartun ini dalam bahasa Tamil dan sebahagiannya dalam bahasa Cina boleh disiarkan dalam Rangkaian Kedua dan dalam Bahasa Malaysia di Rangkaian Pertama. Ini mungkin ada sedikit boleh memenuhi selera penonton menurut kaum.

Dato' Chan Siang Sun: Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya rancangan kartun ini pihak Kementerian sudah mengkaji dengan mendalam dan baru-baru ini sebahagian daripada kartun-kartun itu kita pun sudah mengadakan alih suara daripada kartun-kartun yang diimport dari luar negeri kepada bahasa kita iaitu Bahasa Kebangsaan. Dan juga baru-baru ini kita pun ada buat satu kajian atau satu percubaan juga supaya kita sendiri dengan usaha barangkali bantuan daripada perbadanan serantau atau antarabangsa ini supaya kita akan menerbitkan dengan kerjasama untuk menerbitkan satu siri kartun yang sangat bermutu untuk ditayangkan. Jadi, langkah ini masih dalam peringkat percubaan. Kita berharaplah mudah-mudahan rancangan ini akan dibuat dengan cukup teliti. Dengan usaha ini, insya Allah, kita harap rancangan ini akan jadi satu rancangan yang cukup

memenuhi selera semua penonton meliputi kanak-kanak.

PEKERJA ASING DENGAN KAD PENGENALAN MERAH

6. Tuan Ng Ah Poi minta Menteri Dalam Negeri menyatakan sehingga Disember 1983:

- (a) bilangan pekerja-pekerja yang datang dari negeri asing yang memperolehi kad pengenalan merah; dan
- (b) bilangan penduduk-penduduk yang mempunyai kad pengenalan merah.

Timbalan Menteri Dalam Negeri (Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad): Tuan Yang di-Pertua, sepertimana Yang Berhormat sedia maklum warganegara asing yang mendapat kemudahan pas lawatan kerja sementara tidak akan diberi kad pengenalan merah oleh kerana mereka berada di sini semata-mata untuk bekerja sementara terutamanya dengan pihak swasta.

Hingga akhir Disember 1983 jumlah pemegang kad pengenalan merah ialah 309,444 orang.

Tuan Haji Ariffin bin Haji Salleh: Soalan tambahan. Sebagaimana yang kita maklum kad pengenalan merah ini telah dikeluarkan sebagaimana yang diterangkan oleh Timbalan Menteri tadi berjumlah 309,000.

Soalan saya, pertama apa akan jadi dengan 309,000 ini yang diberi kad pengenalan merah di mana barangkali mungkin satu hari dia akan dapat kad pengenalan biru.

Yang kedua, apa yang saya faham sekarang ini kita mengeluarkan empat jenis kad pengenalan, satu biru kepada rakyat, merah dan apa lagi dua warna tak tahulah – empat kad pengenalan yang kita keluarkan. Berhubungan dengan ini kita tahu rakyat Indonesia telah masuk begitu banyak dengan

kononnya masuk ke Malaysia ini hendak mencari pekerjaan tertentu ataupun dibawa oleh kontraktor-kontraktor ataupun swasta-swasta tertentu. Tetapi terdapat banyak bukan sahaja di Kuala Lumpur, di mana-mana negeri juga masuk ke sini, buat kerja dengan kompeni itu seminggu, dua minggu atau sebulan, selepas itu mereka beli motorbike, jual ikan, buat kerja lain-lain dengan harapan mereka akan duduk di sini, sebab barangkali difikirkan di Malaysia ini lebih mewah daripada negaranya, mereka akan tinggal di sini dan pada ketika itu soalan saya, apa akan jadi kepada negara kita ini setelah begitu ramai orang-orang daripada luar negeri datang dan masuk di sini, mungkin barangkali keadaan akan terancam kepada apa juga pekerjaan yang ada di sini termasuklah seperti saya katakan tadi penjaja-penjaja dan sebagainya. Minta keterangan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, memang adalah menjadi hasrat Kerajaan supaya rakyat negara asing melawt negara kita dengan cara yang betul, sah dan teratur. Apa yang disebutkan oleh Yang Berhormat tadi ialah berkenaan dengan pendatang-pendatang daripada negara Indonesia yang memasuki negara kita ini dengan cara tidak sah. Kerajaan memandang berat perkara ini dan sehingga penghujung bulan Jun tahun 1984 seramai lebih kurang 16,000 orang warganegara Indonesia yang telah ditangkap dan diusir balik ke negara asal.

Selain daripada itu terdapat juga beberapa ribu orang daripada negara-negara lain dan Kerajaan akan terus berusaha untuk menangkap mereka yang telah masuk dengan secara haram dan usir mereka balik ke negara asal.

PENYELIA KEMAS

7. Tuan Basharon Hanafiah minta Menteri Pembangunan Negara dan

Luar Bandar menyatakan sama ada beliau sedar ada penyelia-penyelia Kemas telah mengugut dan memecah belahkan perpaduan masyarakat di kampung-kampung di dalam kawasan yang mereka jagai, demi untuk menjaga kedudukan mereka di dalam politik; jika sedar apa tindakan yang akan diambil oleh Kerajaan terhadap mereka yang terlibat itu.

Timbalan Menteri Pengangkutan (Puan Hajjah Rahmah binti Othman): Dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, setakat ini Kementerian ini tidak menerima apa-apa laporan dari mana-mana pihak mengenai adanya penyelia-penyelia Kemas mengugut dan memecahbelahkan perpaduan masyarakat di kampung-kampung. Sekiranya ada laporan-laporan yang diterima dalam kes seperti ini Kementerian ini akan membuat siasatan dengan segera dan jika didapati benar dakwaan tersebut, Kementerian ini tidak akan ragu-ragu mengambil tindakan ke atas penyelia-penyelia berkenaan.

Sekiranya ada bukti-bukti perkara-perkara seperti ini berlaku di satu-satu tempat khususnya dalam kawasan Yang Berhormat sendiri, saya berharap Yang Berhormat dapat membuat laporan terus kepada Kementerian.

Tuan Haji Ariffin bin Haji Salleh: Soalan tambahan. Apa yang diterangkan oleh Timbalan Menteri tadi saya kurang jelas macam manakah yang hendak boleh diistilahkan melakukan berpecah belah kerana berpecah belah yang dilakukan oleh Kemas ini di seluruh Malaysia kita ini tak dapat dinafikan dari segi politiknya dan dari segi lain. Jadi kalau hendak dibuat pengaduan atas maksud itu kepada siapa rakyat ataupun orang ramai boleh buat pengaduan seperti itu. Adakah kepada Menteri yang berkenaan ataupun kepada siapa?

Puan Hajjah Rahmah binti Othman: Tuan Yang di-Pertua, penyelia Kemas

ini sebenarnya ialah untuk mewujudkan perpaduan di kalangan masyarakat tak kira siapa dan jika ada perkara-perkara yang sedemikian kalau Yang Berhormat ketahui dengan lebih jelas tidak membawa perpaduan dalam kampung itu, saya harap Yang Berhormat dapat terus menghantar kepada Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Haji Abu Bakar: Soalan tambahan. Tuan Yang di-Pertua, mengikut keterangan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi setiap apa ada yang terdetik jika didapati tingkah laku ataupun perbuatan penyelia-penyelia ini yang bertujuan untuk maksud memecah belahkan perpaduan masyarakat dan sebagainya kita boleh mengadu, memang benar. Tetapi sebelum kita mengadu secara hitam putih, apakah pihak Kementerian ataupun Menteri sendiri tidak pernah memberi orientasi kepada penyelia-penyelia ini kerana didapati perbuatan-perbuatan mereka memecah belah itu sangat halus, diadun begitu cermat sehingga kadang-kadang serupa kek hitam dibalut dengan icing yang begitu cantik. Itulah lebih kurang perbuatan mereka ini menanamkan bibit-bibit perpecahan di kalangan pemaju-pemaju Kemasnya. Ada pemaju-pemaju Kemas itu yang ada semangat hendak memberontak sedikit tetapi pada hari ini mereka itu diugut, jika keluar sahaja kepada Wakil Rakyat atau kepada siapa, "nisab kamu, hidup kamu, nafkah kamu di tangan saya." Inilah kejadian laksana kita menghidupkan sikap "abadi baru" di zaman moden ini. Apakah ini semuanya tidak diambil perhatian oleh pihak Kementerian sebelum aduan-aduan secara bertulis memadamkan dengan ucapan-ucapan yang ada dihamburkan oleh Ahli-ahli Dewan Negara di Dewan yang mulia ini sudah menunjukkan perkara yang tersirat ada berlaku.

Puan Hajjah Rahmah binti Othman: Tuan Yang di-Pertua, kalau soal

memberi orientasi itu Yang Berhormat sendiri pun tahu bahawa Kementerian ini sudah berkali-kali memberi orientasi kepada semua yang berkenaan. Tetapi kalau ada perkara-perkara penyelewengan berlaku di kawasan-kawasan, kalau tidak ada laporan seperti mana yang dikehendaki, kita tidak boleh hendak bertindak.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Paramjit Singh.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Haji Abu Bakar: Tuan Yang di-Pertua, dengan izin, soalan No. 8.

PENGEDAR DADAH DIHUKUM MATI

8. Tuan Haji Abdul Wahab bin Haji Abu Bakar (*di bawah S.O.23(2)*) minta Menteri Dalam Negeri menyatakan:

- (a) jumlah orang yang dijatuhkan hukuman mati dalam tahun 1984 kerana mengedar dadah merbahaya.
- (b) sebab-sebab kenapa Kerajaan sangat lambat di dalam meminda undang-undang yang memperuntukkan bagi merampas harta benda pengedar dadah dan orang-orang lain yang terlibat di dalam perniagaan dadah yang haram, dan
- (c) sama ada pindaan-pindaan kepada Akta Dadah Merbahaya baru-baru ini mendatangkan apa-apa kesan terhadap perniagaan haram pengedaran dadah.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, jumlah pengedar dadah yang dijatuhkan hukuman mati dalam tahun 1984 kerana mengedar dadah merbahaya ialah seramai 15 orang. Kemungkinan bagi menggubal peruntukan bagi merampas hartabenda pengedar dadah dan orang-orang lain yang terlibat dalam perniagaan dadah sedang dikaji dengan teliti oleh Kerajaan. Kajian ini akan memakan masa sedikit kerana kemungkinan adanya implikasi

kemungkinan adanya implikasi-implikasi tertentu. Pindaan-pindaan kepada Akta Dadah Merbahaya 1952 telah mendatangkan kesan-kesan yang positif dalam usaha-usaha Kerajaan membantras pengedaran dadah di negara kita.

Tangkapan-tangkapan di bawah Akta Dadah Merbahaya, 1952 (Pindaan) tahun 1983 yang membawa hukuman mati mandatory wajib jika disabitkan dengan kesalahannya telah meningkat. Dari bulan April, 1983 hingga bulan Julai, 1984 seramai 458 orang telah dituduh di bawah seksyen 39(b) Akta tersebut. Rampasan-rampasan dadah juga telah bertambah dengan banyaknya. Sepanjang tahun 1984 hingga bulan Mei sahaja rampasan candu mentah berjumlah 380.72 kilogram adalah lebih empat kali ganda dari keseluruhan rampasan candu mentah dalam tahun 1983 yang berjumlah 86.23 kilogram. Begitu juga rampasan bagi ganja berjumlah 732.27 kilogram adalah melebihi kejayaan yang dibuat sepanjang tahun 1983 sejumlah 182.44 kilogram. Menurut risikan yang dibuat dengan pindaan-pindaan kepada Akta Dadah Merbahaya, 1952 tersebut telah menjadikan pengedar-pengedar lebih berhati-hati dan menjual dadah kepada pelanggan-pelanggan, penagih-penagih dadah yang dipercayai sahaja di tempat-tempat sulit dan tersembunyi. Kajian yang dibuat menunjukkan bahawa ketulinan dadah telah menurun sebanyak lebih kurang 50%.

Puan Hasnah binti Haji Mohd. Kasim: Soalan tambahan. Saya minta pihak Timbalan Menteri menyatakan pada tahun 1984 yang kena hukuman mati 15 orang. Adakah betul mereka itu telah mati atau masih disimpan lagi? (*Ketawa*)

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, 15 orang telahpun dibicara di bawah seksyen 39(B) dan didapati bersalah dan telahpun dihukum gantung tetapi hanya 3 orang

daripada mereka sahaja hukuman telahpun dijalankan, yang 12 menunggu masa sahaja. (*Ketawa*)

PENYUSUNAN SEMULA BANK TEMPATAN DAN ASING

9. Tuan Kenneth Kanyan Anak Temenggong Koh minta Menteri Kewangan menyatakan dasar yang diamalkan oleh Kerajaan berkaitan dengan penyusunan semula bank-bank tempatan dan juga bank-bank asing sejajar dengan Dasar Ekonomi Baru dan juga nyatakan bilangan bank yang telah disusun semula.

Timbalan Menteri Kewangan (Dato Sabbaruddin Chik): Tuan Yang di-Pertua, semua bank-bank perdagangan adalah digesa untuk membuat penyusunan semula ekuiti mereka supaya selaras dengan Dasar Ekonomi Baru. Untuk maklumat Ahli Yang Berhormat, seperti pada 31hb. Disember tahun lepas, 19 daripada 22 buah bank perdagangan tempatan telah disusun semula atau sekurang-kurangnya mempunyai kepentingan Bumiputera dan Kerajaan sebanyak 30% dari jumlah modal mereka. Dua buah bank lagi telah mendapat kelulusan untuk menyusun semula supaya 30% daripada ekuiti mereka dapat dimiliki oleh Bumiputera dan yang ketiga yang belum menyusun semula itu sedang dalam peringkat terakhir dalam rangka rancangan penyusunan semulanya.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai bank-bank asing pula, dua bank bank asing telah pun mengemukakan cadangan untuk menyusun semula operasi cawangan mereka di negara kita. Walau bagaimanapun memandangkan kedudukan imbalan pembayaran negara yang kurang menyenangkan pada masa ini, maka Kerajaan berpendapat adalah wajar untuk menundakan pelaksanaan cadangan penyusunan semula bank-bank tersebut. Sungguhpun demikian, usaha menyusun semula ini akan diteruskan

dan perlaksanaannya akan dijalankan apabila kedudukan imbalan pembayaran negara bertambah baik.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Haji Abu Bakar: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah dalam rangka penyusunan semula ekuiti-ekuiti Bank ini sahaja yang ditekankan di dalam Dasar Ekonomi Baru ataupun mereka ini dikehendaki untuk menaburkan, dengan izin, "distribute" Cawangan-cawangannya di luar-luar bandar, di ibu-ibu daerah dan sebagainya kerana kita dapati pada masa ini kebanyakan Bank-bank yang ada dalam negeri kita ini tidak usah kata Bank lain, Bank Bumiputra sendiri pun begitu liat sikapnya untuk masuk dan menubuhkan Cawangan di daerah-daerah. Minta penjelasan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri.

Dato Sabbaruddin Chik: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Soal membuka Cawangan sama ada di dalam ataupun di luar bandar terkeluar sedikit daripada soalan asal, walau bagaimanapun untuk maklumat Ahli Yang Berhormat sememangnya Kerajaan menggalakkan juga penubuhan-penubuhan Cawangan, bukan sahaja di dalam bandar tetapi di luar bandar.

Dalam pada itu sebelum sesebuah Bank perdagangan menubuhkan Cawangan masing-masing, saya rasa sememangnya Bank-bank tersebut sebagai sebuah institusi perdagangan memastikan Cawangan-cawangan yang dibuka itu akan membawa keuntungan kepada syarikat berkenaan.

Kementerian Kewangan tidak boleh memaksa Bank berkenaan membuka mengikut pandangan kita sahaja, tetapi terlebih dahulu harus juga meneliti dari segi viability Cawangan-cawangan yang akan ditubuhkan dari segi pandangan Bank yang berkenaan.

Tuan Haji Ariffin bin Haji Salleh: Tuan Yang di-Pertua, soalan

tambahan. Tadi apa yang telah diterangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri, sehingga 31hb. Disember 1983, 19 buah Bank yang telah dibuat penyusunan semula dan dua buah katanya dalam penyusunan dan saya nampak bakinya lagi di sini adalah 20 buah. Saya hendak tahu adakah Kementerian menetapkan tempoh ataupun sudahkan Kementerian menetapkan tempoh bila masa, kalau tahun-tahun berapa penyusunan semula ini mesti dilaksanakan 100%, itu soalan pertama.

Soalan yang kedua, saya bimbang kalau Yang Berhormat Timbalan Menteri hendak jawab tidak ada kaitan, tetapi saya rasa ini ada kaitan juga sedikit. Baru-baru ini terdapat dalam siaran akhbar mengatakan ada beberapa Bank di Malaysia kita ini yang belum pun cukup ataupun belum memenuhi kuota dari segi pinjaman kepada Bumiputera.

Jadi soalnya kalau terdapat dan memang ada benda ini sebab dikeluarkan di surat khabar, apakah tindakan Kementerian Kewangan kepada Bank-bank seperti ini. Adakah hendak dibiarkan begitu, ataupun tindakan hendak menarik balik lesen, ataupun dikenakan hukuman, ataupun apa yang akan ditetapkan oleh Kementerian Kewangan?

Dato Sabbaruddin Chik: Tuan Yang di-Pertua, Bank-bank tempatan seperti yang saya katakan 19 daripada 22 telah disusun semula yakni tinggal tiga, daripada tiga tadi, dua telahpun mendapat kelulusan. Ban Hin Lee Bank telah mendapat kelulusan pada bulan September 1983 dan Wah Tak Bank mendapat kelulusan menyusun semula pada bulan Mei 1983.

Satu lagi yang masih dalam peringkat terakhir iaitu Hock Hua Bank, Sabah. Ini dalam peringkat terakhir menyusun semula. Kita tidak ada setakat ini memberi tempoh terakhir tetapi

percaya bahawa Bank yang belum diberi kelulusan untuk menyusun semula, akan diberi kelulusan tidak berapa lama lagi. Jadi ertinya dalam setahun dua ini, saya percaya ketiga-tiga bank yang belum lagi menyusun semula ini akan menyusun semula. Ini dari segi bank-bank tempatan.

Bank-bank asing seperti saya katakan tadi, walaupun mereka mengemukakan cadangan dan dua daripadanya telahpun diluluskan, sengaja Kerajaan menangguhkan dahulu penyusunan semula, sebab kalau kita meminta Bank-bank ini menyusun semula sekarang, maka sudah tentulah sebahagian besar daripada wang yang kita gunakan untuk melabur di dalam bank-bank asing ini akan dibawa keluar. Ini akan memburukkan lagi keadaan imbalan pembayaran kita. Ertinya mata wang kita akan keluar, maka oleh itu Kerajaan menangguhkan dahulu sementara waktu sehingga keadaan imbalan pembayaran negara ini bertambah baik.

Mengenai soalan kedua seperti yang dijangka oleh Yang Berhormat Senator tadi memanglah ini terkeluar sedikit dari soalan asal. Walau bagaimanapun oleh sebab Tuan Yang di-Pertua benarkan maka saya inginlah menjawab juga. yang pertama sekali kalau sekiranya bank-bank ini tidak memenuhi kuota pinjaman yang dikhaskan kepada kaum Bumiputera iaitu setidak-tidaknya 18% daripada pinjaman tahun sebelumnya maka jumlah wang yang berkurang daripada pinjaman minima itu akan diminta didepositkan ke dalam Bank Negara.

Bagi kesalahan pertama Bank Negara hanya akan membayar 5% faedah sahaja kepada bank berkenaan. Kalau dia degil lagi, dia tidak cukup lagi pada tahun selepasnya, wang yang sebanyak tidak cukup juga akan dimasukkan ke dalam Bank Negara dan peratusan faedah sebanyak 3% sahaja akan dibayar kepada bank berkenaan.

Kalau dia degil lagi, dia tidak cukup lagi kuotanya pada tahun ketiga, dia terpaksa juga menyimpan sebanyak yang tidak cukup itu ke dalam Bank Negara dan Bank Negara tidak akan membayar sebarang faedah kepada Bank berkenaan. Soal menarik balik lesen dan sebagainya belum lagi difikirkan setakat ini. Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

ANCAMAN PENGKALAN TENTERA SOVIET DI TELUK CAM RANH

10. Tuan K. Kumaran minta Menteri Luar Negeri menyatakan sama ada "Soviet military build up" di Danang dan Cam Ranh Bay menjadi suatu ancaman kepada keselamatan dan kestabilan rantau-rantau ini terutama ASEAN.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang di-Pertua, Malaysia menganggap peningkatan kuasa militari oleh mana-mana kuasa besar dan di mana-mana sahaja adalah merupakan suatu perkembangan yang memang mengancam keamanan dan keselamatan dunia amnya. Oleh itu, aktiviti ketenteraan Soviet Union di Danang dan Cam Ranh Bay memanglah menjadi satu kebimbangan kepada ASEAN pada keseluruhannya.

Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya suka bertanya kepada Timbalan Menteri Luar Negeri iaitu Cam Ranh Bay ataupun Teluk Cam Ranh di Vietnam adalah letaknya di Laut China Selatan dan manakala pula pengkalan Tentera Laut Diraja Malaysia yang kita terletak di Malaysia Barat adalah letaknya di Laut Selat Melaka. Jadi adakah kemungkinan jika sekiranya berlaku sebarang ancaman daripada Pengkalan Cam Ranh Bay di Vietnam itu yang mana angkatan tentera laut kita dapat lebih kurang bukan sahaja untuk mengatasi dan melawan tetapi dapat mengawal keadaan di kawasan Laut China Selatan. Jadi inilah per-

tanyaan saya Tuan Yang di-Pertua, adakah cadangan daripada Kementerian yang berkenaan supaya salah satu strategi Angkatan Tentera Laut Diraja Malaysia diletakkan menghadapi Laut China Selatan juga untuk mengimbangi kedudukan tentera di Teluk Cam Ranh yang mana dikuasai oleh Soviet Russia pada hari ini?

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana kita tahu soal pertahanan negara adalah satu perkara yang kompleks dan segala usaha pertahanan itu adalah integrated dan ancaman itu boleh datang bukan sahaja menerusi Cam Ranh Bay tetapi juga menerusi daratan iaitu menerusi negara boneka Soviet Union dan ancaman itu juga boleh datang dengan petik suis sahaja menggunakan "Inter Continental Ballistic Missiles" (ICBM) dari tanah besar Soviet Union itu sendiri.

Jadi oleh sebab itu saya tidaklah boleh menjawab dengan tepat mengenai soalan Ahli Yang Berhormat itu tetapi Kerajaan kita sudah tentulah mempunyai rancangan-rancangan untuk mempertahankan negara kita secara integrated.

GURU TAMIL TERLATIH — USAHA MENAMBAH

11. Puan Sri Datin Janaki Athi Nahappan minta Menteri Pelajaran menyatakan apakah langkah-langkah yang diambil bagi menambah bilangan guru-guru terlatih Tamil untuk mengajar di Sekolah-sekolah Rendah Tamil di negara ini.

Timbalan Menteri Pelajaran (Tuan Bujang bin Haji Ulis): Tuan Yang di-Pertua, saya suka memaklumkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa jumlah pengeluaran guru-guru terlatih bagi semua sekolah termasuk Sekolah Tamil adalah dibuat berasaskan kepada keperluan yang dianjurkan. Bagi memenuhi keperluan itu kursus-kursus

pra-perkhidmatan sepenuh masa telah diadakan di maktab-maktab perguruan.

Walau bagaimanapun, biasanya tempat-tempat yang ditawarkan untuk kursus pendidikan Sekolah Rendah Tamil kini sukar dipenuhi oleh kerana kekurangan calon yang sesuai dan penolakan yang dibuat oleh calon-calon yang ditawarkan.

Di samping itu Kementerian saya juga sedang giat mengumpulkan maklumat-maklumat mengenai semua jenis guru sementara untuk menentukan sama ada perlu diadakan program latihan khas untuk mengatasi kekurangan guru dalam bidang-bidang yang tertentu.

Namun demikian pertimbangan yang amat penting adalah diberi kepada kelayakan yang ada pada calon-calon yang memohon.

LAPANGAN TERBANG LABUAN — MEMPERBAIKI

12. Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar minta Menteri Pengangkutan menyatakan sama ada Kementerian berkenaan bercadang untuk memanjangkan Lapangan Terbang Labuan dan membuat bangunan terminal baru bagi menggantikan bangunan yang ada sekarang.

Timbalan Menteri Pengangkutan (Puan Hajjah Rahmah binti Othman): Tuan Yang di-Pertua, pada masa ini Lapangan Terbang Labuan mempunyai landasan sepanjang 1,862 meter yang boleh menampung operasi setakat pesawat jenis Boeing 737. Sungguhpun demikian pendaratan Boeing 737 adalah terhad kepada syarat-syarat sekatan muatan ataupun "load on penalty".

Pada masa ini Kerajaan sedang merancang untuk memanjangkan landasan tersebut kepada 2,287 meter untuk membolehkan operasi Boeing 737 dijalankan tanpa syarat-syarat sekatan muatan yang berkenaan.

Menyentuh berkenaan dengan bangunan terminal pula kerja perancangan pelan permulaan untuk mengadakan sebuah kompleks terminal baru sedang dibuat oleh juru perunding. Kerja-kerja itu dijangka siap dalam bulan September, 1984.

Walau bagaimanapun, Kerajaan pada ketika ini tidak dapat menentukan Jadual pelaksanaan peringkat pembinaan yang sebenarnya memandangkan kedudukan kewangan negara yang belum begitu menggalakkan lagi.

PENYELUDUPAN DADAH/ SENJATAPI — PINTU MASUK KE MALAYSIA

13. Tuan Fadzil bin Mahmood minta Menteri Dalam Negeri menyatakan sama ada beliau sedar bahawa dadah dan senjatapi muda diseludup masuk ke Malaysia dari negeri Thailand kerana banyak pintu masuk ke negara kita ini yang kurang dikawal oleh pihak Malaysia dan apakah tindakan yang positif untuk mengatasi masalah ini.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan memang sedar bahawa terdapat dadah dan senjatapi diseludup ke Malaysia dari Thailand. Walau bagaimanapun, adalah tidak benar bahawa banyak pintu masuk ke negara ini kurang dikawal oleh pihak Malaysia. Antara tindakan untuk mengatasi masalah ini ialah:-

- (a) kerjasama di antara Polis Diraja Malaysia dengan Polis Thai bagi tujuan menyekat penyeludupan senjatapi dan dadah ke Malaysia;
- (b) mengadakan "listening post" bagi menghalang penyeludup-penyeludup masuk dari pintu-pintu yang tidak sah;
- (c) pusat-pusat keluar masuk yang sah di sempadan Malaysia-Thailand dilengkapi dengan alat-alat seperti, dengan izin, pengesan metal detector, Hymen-scant X-

ray dan door frame detector;

- (d) menempatkan Unit Pencegah Penyeludupan (UPP) di kawasan tertentu di negeri Perlis, Kedah dan Perak dan Kelantan;
- (e) membina pagar keselamatan dan tembok konkrit di kawasan-kawasan strategik di sempadan Malaysia-Thailand;
- (f) mengadakan sekatan jalanraya; dan
- (g) langkah kawalan dan pencegahan biasa oleh agensi penguatkuasa seperti Polis Diraja Malaysia, Jabatan Kastam dan Eksais Diraja Malaysia dan Jabatan Imigresen.

AKHBAR/MAJALAH SIARKAN LUCAH – TINDAKAN DIAMBIL

14. Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah minta Menteri Dalam Negeri menyatakan sama ada tindakan undang-undang boleh diambil terhadap majalah-majalah dan surat khabar yang memaparkan cerita-cerita maksiat seperti bersekedudukan, bercerai-berai, rogol dan sebagainya oleh kerana ugama Islam melarang menghebahkan soal peribadi.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, tindakan undang-undang di bawah Seksyen 292 Kanun Keseksaan boleh diambil ke atas majalah-majalah dan surat khabar jika sekiranya cerita yang disiarkan oleh mereka adalah lucah. Bagi majalah dan surat akhbar yang menyiarkan cerita atau rencana yang menyentuh hal-hal peribadi seseorang yang boleh memalukannya tanpa kebenaran pihak yang terlibat, maka pihak yang terlibat bolehlah mengambil tindakan sivil terhadap majalah dan surat khabar yang berkenaan.

Bagi majalah dan surat khabar yang diberi permit penerbitan oleh Kementerian Dalam Negeri, tindakan boleh diambil untuk menggantung atau membatalkan permit penerbitannya yang

diberikan kepada sesebuah majalah atau surat khabar sekiranya ia menyiarkan cerita-cerita yang boleh dianggap prasangka kepada kemurnian akhlak rakyat negara ini.

Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Soalan tambahan. perkara ini tak boleh dinafikan kerana setiap kali kita membaca majalah yang ada sekarang ini, tak perlulah saya terangkan apakah nama majalah itu yang masih berbeluasa lagi menyiarkan berita peribadi sendiri. Tadi Timbalan Menteri mengatakan kalau dapat izin daripada peribadi sendiri tak apa dikeluarkan. Ini nampaknya memanglah dapat kebenaran, agaknya mungkin dibenarkan, sebab gambar sekali ada diceritakan dipampangkan dalam surat khabar. Oleh itu tidakkah pihak Kerajaan bercadang menghapuskan langsung tidak dibenarkan langsung perkara seumpama ini?

Saya memandangkan keadaan ini Tuan Yang di-Pertua, kerana majalah-majalah ini dibaca oleh anak-anak yang sepatutnya belum dapat membacanya, kalau kita sorokpun dia baca juga. Oleh itu sepatutnya dapat diharamkan majalah-majalah serupa ini yang merosakkan akhlak kerana dalam negara kita ini nampaknya terlalu banyak sangat perkara seperti ini masuk tanpa kita kawal. Itulah harapan saya dan bagaimanakah pandangan dan tindakan pihak Kementerian?

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menasihatkan Ahli Yang berhormat itu supaya beliau janganlah membeli surat khabar atau majalah-majalah itu. *(Ketawa)*

Walau bagaimanapun, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, memanglah tindakan-tindakan yang sewajarnya telahpun diambil contohnya seperti majalah BACARIA yang baru-baru ini permit penerbitannya telahpun digantung kerana menyiarkan gambar-

gambar yang tidak sihat untuk anak-anak Ahli Yang Berhormat yang baca ataupun kepada Ahli Yang Berhormat Sendiri. (*Ketawa*)

Tuan Haji Abdul Wahab bin Haji Abu Bakar: Soalan Tambahan. Saya mempunyai sedikit kemusykilan mengenai sama ada berkesan atau tidak berkesannya fasal-fasal ataupun seksyen-seksyen yang ada di dalam kanun Keseksaan seperti yang disebut oleh Yang Berhormat tadi katanya sebagai contoh di bawah seksyen 292 Kanun Keseksaan. Apa yang saya dapati pula kes-kes suratkhbar ini, bidang persuratan, bidang kewartawanan ada pula dilindungi oleh kebebasan-kebebasan akhbar. Jadi, saya ingin mendapat kepastian sama ada undang-undang kita ini tidak begitu kuat untuk menentang apa yang disuarakan oleh sahabat saya tadi tentang cerita-cerita rekaan, cerita-cerita benar yang begitu lucu bahasanya, gambar-gambarnya dan penggubalan cerita-cerita itu.

Apakah kita perlu meminda seksyen-seksyen ini sehingga menepati apa yang dikehendaki oleh agama suci Islam ataupun moral yang baik dari segi agama-agama yang lain. Kerana kita dapati kadang-kadang bila bawa kes ini ke mahkamah, katalah Kerajaan hendak saman ataupun orang itu hendak saman balik Kerajaan terhadap tindakan-tindakan undang-undang yang kita lakukan kepada akhbar-akhbar ini atau majalah-majalah itu kadang-kadang majalah itu menang, kerajaan kita kalah pula. Jadi, ada pula ceritanya yang dengan izin peribadi boleh disiarkan. Rasa saya ini tidak kena, dengan berdasarkan kesucian hukum-hukum Islam, kalau cerita itu maksiat, lucu suatu aib kepada batang tubuh samada izin atau tidak izin kita mesti tidak boleh disiarkan. Jadi, saya rasa adakah undang-undang kita perlu dipinda ataupun mencukupi dengan yang ada sekarang.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin hendak menerangkan sedikit kepada Yang Berhormat, mungkin Yang Berhormat telah pun keliru.

Tindakan undang-undang di bawah seksyen 292 Kanun Keseksaan boleh diambil terhadap majalah-majalah ataupun surat-suratkhbar yang menyiarkan cerita-cerita yang lucu. Masalah penyiaran yang menyentuh hal peribadi seorang itu, jika dengan kebenaran seseorang itu penyiaran itu boleh disiarkan, asalkan dia tidak lucu. Jika dia itu juga lucu walaupun mendapat persetujuan daripada orang yang berkenaan, tindakan akan diambil juga.

Bagi majalah yang menerima permit penerbitan daripada Kementerian Dalam Negeri selalunya tindakan-tindakan diambil. Cara yang kita mengambil tindakan, memberi amaran secara berlisans. Satu, mungkin dua kali dan seterusnya memberi surat suruh mereka 'show cause' dengan izin, kenapa tindakan sepatutnya tidak diambil terhadap mereka.

Walau bagaimanapun, sepertimana yang kita semua maklum, negara kita ini adalah sebuah negara demokrasi. Kita mengamalkan sistem liberal di mana kita berkehendakkan pemberita-pemberita yang bertanggungjawab menyiarkan berita-berita yang betul-betul untuk manfaat semua kaum tetapi jika ada perkara-perkara yang menyentuh prasangka kepada kemurnian akhlak rakyat negara ini, tindakan-tindakan akan diambil seterusnya.

IBU PEJABAT LPN PERLIS

15. Tuan Mohd. Noor bin Bedah minta Menteri Perusahaan Awam menyatakan sama ada Kementerian bercadang untuk menubuh Ibu Pejabat LPN negeri di Perlis.

Menteri Perusahaan Awam (Datin Paduka Rafidah Aziz): Tuan Yang di-

Pertua, LPN sedang mengkaji dengan teliti permohonan Kerajaan Negeri Perlis untuk mengasingkan Pejabat LPN Kedah/Perlis, khususnya dari segi implikasi kewangannya.

Buat masa ini oleh kerana keadaan belum mengizinkan maka masih perlu diteruskan operasi LPN bagi Negeri Kedah dan Perlis daripada pejabatnya di Alor Setar.

KAMPUNG PROJEK SANG KANCIL – DASAR PEMILIHAN

16. Puan Hasanah binti Haji Mohd. Kassim minta Menteri Wilayah Persekutuan menyatakan dasar pemilihan Kampung projek Sang Kancil yang bermula pada tahun 1979 dan perkembangan projek ini sehingga sekarang.

Menteri Wilayah Persekutuan (Dato Shahrir bin Abdul Samad): Tuan Yang di-Pertua, dasar pemilihan sesebuah kampung bagi projek Sang Kancil, Wilayah Persekutuan, Kuala Lumpur adalah seperti berikut:

1. Hasil kajian yang dijalankan oleh Kementerian dengan kerjasama Dewan Bandaraya Kuala Lumpur iaitu kajian-kajian ini adalah berdasarkan kepada data-data seperti jumlah rumah, jumlah keluarga, peratusan penduduk dan jenis kemudahan asas yang sedia ada di kampung yang dikaji atau di kawasan sekitar kampung.
2. Kriteria kedua adalah melalui permohonan-permohonan daripada penduduk-penduduk kampung sendiri yang memerlukan perkhidmatan Sang Kancil iaitu perkhidmatan kesihatan, pra sekolah, dan kegiatan penambatan pendapatan.
3. Kementerian juga memilih sesuatu kampung di bawah Projek Sang Kancil berdasarkan hasil dialog dan perbincangan yang diadakan dengan penduduk-penduduk kampung di Wilayah Persekutuan.

Melalui perbincangan dan dialog-dialog ini Kementerian akan dapat mengenal pasti akan keperluan-keperluan penduduk-penduduk kampung terhadap projek ini.

4. Yang turut penting ialah minat dan kerjasama penduduk menjadi satu dasar pemilihan Kampung Projek Sang Kancil. Persetujuan penduduk kampung untuk menubuhkan satu jawatankuasa bertugas yang akan menjadi orang perantaraan di antara Kementerian Wilayah Persekutuan dan Dewan Bandaraya, Kuala Lumpur dengan penduduk kampung adalah diperlukan supaya projek dapat dijalankan dengan jayanya. Oleh itu dasar pemilihan Kampung Projek Sang Kancil bukan setakat kajian-kajian yang dijalankan oleh Kementerian Wilayah Persekutuan atau Dewan Bandaraya untuk mengenal pasti keperluan-keperluan penduduk kampung tetapi juga melalui permohonan penduduk serta minat dan kerjasama dari mereka sendiri terhadap projek ini.

Soal perkembangan projek sejak dilancarkan pada tahun 1979, pula iaitu pada tahun 1979, tiga buah Pusat Sang Kancil telah didirikan di Kampung Haji Abdullah Hukum, Kampung Pandan dan Kampung Malaysia Tambahan. Setakat hari ini 10 buah pusat lagi telah didirikan, menjadikan semua 13 pusat Sang Kancil.

Matlamat Kementerian bagi projek ini dalam Rancangan Malaysia Keempat adalah sebanyak 20 buah pusat. Pada masa ini Kementerian sedang mengenal pasti beberapa buah kampung lagi untuk memulakan projek yang sama. Projek ini akan dilaksanakan di kampung-kampung tersebut sekiranya terdapat peruntukan kewangan dan kemudahan kewangan.

Dari segi aktiviti pula, semua Pusat-pusat Sang Kancil yang didirikan ada memberi perkhidmatan pra sekolah

untuk kanak-kanak di antara tiga dan lima tahun. Hampir 300 kanak-kanak menghadiri Kelas Tadika Sang Kancil itu.

Bagi aktiviti kesihatan pula, 10 buah pusat menyediakan perkhidmatan Klinik Kesihatan Ibu-ibu mengandung dan Kanak-kanak. Di samping itu terdapat juga perkhidmatan perancangan keluarga dan pengawalan parasit yang dibekalkan oleh Lembaga Perancangan Keluarga ataupun Lembaga Kependudukan Negara. Sehingga akhir tahun ini kesemua Pusat-pusat Sang Kancil akan memberi perkhidmatan kesihatan.

Sementara itu empat buah Pusat Sang Kancil sedang menjalankan aktiviti penambahan pendapatan. Aktiviti-aktiviti tersebut adalah seperti kegiatan jahit-menjahit yang dijalankan di kampung Malaysia Tambahan di Kuala Lumpur. Perusahaan menjilid buku di Kampung Bukit Putera. Kegiatan membuat bahan tembikar di Kampung Benteng dan penanaman cendawan di Kampung Sentosa.

Sehingga akhir tahun ini Kementerian berharap akan memulakan dua lagi projek penambahan pendapatan di Pusat-pusat Sang Kancil dengan bantuan UNISEF.

Bagi Wilayah Persekutuan Labuan pula, Kementerian akan menimbang-nika sama ada untuk melaksanakan skim yang sama ataupun tidak.

FELDA – MEMBINA JALAN DI RANCANGAN

17. Tuan Haji Shaharom bin Haji Maasom minta Menteri Kerja Raya menyatakan:

- (a) sama ada menjadi tanggungjawab Kementerian ini untuk membina jalan-jalan di semua rancangan FELDA; jika ya, mengapa sebilangan besar jalan-jalan FELDA rosak dan buruk keadaannya dan sama ada kementerian akan mengadakan kutipan tol di

jalan-jalan FELDA yang baru dibaiki.

- (b) sama ada beliau sedar keadaan jalan-jalan yang buruk di kawasan-kawasan FELDA adalah menjadi salah satu punca kemarahan rakyat terhadap Kerajaan hari ini.

Timbalan Menteri Kerjaraya (Tuan Zainal Abidin bin Zin): Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kementerian Kerjaraya memang bertanggungjawab membina jalan-jalan di semua rancangan FELDA. Jalan-jalan di rancangan FELDA ini terbahagi kepada dua iaitu jalan masuk dan jalan-jalan kampung. Walau bagaimanapun, saya suka memaklumkan bahawa peruntukan kewangan bagi membina jalan-jalan ini adalah dari peruntukan FELDA dan bukannya dari peruntukan Kementerian Kerjaraya. Jalan-jalan FELDA ini adalah dibina berperingkat-peringkat. Kebanyakan jalan-jalan ini pada mulanya dibina sebagai jalan tanah merah dan ianya dirancang untuk dinaikkan taraf apabila rancangan-rancangan tanah tersebut telah mengeluarkan hasil. Sebagai contohnya di antara tahun 1983 hingga bulan September 1984 kita telah mengeluarkan perbelanjaan sebanyak \$70 juta bagi membina jalan sejauh 180 batu yang terdapat dalam negeri Johor, Trengganu, Kedah, Pahang, Negeri Sembilan, Perak dan Selangor.

Di Pahang sahaja kita membina 109 batu jalan di rancangan-rancangan tanah FELDA ini. Jalan-jalan ini digunakan oleh lori-lori yang mengangkut hasil-hasil pertanian di dalam rancangan dan kadangkala terdapat juga lori-lori daripada luar yang muatannya adalah lebih tinggi daripada yang sepatutnya dan dengan itu jalan-jalan ini menjadi rosak. Walau bagaimanapun, Kementerian saya bersama-sama dengan pihak FELDA akan sentiasa mengambil langkah yang sesuai untuk menyelenggara dan mengemaskinikan jalan-jalan di dalam

kawasan-kawasan FELDA ini dan usaha ini tertakluk kepada keadaan kewangan yang mencukupi. Sebagai tambahan kepada perbelanjaan sebanyak \$70 juta yang telah disebutkan tadi kita baharu sahaja memanggil 10 tender lagi untuk membina lebih kurang 50 batu jalan ke FELDA yang menelan belanja lebih kurang \$20 juta.

Kementerian saya tidak ada cadangan untuk mengutip tol di mana-mana jalan di dalam kawasan-kawasan FELDA.

Bagi menjawab soal yang kedua, punca kemarahan rakyat tidaklah bergantung kepada jalan yang rosak, jalan yang elok juga kadang-kadang membangkitkan kemarahan rakyat dan sebenarnya kita sangat susah untuk mencari sebab mengapa mereka ini marah.

KEMPEN MENGGALAK IBU-IBU MENYUSUI ANAK-ANAK

18. Puan Rokiah binti Zainuddin minta Menteri Kesihatan menyatakan sejauh manakah kejayaan kempen menggalak ibu-ibu menyusui anak-anak mereka yang telah dilancar oleh Kementerian Kesihatan.

Menteri Kesihatan (Dato Chin Hon Ngian): Tuan Yang di-Pertua, setakat ini Kementerian Kesihatan bersama Majlis Kebajikan Kanak-kanak Malaysia telah menganjurkan satu seminar dan bengkel Penggalakkan Penyusuan Ibu pada 28hb dan 29hb April, 1984 yang lalu. Hasil dari bengkel ini, satu Jawatankuasa Kebangsaan Penggalakkan Penyusuan Ibu telah ditubuhkan bagi mengendalikan segala aktiviti penyusuan ibu. Laporan aktiviti kempen Penyusuan Ibu akan dibincangkan lagi pada 15hb September tahun ini.

Di samping itu pengumuman-pengumuman berkenaan dengan penyusuan ibu diatitkan dari masa ke

semasa melalui Radio dan TV Malaysia. Pengumuman ringkas dan filem ringkas berkenaan dengan penyusuan ibu telah dan masih ditayangkan dari masa ke semasa di TV Malaysia dan TV3. Juga Etika Susu Berformula untuk bayi telah pun diperkenalkan pada 1hb Julai, 1979. Etika ini adalah bertujuan menggalakkan penyusuan ibu dan mengawal aspek-aspek pemasaran pengedaran dan maklumat susu berformula.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, waktu sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan jawapan bagi pertanyaan No. 19 hingga 52 adalah diberi di bawah ini)

GURU SISWAZAH DI SEKOLAH-SEKOLAH MENENGAH

19. Tuan D.P. Vijandran minta Menteri Pelajaran menyatakan bilangan guru-guru lepasan universiti di Sekolah Menengah yang benar-benar mengajar di sekolah mengikut pecahan lelaki dan perempuan dan tidak termasuk guru-guru yang memegang jawatan guru besar atau yang bertugas di pejabat-pejabat pelajaran.

Timbalan Menteri Pelajaran (Tuan Bujang bin Haji Ulis): Bilangan guru-guru siswazah yang mengajar di sekolah-sekolah, tidak termasuk guru-guru besar ialah 6,066 orang guru lelaki dan 6,819 orang guru perempuan. (Seperti pada 31.1.1984)

PEMAJU PERUMAHAN MENYIAPKAN PROJEK

20. Tuan Ibrahim bin Salleh minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan:-

- (a) sama ada Kerajaan boleh mengambil tindakan terhadap pemaju-pemaju perumahan yang gagal menyiapkan projeknya;
- (b) jenis-jenis tindakan yang telah diambil terhadap mereka; dan

- (c) bilangan projek yang tidak dapat disiapkan bagi tempoh sehingga sepuluh tahun lebih.

Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan (Dato' Dr. Neo Yee Pan):

- (a) Berhubung dengan soalan berkenaan, Kementerian saya suka menerangkan bahawa tindakan boleh diambil terhadap sebarang pemaju yang gagal menyiapkan projeknya.
- (b) Jenis-jenis tindakan yang telah diambil terhadap mereka adalah seperti berikut
- (i) Kementerian saya telah mengambil langkah menyenaraikan pemaju-pemaju berkenaan ke dalam senarai hitam
 - (ii) Kementerian saya juga sedang mengkaji beberapa kemungkinan tindakan-tindakan lain diambil terhadap pemaju-pemaju iaitu:-
 - membatalkan lesen pemaju perumahan
 - menggantung lesen pemaju perumahan
 - menangguhkan proses permohonan membaharui lesen pemaju perumahan
 - memberi amaran terhadap pemaju berkenaan.
- (c) Kementerian saya suka menerangkan bahawa daripada rekod Kementerian tidak ada projek yang tidak dapat disiapkan dalam tempoh sehingga sepuluh tahun.

**GURU SEMENTARA –
PENYERAPAN**

21. Tuan Loo Swee Mok minta Menteri Pelajaran menyatakan bila guru sementara akan diserap untuk memasuki S.R.C. bagi menyelesaikan masalah kekurangan guru yang wujud di sekolah-sekolah rendah pada masa ini.

Tuang Bujang bin Haji Ulis: Kementerian bercadang untuk mengadakan Kursus Masa Cuti yang dijangka akan diadakan pada bulan Disember 1984.

Calon-calon yang akan dipilih terdiri daripada mereka yang memiliki kelayakan seperti kelayakan-kelayakan untuk mengikuti latihan asas perguruan di Maktab Perguruan.

**SKIM SIMPANAN PELAJAR-
PELAJAR DI SEKOLAH**

22. Puan Hajjah Hafsa binti Osman minta Menteri Kewangan menyatakan semenjak dua tahun yang lalu, Bank Simpanan Nasional telah melancarkan skim galakan simpanan antara murid-murid/pelajar sekolah rendah dan menengah untuk menyatakan bagaimana sambutan mereka terhadap skim ini; dan berapakah jumlah sekolah-sekolah yang mengambil bahagian di dalam skim ini mengikut kategori sekolah-sekolah; dan tidakkah hadiah-hadiah yang diberi kepada sekolah atau pelajar yang berjaya dirasakan terlalu tinggi berbanding dengan jumlah simpanan; jika tidak, mengapa.

Menteri Kewangan (Tuan Daim Zainuddin): Seperti Ahli Yang Berhormat sedia maklum, skim galakan simpanan pelajar-pelajar dan sekolah-sekolah telah mula dilancarkan pada 22hb. Februari 1982 dengan tujuan untuk menggalakkan murid-murid secara individu dan secara kumpulan di sekolah-sekolah mengamalkan tabiat berjimat cermat dan suka menyimpan wang untuk kepentingan masa hadapan. Sambutan terhadap skim ini adalah menggalakkan. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, sejak pelancarannya hingga akhir tahun 1983, bilangan pelajar yang telah menyertai skim galakan simpanan pelajar-pelajar ini adalah seramai 252,370 orang dengan jumlah simpanan sebanyak \$8.3 juta.

Dalam tempoh yang sama juga, jumlah sekolah rendah, sekolah menengah dan sekolah asrama penuh yang telah menyertai skim ini ialah 2217 buah kesemuanya seperti berikut:-

	Bilangan Sekolah
(a) Sekolah Rendah	1,720
(b) Sekolah Menengah	455
(c) Sekolah Asrama Penuh	42
Jumlah	<u>2,217</u>

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, sebanyak 15 hadiah setahun diberikan kepada pemenang-pemenang skim galakan antara murid-murid sekolah. Hadiah-hadiah tersebut adalah di antara \$500 hingga \$1,000 seorang. Bagi pemenang-pemenang antara sekolah-sekolah pula, 9 hadiah diberikan dan nilai hadiah adalah antara \$5,000 hingga \$20,000 mengikut bilangan murid dan kategori sekolah. Jumlah hadiah bagi kesemua pemenang-pemenang ini ialah \$102,000 setahun.

Sehingga akhir tahun 1983, hadiah-hadiah yang telah dikeluarkan bagi skim galakan simpanan tersebut adalah berjumlah \$204,000. Jumlah ini adalah tidak terlalu tinggi dan hanya merupakan 2.5% jika dibandingkan dengan jumlah simpanan yang dikumpulkan sebanyak \$8.3 juta dalam tempoh tersebut.

MAS-JADUAL WAKTU PENERBANGAN/KETIBAAN

23. Tuan Ahmad bin Othman minta Menteri Pengangkutan menyatakan adakah Kerajaan sedar bahawa jadual waktu penerbangan dan ketibaan Sistem Penerbangan MAS di dalam Negeri, di masa ini selalu didapati tidak mengikut jadual asal dan jika sedar apakah tindakan perlu diatasi supaya tidak menjadi lebih buruk lagi dari segi perkhidmatannya.

Menteri Pengangkutan (Tan Sri Chong Hon Nyan): Kementerian saya

dan MAS sentiasa mengambil berat dan mengawasi kedudukan bagi menentukan bahawa penerbangan-penerbangan yang diadakan oleh MAS adalah mengikut jadual-jadual yang telah ditetapkan. Sungguhpun demikian adalah sukar bagi MAS memastikan bahawa kesemua penerbangan berlepas dan tiba tepat mengikut jadual-jadual yang berkenaan kerana terdapat beberapa faktor diluar kawalannya, misalnya, kelewatan penerbangan MAS biasanya berlaku oleh kerana keadaan cuaca buruk ataupun berlakunya kerosakan yang tidak diduga kepada pesawat-pesawat yang berkenaan. Keadaan ini juga menimbulkan "consequential delays" sekiranya penerbangan tersebut dijadualkan berikutnya mengadakan perkhidmatan ke beberapa tempat yang lain.

Namun demikian, Kementerian saya dan MAS akan terus mengawasi dan berusaha untuk mengawal keadaan ini dan di samping itu menentukan sekiranya berlaku kelewatan atau pembatalan penerbangan atas sebab-sebab tertentu tindakan segera diambil supaya kejadian tersebut tidak menimbulkan kesusahan kepada penumpang-penumpang yang terlibat.

KERETA MALAYSIA- PENGELUARAN

24. Tuan Haji Abdul Jalil bin Abdul Rahman minta Perdana Menteri menyatakan pengeluaran Kereta Malaysia akan bermula pada tahun depan (1985) sama ada akan diutamakan untuk eksport keluar negeri dan kurang jualan dalam negeri, dan juga sama ada berbeza antara yang dieksport dengan jualan dalam negeri atau sama ada Kerajaan akan mengenakan cukai jualan yang tinggi bagi pembeli-pembeli dalam negeri.

50. Puan Hajjah Hafsah binti Osman minta Perdana Menteri menyatakan target pengeluaran kereta Malaysia di

dalam 5 tahun pengeluaran nanti dan di dalam target pemasaran, di negara-negara manakah target ini diutamakan selain dari negara kita sendiri.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato Mohamed Khalil Yaakob): Saya memohon izin untuk menjawab soalan ini bersama-sama dengan soalan No. 50 daripada Yang Berhormat Puan Hajjah Hafsa binti Osman pada hari ini.

Kereta Nasional yang akan dikeluarkan pada tahun depan (1985), pada peringkat awal akan mengutamakan pasaran dalam negeri. Bagi target pengeluaran Kereta Malaysia di dalam masa Lima tahun pengeluaran nanti ialah 373,000 unit kereta (Julai 1985 – Jun 1990).

Perbezaan mengenai keperluan dari segi penentuan (specification), mutu dan sebagainya wujud dari sebuah negara ke sebuah negara yang mengimport kereta, maka pihak HICOM memerlukan masa untuk mengkaji dan merancang dengan rapi strategi dan pemasaran luar negerinya. Untuk makluman Yang Berhormat, pasaran kereta di pasaran antarabangsa adalah bersaing hebat. Oleh yang demikian, kita tidak mahu tergesa-gesa mengeksport Kereta Nasional ke pasaran antarabangsa tanpa membuat persediaan yang lengkap terlebih dahulu.

Mengenai sama ada Kerajaan akan mengenakan cukai jualan yang tinggi bagi pembeli-pembeli dalam negeri (mungkin bertujuan memberi eksport subsidi), perkara ini perlu dikaji dengan teliti terlebih dahulu.

KEMALANGAN JALAN RAYA

25. Puan Nen Abidah binti Haji Abdullah minta Menteri Pengangkutan menyatakan sama ada berlakunya kemalangan jalan raya yang begitu banyak adalah disebabkan pemandu yang kurang cekap atau cuai; jika kurang cekap, adakah Kerajaan akan meningkatkan lagi darjah ujian memandu dan hanya memberi lesen

memandu kepada mereka yang telah betul-betul cekap.

Tan Sri Chong Hon Nyan: Kajian menunjukkan bahawa hampir 95 peratus daripada kemalangan jalan raya berlaku disebabkan oleh kecuaiannya pemandu. Namun begitu, kecekapan pemandu adalah dianggap memadai dan darjah ujian memandu yang dijalankan oleh Jabatan Pengangkutan Jalan sekarang dalam tiga peringkat dirasakan sungguh baik, tetapi sikap pemandu-pemandu perlu diubah supaya mereka lebih mementingkan serta memberi keutamaan terhadap keselamatan di jalan raya.

Pihak Kerajaan sedar bahawa penguatkuasaan yang tegas harus dijalankan untuk mencegah sikap kurang bertanggungjawab pemandu-pemandu kenderaan. Selaras dengan kesedaran ini, di bawah sistem KEJARA yang telah dilaksanakan baru-baru ini, pemandu-pemandu akan diberikan mata kesalahan dan lesen memandu mereka akan digantung apabila mencapai 20 mata kesalahan. Pemandu-pemandu juga akan dikehendaki menjalani kursus memandu berhemat untuk mengubah sikap mereka yang kurang bertanggungjawab di jalan raya.

PERTUKARAN MAYAT DI HOSPITAL BESAR KUALA LUMPUR

26. Tuan Mohd. Yusoff bin Kassim minta Menteri Kesihatan menyatakan sama ada beliau sedar bahawa baru-baru ini didapati kes yang sungguh mendukacitakan iaitu kes pertukaran mayat yang tidak patut berlaku dan sama ada beliau sedar bahawa ada pihak-pihak yang tertentu di Hospital Besar yang tidak bekerjasama dengan orang ramai terutama sekali mereka yang miskin dan jika sedar apakah tindakan beliau untuk menjamin perkara serius ini tidak akan berulang lagi.

Menteri Kesihatan (Dato Chin Hon Ngian): Saya suka memberitahu Yang Berhormat bahawa saya sedar kejadian pertukaran mayat telah berlaku baru-baru ini di Hospital Besar, Kuala Lumpur. Kementerian Kesihatan memang mempunyai peraturan-peraturan yang tertentu untuk diikuti oleh semua hospital kerajaan termasuk Hospital Besar, Kuala Lumpur berhubung dengan pengeluaran mayat-mayat dari bilik mayat kepada saudara-mara yang berdekatan.

Menurut siasatan awal yang dijalankan oleh pentadbiran Hospital Besar, Kuala Lumpur adalah diketahui pada tarikh yang berkenaan kakitangan-kakitangan yang menyerahkan mayat-mayat kepada saudara-maranya didapati tidak mematuhi peraturan-peraturan dengan sepenuhnya. Satu penyiasatan yang mendalam sedang dijalankan supaya semua peraturan-peraturan dapat dipatuhi dan kesilapan-kesilapan dapat dielakkan di masa akan datang.

PEMULIHAN KEMELESETAN EKONOMI

27. Toh Muda Dr. Abdullah Fadzil bin Che Wan minta Menteri Kewangan menyatakan keadaan sebenar ekonomi negara sekarang ini dan apakah langkah-langkah yang sedang dan akan dilaksanakan oleh Kerajaan untuk memulihkan kemelesetan ekonomi sekarang ini dan apakah tanda-tanda yang menunjukkan ekonomi akan pulih dan jika ya, bila.

Tuan Daim Zainuddin: Ekonomi negara sekarang ini berada di dalam keadaan yang lebih sihat berbanding dengan kemajuan yang dicapai di dalam tahun 1982 dan 1983. Di dalam tahun 1982 ekonomi negara berkembang pada kadar 5.2% dari segi sebenar, manakala dalam tahun 1983 kadar pertumbuhannya ialah 5.8%. Pada tahun ini, ekonomi negara dijangka mencapai pertumbuhan yang lebih baik. Jangkaan ini adalah berasaskan kepada beberapa

petunjuk ekonomi terbaru yang sangat menggalakkan. Dalam tempoh lima bulan pertama tahun ini perangkaan awal menunjukkan jumlah nilai eksport telah meningkat kepada \$15,042.9 juta atau bertambah sebanyak 22.4% manakala import pula meningkat kepada \$13,115.6 juta atau bertambah sebanyak 7.1%. Ini menghasilkan lebih dagangan sebanyak \$1,927 juta bagi tempoh tersebut berbanding dengan lebih yang kecil sebanyak \$46.4 juta dalam tempoh yang sama tahun 1983.

Di samping itu, kadar kenaikan harga atau inflasi telah bertambah baik. Dalam tempoh lima bulan pertama tahun ini harga pengguna bertambah sebanyak 4.8% sahaja.

Kemajuan di atas mencerminkan perkembangan ekonomi melalui peningkatan pendapatan negara dan peningkatan hasil keluaran negara dalam keadaan perkembangan harga yang baik. Adalah diramalkan sekarang ekonomi Malaysia akan berkembang pada kadar 6.7%. Walaupun keadaan ini memberi gambaran bahawa ekonomi negara berada dalam keadaan sihat Kerajaan akan meneruskan usaha-usaha untuk memulihkan keadaan ekonomi negara akibat kemelesetan ekonomi dunia yang berpuncak dalam tahun 1982.

Usaha-usaha yang sedang dijalankan ialah mengurangkan perbelanjaan sektor awam dan menambahkan daya pengeluaran negara. Di samping itu, usaha-usaha kajian akan dijalankan bagi mengurangkan perbelanjaan tidak ketara dan mencari jalan bagi memperbaiki kedudukan perdagangan dan pelaburan dengan tujuan untuk memperbaiki kedudukan ekonomi dan imbalan pembayaran negara.

Soal bilakah ekonomi negara akan pulih dengan sepenuhnya adalah bergantung kepada perkembangan ekonomi antarabangsa terutama sekali

negara-negara perindustrian yang menjadi rakan perdagangan utama kita. Ini adalah kerana ekonomi negara kita adalah sebuah ekonomi terbuka dan bergantung kepada perdagangan antarabangsa. Setakat ini ekonomi antarabangsa sedang berkembang dengan baik terutama sekali di negara Amerika Syarikat.

Sudah ada tanda-tanda yang menunjukkan bahawa kadar faedah bank di negara-negara tersebut mula turun walaupun kadarnya masih tinggi. Begitu juga keadaan dan perdagangan dunia sudah mula bertambah baik. Jika keadaan ini berterusan prospek bagi Malaysia dijangka cerah bagi tahun ini dan tahun hadapan.

KELAB USAHAWAN MALAYSIA – INDONESIA

28. Tuan Jaafar bin Harun minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan apakah tujuan 'Kelab Usahawan Malaysia – Indonesia yang dilancarkan oleh beliau pada bulan Mei 1984 yang lalu dan nyatakan hasil-hasil yang didapati oleh kedua-dua negara pada masa ini.

Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah): Kelab Usahawan Malaysia – Indonesia yang telah dirasmikan oleh Menteri Perdagangan dan Perindustrian, Yang Berhormat Tengku Ahmad Rithauddeen, pada 10hb. Mei, 1984 iaitu ketika beliau menjadi Menteri di Kementerian saya ini mempunyai beberapa tujuan seperti berikut:

- (i) Untuk memperkukuhkan dan meningkatkan lagi hubungan perdagangan dua hala di antara Malaysia dan Indonesia;
- (ii) Untuk menjadikan ianya sebagai asas kerjasama yang dapat mengeratkan lagi hubungan di atas sektor swasta di antara kedua negara dengan lebih rapat dan khusus lagi;

(iii) Untuk mempertingkatkan aktiviti-aktiviti pelaburan bersama di antara kedua negara; dan

(iv) Untuk mempertingkatkan kerjasama dalam bidang-bidang banking, perkhidmatan perkapalan dan udara, pembinaan, tender, kerja-kerja kejuruteraan dan lain-lain bidang yang berkaitan dengan perdagangan.

Pada ketika ini kelab ini telah mendapat sambutan yang menggalakkan dari pihak swasta di kedua-dua negara. Walau bagaimanapun kerana kelab ini baru sahaja ditubuhkan adalah sukar untuk memaklumkan hasilnya setakat ini.

DAKWAH ISLAM KEPADA ORANG ASLI

29. Tuan Hassan bin Nam minta Perdana Menteri menyatakan sama ada beliau sedar bahawa kecuaiian atau ketidakpercayaan menjalankan usaha dakwah terhadap saudara baru Orang Asli telah menghilangkan keyakinan mereka terhadap Islam.

Perdana Menteri: Kerajaan menyedari apa yang ditimbulkan dalam persoalan ini. Berhubung dengan itu, Institut Dakwah dan Latihan Islam (INDAH) Bahagian Agama, Jabatan Perdana Menteri sedang menyusun beberapa langkah dalam kegiatan dakwah kepada orang Asli dengan kerjasama Jabatan Hal Ehwal Orang Asli, Jabatan Agama Islam Negeri-negeri dan lain-lain Pertubuhan Dakwah Negara ini.

RANCANGAN TV3

30. Tuan Haji Shahrom bin Haji Maasom minta Menteri Penerangan menyatakan:

- (a) sama ada sikap orang ramai di sekitar Kuala Lumpur dan Lembah Kelang terhadap rancangan TV3 sangat menggalakkan sehingga siaran Berita RTM

yang amat penting tidak dihiraukan lagi dan

- (b) langkah-langkah Kementerian untuk mengatasi siaran TV3 ini.

Menteri Penerangan (Dato' Rais Yatim): Saya sedar bahawa semenjak mulanya siaran TV3 banyak telah diperkatakan mengenai rancangan-rancangannya dalam akhbar-akhbar.

Namun demikian tidak benar bahawa penonton- penonton TV di Kuala Lumpur dan Lembah Kelang yang menikmati siaran TV3 tidak lagi mengikuti siaran RTM termasuk siaran beritanya. Sepertimana Ahli Yang Berhormat sedia maklum, TV3 baru sahaja ke udara pada 1hb. Jun, 1984 yang lepas. Apa-apa kesan daripada siaran TV3 jika ada, hanya akan diketahui dan dipastikan dalam satu jangkamasa yang lebih panjang.

Saya ingin menambah di sini bahawa RTM sebagai media rasmi Kerajaan mempunyai matlamat utama yang berlainan dengan matlamat utama TV3. RTM akan terus menekankan unsur-unsur penerangan dan pendidikan dalam rancangan-rancangan ke arah "nation building", dengan izin.

KERJA LUAR—KEBENARAN KERAJAAN

31. Tuan Basharon Hanafiah minta Perdana Menteri menyatakan sama ada beliau sedar ada pegawai-pegawai Kerajaan yang sedang menjalankan tugas rasmi mereka telah meninggalkan tugas rasmi untuk menguruskan perniagaan mereka ataupun untuk menjalankan kegiatan-kegiatan mereka sendiri; jika sedar apakah tindakan yang telah diambil oleh Kerajaan untuk memberhentikan kegiatan tersebut.

Dato Mohamed Khalil Yaakob: Saya tidak sedar pegawai-pegawai Kerajaan tidak dibenarkan membuat kerja luar seperti menjalankan perniagaan semasa waktu bekerja pejabat ataupun di luar waktu bekerja tanpa mendapat

kebenaran terlebih dahulu daripada Ketua Jabatan masing-masing. Sebenarnya peraturan Kerajaan mengenai hal ini adalah jelas dan pegawai-pegawai yang melanggar peraturan yang di kenakan boleh diambil tindakan tatatertib mengikut Perintah Am Bab 'D' 1980 akan diambil terhadap mereka.

GAJI BULANAN PEKERJA — RUNDINGAN

32. Tuan K. Kumaran minta Menteri Buruh menyatakan:-

- (a) sama ada benar perundingan gaji bulanan di antara NUPW (National Union of Plantation Workers) and MAPA (pihak majikan) telah buntu dan pihak NUPW telah merujuk perkara ini kepada Kementerian untuk mendapat persetujuan merujuk kepada Mahkamah Perusahaan;
- (b) sama ada Kementerian bercadang menyokong NUPW mengenai gaji bulanan kerana tuntutan mereka adalah berpatutan; dan
- (c) tindakan yang diambil oleh Kementerian untuk menyakinkan pihak MAPA memberi gaji bulanan kepada pekerja-pekerja ladang.

Menteri Buruh (Dato' Mak Hon Kam): Pihak Kesatuan Kebangsaan Pekerja-pekerja Ladang (NUPW) telah mengemukakan kepada Persatuan Pengeluar-pengeluar Pertanian Tanah Melayu (MAPA) cadangan-cadangan untuk membaharui perjanjian bersama yang telah luput pada 31hb. Disember, 1982. Walau bagaimanapun kedua-dua belah pihak telah menemui kebuntuan dalam soal gaji bulanan. Pertikaian ini telahpun dirujuk kepada Kementerian saya baru-baru ini untuk membantu menyelesaikannya. Kementerian saya sedang mengkaji perkara tersebut dan buat masa ini tiada apa-apa lagi yang dapat saya katakan.

BANTUAN TEKNIK KEPADA BHUTAN

33. Dato' G. Pasamanickam minta Perdana Menteri menyatakan adakah Kerajaan ada cadangan untuk memberi pertolongan teknikal dalam bidang pembangunan kepada Negeri Bhutan.

Dato Mohamed Khalil Yaakob: Sebagaimana Ahli Yang Berhormat sedia maklum, Kerajaan telah melancarkan satu program bantuan teknik yang di kenali sebagai Program Kerjasama Teknik Malaysia (PKTM) pada akhir tahun 1980. Program ini dilancarkan oleh kerana Kerajaan berpendapat bahawa pengalaman dan kepakaran yang diperolehi oleh Malaysia dalam melaksanakan pembangunan negara setakat ini dapat membantu negara-negara yang kurang maju dalam melaksanakan program pembangunan mereka khususnya dalam bidang-bidang dimana Malaysia mempunyai kepakaran dan pengalaman. Diantara jenis-jenis bantuan yang boleh diberikan termasuklah biasiswa dan hadiah latihan, kemudahan-kemudahan latihan, lawatan sambil belajar dan penempatan dan pinjaman pegawai-pegawai. Suka juga saya nyatakan disini bahawa pemberian ini adalah tidak terhad kepada sesebuah negara tertentu sahaja tetapi ianya adalah terbuka kepada negara-negara yang mempunyai hubungan rapat dengan kita seperti negara-negara ASEAN, negara-negara Pertubuhan Persidangan Islam dan lain-lain negara kurang maju. Dalam hubungan ini, oleh kerana Negeri Bhutan adalah sebuah negara yang kurang maju, maka Malaysia bersedia menimbangkan bantuan seperti yang dinyatakan di atas.

BUMIPUTERA/BUKAN BUMIPUTERA PEMEGANG SAHAM KEWANGAN

34. Tuan Kenneth Kanyan minta Menteri Kewangan menyatakan jumlah bilangan Bumiputera dan bukan

Bumiputera yang menjadi tuannya bank dan institusi-institusi kewangan di Malaysia.

Tuan Daim Zainuddin: Adalah tidak bermakna untuk menyatakan jumlah bilangan Bumiputera dan bukan Bumiputera yang menjadi pemegang saham bank dan institusi-institusi kewangan di Malaysia oleh kerana pemegang-pemegang saham tersebut terdiri dari orang-orang perseorangan dan perbadanan-perbadanan. Disamping itu terdapat beberapa buah bank dan syarikat kewangan yang didaftarkan dalam Pasaran Saham dan saham-saham bank dan syarikat kewangan tersebut dipegang secara meluas oleh orang-orang perseorangan dan syarikat-syarikat. Oleh yang demikian, adalah lebih bermakna untuk meneliti pemilikan tersebut dari segi peratusan pemegangan saham.

Pada akhir bulan Disember, 1983 pemegangan saham Bumiputera dalam bank-bank tempatan berjumlah \$263.9 atau 13.1 peratus daripada modal dibayar kesemua bank-bank perdagangan tempatan yang berjumlah \$2,016.2 juta. Disamping itu Kerajaan Persekutuan, badan-badan berkanun dan perbadanan-perbadanan milik Kerajaan memegang sebanyak \$1,248.2 juta atau 61.9 peratus, sementara \$334.7 juta atau 16.6 peratus lagi dipegang oleh bukan Bumiputera dan sebanyak \$169.4 juta atau 8.4 peratus juga dimiliki oleh kepentingan asing.

Bagi syarikat-syarikat kewangan pula, Bumiputera memiliki \$112.2 juta atau 27.3 peratus daripada jumlah modal dibayar sebanyak \$411.7 juta. Kerajaan Persekutuan, badan-badan berkanun dan perbadanan-perbadanan milik Kerajaan pula memegang sebanyak \$51.9 juta atau 12.6 peratus, sementara \$194.4 juta atau 47.2 peratus dipegang oleh bukan Bumiputera. Sebanyak \$53.2 juta atau 12.9 peratus lagi dimiliki oleh kepentingan asing.

Bagi bank-bank saudagar pula,

seperti pada akhir Disember, 1983, pemegangan saham bumiputera adalah sebanyak \$91.2 juta atau 44 peratus daripada jumlah modal dibayar kesemua bank saudagar sebanyak \$207.1 juta. Kerajaan Persekutuan, badan-badan berkanun, perbadanan-perbadanan milik Kerajaan memiliki \$50.4 juta atau 24.4 peratus sementara bukan Bumiputera memegang \$17.7 juta atau 8.5 peratus. Sebanyak \$47.0 juta atau 23.1 peratus lagi dimiliki oleh kepentingan asing.

PENYELIA PETANG DI SEKOLAH-SEKOLAH

35. Tuan Fadzil bin Mahmood minta Menteri Pelajaran menyatakan sama ada beliau akan mengujudkan jawatan penyelia petang; jika ya, bila dan jika tidak, mengapa.

Timbalan Menteri Pelajaran (Tuan Bujang bin Haji Ulis): Kementerian Pelajaran memang bercadang untuk mengujudkan jawatan penyelia petang bagi sekolah-sekolah yang mempunyai dua sesi. Perkara ini telahpun diperuntukkan dalam kriteria pengujudkan jawatan guru bagi sesebuah sekolah. Walau bagaimanapun, pelaksanaan kriteria tersebut adalah dijalankan secara berperingkat-peringkat untuk menentukan tidak berlakunya kekurangan guru yang terlatih dan oleh sebab kedudukan ekonomi negara.

PARTI KOMUNIS – PERBINCANGAN MENTERI

36. Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah minta Menteri Luar Negeri menyatakan pandangan dan maklum balas yang diberi oleh Ketua Kerajaan Negara China mengenai kegiatan Parti Komunis di dalam kunjungan Yang Berhormat Menteri ke Peking baru-baru ini.

Menteri Luar Negeri (Tengku Dato' Ahmad Rithaudeen Al-Haj): Semasa bekas Menteri Luar Malaysia melawat

Negara China baru-baru ini beliau telah mengadakan perbincangan yang panjang lebar dengan pemimpin-pemimpin China mengenai soal hubungan Parti Komunis China dengan, apa yang dikatakan, Parti Komunis Malaya. Pihak kita telah memberitahu Setiausaha Agong Parti Komunis China, Hu Yaobang, sejelas-jelasnya bahawa sokongan moral dan politik yang berterusan oleh Parti Komunis China kepada Parti Komunis Malaya tidak dapat diterima sama sekali oleh Kerajaan dan rakyat Malaysia. Kita juga memberitahunya bahawa Kerajaan Malaysia tidak akan mempersetujui sebarang peningkatan di dalam hubungan politik dua hala, selagi Parti Komunis China terus mempunyai hubungan dengan Parti Komunis Malaya.

Sungguhpun Encik Hu Yaobang menyatakan bahawa Negeri China enggan memutuskan hubungan dengan Parti Komunis Malaya beliau telah memberi jaminan bahawa China tidak akan melakukan sesuatu yang boleh mendatangkan mudarat kepada Malaysia, dan beliau meminta kita menghakimi Negaranya berasaskan tindak-tindaknya dalam hubungan ini. Sungguhpun begitu, Kerajaan tidak akan menerima sebarang tolah ansur mengenai hal ini selain dari pemutusan hubungan secara langsung Parti Komunis China/Parti Komunis Malaya.

TANDAS TONG – PENGGUNAAN

37. Puan Hasnah binti Haji Mohd Kassim Minta Menteri Wilayah Persekutuan menyatakan bila Kementerian akan menggantikan penggunaan tandas-tandas tong dengan tandas-tandas jenis moden bagi kawasan Wilayah Persekutuan.

Menteri Wilayah Persekutuan (Dato Shahrir bin Abdul Samad): Sistem penggunaan tandas tong atau tandas angkat akan dihapuskan di Kuala Lumpur dan pemilik-pemilik rumah

dikehendaki menukarkan tandas jenis angkat itu kepada tandas tarik dan menyambungkannya kepada pembentungan awam.

Pihak Dewan Bandaraya Kuala Lumpur telah menghantar notis yang pertama (3 bulan) kepada setiap rumah yang terlibat. Pemilik rumah itu dikehendaki mengadakan alat-alat kebersihan dan menyambungkannya ke Pembentungan Awam.

Di bawah rancangan ini 2,805 tandas angkat akan dihapuskan. Kerja-kerja ini telah dimulakan pada 1-3-84 dan dijangka siap dalam tahun 1985.

BAYARAN RAWATAN DI HOSPITAL

38. Puan Rokiah binti Zainuddin minta Menteri Kesihatan menyatakan semenjak kenaikan bayaran rawatan di hospital dikuatkuasakan berapakah jumlah wang yang dapat dipungut oleh Kementerian Kesihatan sehingga sekarang dan negeri mana yang berhasil membuat pungutan yang terbanyak sekali.

Dato Chin Hon Ngian: Saya suka memaklumkan Ahli Yang Berhormat bahawa semenjak pelaksanaan perintah fee (perubatan) 1982, jumlah wang yang dipungut oleh Kementerian Kesihatan sehingga akhir tahun 1983 adalah dianggarkan lebihkurang \$11,552,151.70. Pungutan yang paling banyak sekali diperolehi daripada Hospital Besar, Kuala Lumpur. Sebaliknya jumlah perbelanjaan hospital-hospital Kerajaan dalam tahun 1983 telah meningkat hampir \$600 juta.

PUSAT LATIHAN BELIA JITRA

39. Puan Rokiah binti Zainuddin minta Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan menyatakan bilakah Pusat Latihan Belia, Kedah yang bertempat di Jitra akan diambilalih oleh Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan.

Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan (Datuk Dr. Sulaiman bin Haji Daud): Pengambilan alih Pusat Latihan Belia,

Jitra, Kedah oleh Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan buat masa ini masih lagi di peringkat rundingan awal antara Kementerian ini dengan Kerajaan Negeri. Oleh itu saya tidak dapat nyatakan bilakah Pusat Latihan Belia, Jitra, Kedah akan dapat diserahkan kepada Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan.

PENYALAHGUNAAN DADAH BAGI MURID-MURID

40. Tuan D. P. Vijandran minta Menteri Pelajaran menyatakan bilangan murid-murid yang terlibat dalam penyalahgunaan dadah dalam tahun 1982, 1983 dan sehingga Jun 1984 dan nyatakan tindakan beliau akan ambil untuk menegatkan disiplin di sekolah-sekolah.

Tuan Bujang bin Haji Ulis: Di kalangan murid-murid sekolah menengah bantuan Kerajaan, jumlah murid-murid yang terlibat dalam perbuatan menyalahgunakan dadah adalah kecil dan terkawal. Kajian menunjukkan perbuatan menyalahgunakan dadah di kalangan murid-murid sekolah terjadi di luar waktu sekolah.

Penglibatan murid-murid dalam penyalahgunaan dadah adalah seperti berikut:

Pada tahun 1982 jumlah murid-murid yang diketahui menyalahgunakan dadah ialah seramai 168 orang, tahun 1983 seramai 124 orang dan hingga Jun 1984 seramai 52 orang.

Bilangan sekolah yang melaporkan murid-murid terlibat dalam penyalahgunaan dadah ialah dalam tahun 1982 sebanyak 69 buah sekolah, 1983 sebanyak 55 buah dan sehingga Jun 1984 sebanyak 21 buah sekolah. Murid-murid ini didapati mencuba-cuba (experimenting) ganja dan pil-pil psikotropik.

Bagi menegatkan disiplin di sekolah-sekolah, Kementerian Pelajaran akan:

1. meneruskan Kursus-kursus Dalam

Perkhidmatan, Seminar/Bengkel bagi pegawai-pegawai Jabatan Pelajaran Negeri, Guru-guru Besar dan guru-guru.

2. menyediakan panduan-panduan tertentu seperti buku panduan disiplin untuk murid-murid sekolah.
3. mengemaskinikan surat pekeling dan peraturan disiplin sekolah yang ada dan mengeluarkan surat pekeling ikhtisas yang baru.
4. mengadakan siri-siri ceramah kepada Guru-guru Besar, guru-guru, pelajar-pelajar dan pensyarah-pensyarah Maktab.
5. mengadakan kursus disiplin untuk pelajar-pelajar.
6. mengadakan kempen bertemakan disiplin dari masa ke semasa.
7. menjalankan projek-projek disiplin untuk murid-murid sekolah oleh Jabatan-jabatan Pelajaran Negeri.
8. mengesan kegiatan-kegiatan yang dijalankan oleh Jawatankuasa Hal Ehwal Murid di peringkat Daerah dan Sekolah.

MAS KE LONDON – MENAMBAH PENERBANGAN

41. Puan Hajjah Hafsa Osman minta Menteri Pengangkutan menyatakan sama ada kerajaan bercadang untuk mengurangkan penerbangan British Airlines ke Malaysia memandangkan Kerajaan British tidak membenarkan pendaratan yang lebih kepada Sistem Penerbangan Malaysia (MAS).

Timbalan Menteri Pengangkutan (Puan Hajjah Rahmah binti Othman): Jumlah penerbangan dan hak-hak terafik yang diberikan kepada MAS dan British Airways adalah tertakluk kepada peraturan-peraturan dan syarat-syarat yang dipersetujui di bawah perjanjian udara diantara kedua buah negara. Aturan-aturan penerbangan yang dipersetujui dalam perjanjian adalah dibuat dengan

mengambil kira kedudukan terafik, permintaan pasaran dan juga kedudukan kapasiti syarikat-syarikat penerbangan yang berkenaan bagi menentukan pertambahan penerbangan oleh mana-mana pihak dapat diadakan dengan teratur dan berperingkat. Malaysia telah memohon kelulusan pihak British untuk membenarkan MAS mengadakan penerbangan tambahan, iaitu penerbangan kelima ke London, kerana mengikut aturan perjanjian, pihak MAS telahpun dapat memenuhi syarat yang berasaskan kepada pencapaian peratus "Seat factor" yang di tetapkan dan dengan demikian boleh mengadakan penerbangan tambahan tersebut. Bagaimanapun pihak British belum bersetuju dengan pendapat Malaysia itu.

Suka saya nyatakan di sini, bahawa apa-apa perubahan yang hendak dibuat kepada jumlah penerbangan dan hak-hak terafik yang telah dipersetujui dalam perjanjian perlulah dirundingkan diantara kedua belah pihak yang berkenaan sebelum peraturan-peraturan baru diadakan. Berhubung dengan masalah penerbangan tambahan MAS itu, perkara ini masih dan akan terus dirundingkan diantara kedua buah pihak dan Kerajaan akan berusaha mendapatkan penyelesaian dengan secepat mungkin.

SISA RADIOAKTIF DI PAPAN

42. Tuan Haji Abdul Wahab bin Abu Bakar minta Perdana Menteri menyatakan memandangkan sisa-sisa radioaktif akan dibuang ke kawasan Papan Perak, nyatakan:

- (a) sebab-sebab kawasan tersebut dipilih untuk pembuangan sisa-sisa radioaktif berkenaan;
- (b) sama ada pilihan ini sudah muktamad; dan
- (c) langkah-langkah bagi menjamin keselamatan penduduk-penduduk serta alam persekitarannya dari segala rupa bentuk pencemaran yang amat merbahaya.

Dato Mohamed Khalil Yaakob: Saya telah menjawab soalan ini pada 30-7-84, saya tidak ada apa-apa yang hendak di tambah.

TANGKAPAN IKAN

43. Tuan Tan Chang Soong minta Menteri pertanian menyatakan:-

- (a) jumlah tangkapan ikan di dalam negara;
- (b) sama ada jumlah ini mencukupi untuk keperluan orang ramai; jika tidak, nyatakan langkah-langkah untuk menambah jumlah tangkapan ikan bagi menampung keperluan; dan
- (c) sama ada Menteri berkenaan akan melonggarkan peraturan-peraturan berkaitan dengan perikanan di dalam negara bagi meningkatkan pengeluaran.

Menteri Pertanian (Tuan Anwar bin Haji Ibrahim):

- (a) jumlah tangkapan ikan di Malaysia pada tahun 1982 adalah 986,443 tan metrik.
- (b) jumlah pendaratan adalah mencukupi untuk keperluan orang ramai.
- (c) Kerajaan tidak akan melonggarkan peraturan-peraturan perikanan. Pada masa ini sumber-sumber perikanan terutamanya di laut tepi pantai Semenanjung Malaysia telah dieksploitasi dengan berlebihan. Dengan melonggarkan peraturan-peraturan perikanan, sumber-sumber ini akan binasa.

KAPAL RISDAM – HARTA KARUN

44. Dato' G. Pasamanickam minta Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan menyatakan samada Kerajaan ada cadangan untuk menyimpan Kapal Harta Karun (RISDAM) bagi kepentingan sejarah negara atau ingin untuk menyerahkan kepada Kerajaan Belanda.

Datuk Dr. Sulaiman bin Haji Daud: Penemuan sebuah kapal yang tenggelam berdekatan dengan Pulau Batu Gajah, Mersing Johor baru-baru ini telah menarik perhatian ramai. Setakat ini, kajian mengenai kapal tersebut telah dijalankan oleh Kerajaan Negeri Johor dan Jabatan Muzium dengan bantuan dan kerjasama pihak Tentera Laut Di Raja Malaysia, Polis Marin dan Jabatan Laut. Setakat ini kurang lebih 10% daripada keseluruhan kapal tersebut diselidiki dan sebahagian besar dari kapal itu masih ditimbusi oleh lumpur. Dengan itu, adalah terlalu awal untuk memberi suatu kepastian mengenai nasib kapal tersebut buat masa ini. Sama ada ianya akan diangkat bergantung kepada kos untuk mengangkatnya dan faktor-faktor lain.

PEMASTAUTIN TETAP JADI WARGANEGARA

45. Tuan Ng Ah Poi minta Menteri Dalam Negeri menyatakan sama ada beliau sedar bahawa ada diantara pemastautin tetap yang telah lama tinggal di Malaysia dan memenuhi syarat-syarat menjadi seorang warganegara Malaysia telah beberapa kali gagal dalam permohonan menjadi warganegara Malaysia.

Menteri Dalam Negeri (Dato Musa Hitam): Sehingga 30-5-1984 Kementerian Dalam Negeri sedang memproses 15,594 permohonan taraf kerakyatan yang diterima dari mereka yang bukan warganegara Malaysia.

Sepertimana Yang Berhormat sedia maklum taraf kerakyatan merupakan anugerah tertinggi negara yang diberikan kepada mereka yang sebelumnya bukan warganegara Malaysia. Oleh yang demikian pemohon-pemohon yang benar-benar layak dan memenuhi syarat-syarat yang ditetapkan dalam Perlembagaan Malaysia saja akan dianugerah taraf kerakyatan. Ini bermakna bahawa mereka yang gagal mendapat taraf kerakyatan adalah terdiri daripada mereka yang tidak memenuhi syarat-

syarat dan tidak layak untuk diberikan anugerah ini.

PELAJAR ORANG ASLI DI ITM

46. Tuan Hassan bin Nam minta Menteri Pelajaran menyatakan setakat ini berapa ramaikah bilangan pelajar-pelajar Orang Asli yang telah masuk ke Institut Teknologi MARA mengikuti kursus berbagai bidang dan nyatakan berapa ramai yang lulus dan yang gagal.

Tuan Bujang bin Haji Ulis: Sehingga bulan Julai 1984, seramai 48 orang pelajar Orang Asli telah pun diambil bagi mengikuti berbagai kursus di Institut Teknologi MARA. Dari jumlah tersebut seramai enam orang telah pun menamatkan pengajian mereka, manakala jumlah mereka yang telah diberhentikan dan berhenti atas kehendak sendiri adalah seramai sepuluh orang.

PROJEK BELIA PELADANG

47. Tuan Mohd. Noor bin Bedah minta Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan menyatakan pendirian Kerajaan mengenai Projek Belia Peladang yang kini telah selesai dibuat kajian semula oleh Jabatan Perdana Menteri, sama ada ia akan diteruskan atau diberhentikan.

Datuk Dr Sulaiman bin Haji Daud: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, kajian semula yang dijalankan oleh Unit Penyelidikan Sosio-ekonomi, Jabatan Perdana Menteri ke atas projek Belia Peladang masih belum selesai lagi. Kajian tersebut buat masa ini di peringkat pemerosesan dan penganalisaan data yang dikumpul. Sama ada projek Belia Peladang ini akan diteruskan atau diberhentikan bergantung kepada hasil dan rumusan dari kajian yang dibuat itu.

PELANCUNG MALAYSIA KE THAILAND

48. Tuan Basharon Hanafiah minta Menteri Dalam Negeri menyatakan

sama ada beliau sedar bahawa rakyat Malaysia adalah merupakan pelawat yang ramai yang sama sekali melancung ke Thailand; jika sedar tidakkah Kerajaan bercadang untuk menyekat pengaliran wang Malaysia ke Thailand dan apakah sebab-sebabnya yang rakyat Malaysia suka melancung ke Thailand.

Menteri Dalam Negeri (Dato Musa Hitam): Kementerian Dalam Negeri ada menyimpan rekod pelawat ke Thailand melalui pintu-pintu keluar yang sah di sempadan Malaysia/Negeri Thai. Bagi tahun 1984, sehingga 30-4-1984, seramai 340,716 orang pelawat dari Malaysia telah mengunjungi Thailand melalui pintu-pintu keluar di Semenanjung Malaysia.

Kerajaan Malaysia mengamalkan konsep liberal dan sentiasa menjaga perhubungan baik dengan negara-negara sahabat, terutama negara-negara anggota ASEAN. Kemudahan melancung ke Thailand atau ke mana-mana negara jua ialah keistimewaan yang dinikmati oleh rakyat negara ini.

Kerajaan tidak bercadang untuk menyekat atau membatalkan keistimewaan ini. Dalam pada itu, rakyat Malaysia perlu sedar bahawa lawatan mereka keluar negeri tidak menguntungkan negara. Mereka sepatutnya memainkan peranan masing-masing untuk mengurangkan pengaliran keluar wang negara dengan mengurangkan lawatan keluar negeri yang tidak mustahak serta membeli barang-barang keluaran tempatan.

Saya tidak dapat memberikan sebab satu persatu mengapa rakyat Malaysia suka melancung ke Thailand. Pada umumnya, rakyat Malaysia melawat Thailand sebagai pelawat sosial atau pelancung.

KERETAPI TERGELINCIR

49. Tuan D.P. Vijandran minta Menteri Pengangkutan menyatakan samada beliau sedar bahawa baru-baru ini didapati beberapa kejadian keretapi tergelincir dan jika sedar apakah

tindakan beliau akan diambil untuk mengelakkan perkara ini daripada berlaku lagi dan sama ada beliau ada rancangan untuk menswastakan Keretapi Tanah Melayu.

Puan Hajjah Rahmah binti Othman: Kementerian Pengangkutan sedar bahawa beberapa kejadian keretapi tergelincir telah berlaku baru-baru ini. Kegelinciran-kegelinciran tersebut adalah disebabkan oleh kecacatan landasan dan stokereta (rolling stock) akibat daripada keadaan yang telah usang.

Kerajaan telah pun mengaturkan rancangan untuk memodenkan peralatan Keretapi Tanah Melayu supaya dapat mengelakkan kegelinciran serta dapat memberikan perkhidmatan yang lebih selamat, cepat dan selesa. Diantara rancangan-rancangan yang diambil untuk mengelakkan kegelinciran keretapi daripada berlaku lagi adalah seperti berikut:

- (i) pembelian lokomotif, koc-koc dan gerabak-gerabak baru;
- (ii) memperbaharui dan membaiki landasan serta jamabatan;
- (iii) membeli jentera-jentera penyelenggaraan landasan,
- (iv) memodenkan sistem semboyan dan perhubungan;
- (v) mengadakan latihan-lathian untuk pegawai dan kakitangan.

Sukalah saya memaklumkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa Kementerian Pengangkutan tidak ada rancangan untuk menswastakan Keretapi Tanah Melayu. Kerajaan sedang mengkaji kemungkinan untuk menswastakan sistem keretapi yang baru. Di samping itu, dalam masa yang sama, usaha sedang dibuat untuk menswastakan beberapa operasi-operasi tertentu supaya Keretapi Tanah Melayu yang ada sekarang dengan syarat ia akan lebih menguntungkan.

(Soalan No. 50 – sila lihat soalan No. 24)

PEMADAM – KAJIAN

51. Tuan Mohd. Yusoff bin Kassim minta Perdana Menteri menyatakan samada beliau berpuashati dengan usaha PEMADAM dan sama ada beliau akan mengkaji untuk menyerapkan PEMADAM ke dalam Kementerian Dalam Negeri atau mana-mana Kementerian yang munasabah.

Dato Mohamed Khalil Yaakob: Sehingga ini aktiviti-aktiviti yang dijalankan oleh PEMADAM adalah memuaskan. Walaubagaimana pun usaha-usaha sedang dijalankan bagi meningkatkan lagi prestasi dan aktiviti-aktiviti PEMADAM di dalam membantu Kerajaan mengawal dan mencegah dadah.

PEMADAM adalah sebuah pertubuhan bukan Kerajaan yang ditubuh khusus untuk mendapatkan penyertaan masyarakat umum secara sukarela dalam aktiviti-aktiviti jagaan lanjutan dan pencegahan.

Semua aktiviti PEMADAM adalah diselaraskan oleh Jawatankuasa Anti Dadah, Majlis Keselamatan Negara melalui Pasukan Petugas Anti Dadah. Dengan demikian tidak perlu PEMADAM diserapkan ke dalam mana-mana Kementerian.

AJARAN SESAT

52. Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah minta Perdana Menteri menyatakan usaha-usaha yang dijalankan oleh Alim Ulamak di negara kita bagi mengatasi kumpulan yang menyebarkan ajaran sesat.

Perdana Menteri: Usaha-usaha yang dijalankan untuk mengatasi ajaran sesat adalah seperti berikut:-

- (a) Menyebar ilmu Islam melalui usaha-usaha dakwah dan kelas-kelas pengajian agama baik secara “formal” atau “informal” iaitu seperti yang dilakukan di Pusat Pengajian Tinggi, sekolah, Mesjid, Surau, Radio/TV juga di jabatan-jabatan kerajaan.

- (b) Penjelasan dan penerangan secara penulisan dalam bentuk buku, risalah dan artikal seperti yang diterbitkan oleh agensi-agensi kerajaan (Bahagian Agama, Jabatan Perdana Menteri dan Jabatan Agama Islam Negeri), akhbar, badan-badan dan lain-lain.
- (c) Membuat kajian di atas sesuatu ajaran yang disyaki bertentangan dengan amalan dan ajaran Islam. Hasil-hasil kajian itu akan dikemukakan kepada Majlis Fatwa Negeri, Muzakarah Mufti-mufti dan Majlis Fatwa Kebangsaan. Keputusan Majlis Fatwa Negeri akan dikemukakan kepada Duli Yang Maha Mulia Sultan bagi negeri yang berkenaan dan keputusan Majlis Fatwa Kebangsaan dikemukakan kepada Majlis Raja-raja sebelum diistiharkan.

USUL

WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN YANG DIBEBAHKAN DARIPADA PERATURAN MESYUARAT DAN PENANGGUHAN MESYUARAT

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato Mohamed Khalil Yaakob): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa, walau apapun peruntukan-peruntukan Peraturan Mesyuarat 11, Majlis Dewan Negara tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga telah selesai dipertimbangkan semua sekali urusan yang tertera dalam Aturan Mesyuarat untuk hari ini, dan apabila tamat mesyuarat Dewan ini akan ditangguhkan kepada suatu tarikh yang tidak ditetapkan.

Dr. Mohammad Yusof bin Haji Mohamad Noor: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan Usul atas nama Yang Berhormat Menteri di Jabatan Perdana Menteri bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Usul ini dipersetujukan.

Diputuskan,

Bahawa, walau apapun peruntukan-peruntukan Peraturan Mesyuarat 11, Majlis Dewan Negara tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga telah selesai dipertimbangkan semua sekali urusan yang tertera dalam Aturan Mesyuarat untuk hari ini, dan apabila tamat mesyuarat Dewan ini akan ditangguhkan kepada suatu tarikh yang tidak ditetapkan.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG DADAH BERBAHAYA (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masalah, "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang." (2hb Ogos, 1984).

4.05 ptg.

Tuan Basharon bin Hanapiah: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak bercadangkan hendak bercakap kerana memandangkan ada tiga lagi Bil yang perlu diselesaikan pada petang ini. Walau bagaimanapun, Tuan Yang di-Pertua, saya suka merujuk Fasal 5 Rang Undang-undang ini adalah bertujuan untuk meminda Akta ibu dengan memperkenalkan suatu seksyen kecil 40A (2) yang berbunyi:

"Bahawa apa-apa kenyataan yang dibuat kepada agen provocateur oleh mana-mana orang yang kemudiannya didakwa dengan satu kesalahan maka kenyataan yang tersebut boleh diterima sebagai keterangan tanpa mengira sama ada agen

provocateur itu adalah seorang pegawai polis berpangkat apa pun atau mana-mana pegawai kastam”.

Maka adalah jelas kepada saya bahawa seksyen 40A (2) itu memberi kuasa yang luas tanpa kawalan terhadap kuasa yang tersebut kepada pegawai polis yang berpangkat apa pun atau mana-mana pegawai kastam dalam mendapatkan bukti ataupun kenyataan daripada seseorang yang dituduh bersalah oleh kerana masalah dadah.

Tuan Yang di-Pertua, saya kurang bersetuju dengan sub-seksyen 40A (2) ini kerana saya takut ada pegawai yang tidak bertanggungjawab akan menyalahgunakan kuasanya di bawah seksyen yang tersebut terhadap orang yang tidak bersalah kerana perkara seperti ini telah dan biasa berlaku pada masa yang telah lalu dan tidak ada jaminan dari pihak Kerajaan bahawa salahguna kuasa seperti itu tidak akan berulang lagi. Oleh itu, demi kepentingan orang ramai dan keadilan dalam negara ini, saya mohon mendapat jaminan daripada pihak Kerajaan bahawa seksyen baharu ini tidak akan disalahgunakan nanti.

Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan tahniah kepada Kerajaan kerana telah mengambil tindakan segera membuat beberapa pindaan kepada Akta Dadah Berbahaya 1952 di mana pindaan-pindaannya yang dibentangkan dalam Dewan yang mulia ini pindaan-pindaan tersebut adalah perlu dan mustahak untuk memperkemaskan lagi Akta Dadah Berbahaya yang ada sekarang ini untuk menyesuaikan dengan keadaan masa dan pemikiran rakyat negara Malaysia ini sendiri. Maka dengan adanya undang-undang ini saya yakin pengedar-pengedar dadah dan penageh-penageh dadah tidak boleh lagi mengelak diri mereka daripada menerima hukuman-hukuman yang telah ditetapkan oleh undang-undang negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, akhir sekali saya menyokong Rang Undang-undang yang dinamakan Akta Dadah Berbahaya (Pindaan) 1984.

4.07 ptg.

Tuan K. Kumaran: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun di Dewan yang mulia ini untuk menyokong Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk meminda Akta Dadah Berbahaya 1952. Pindaan ini dibuat bertujuan mengtakrifkan semula istilah opium poppy dan istilah raw opium dan memperuntukkan bahawa mana-mana orang yang didapati memiliki dadah berbahaya sebanyak quantiti yang ditetapkan akan dianggap sebagai mengedar dadah berbahaya dan beberapa pindaan berkaitan dengan dadah.

Tuan Yang di-Pertua, pemindaan ini dibuat tepat pada waktunya dan adalah satu langkah yang dapat dipuji. Seperti sedia maklum bahaya dadah telah merebak seluruh negara dalam jangka masa yang begitu pendek. Kini dadah telah menjadi musuh pertama negara ini. Tuan Yang di-Pertua, beberapa ribu murid dan anak-anak muda lepasan sekolah dan maktab telah menjadi mangsa dadah dan bergantung kepada dadah. Dadah sedang diedarkan kepada mangsa-mangsanya dengan begitu senang.

Sekali lagi saya ingin menegaskan di sini bahawa anasir-anasir komunis telah memainkan peranan yang besar dalam pengedaran dadah ini. Mereka ingin melemahkan keadaan fizikal dan batin anak-anak muda kita. Saya telah mengesyorkan perkara ini di Dewan yang mulia ini beberapa tahun kebelakangan ini. Saya berharap Kerajaan akan mengambil langkah menghapuskan penganas komunis dahulu agar menyelamatkan anak-anak muda kita. Anasir-anasir komunis dan pengedar-pengedar dadah ini kini sudah menjadi lebih sophisticated dan mereka dapat mengeluarkan dadah dari

sebarang bahan mentah. Saya berharap pemindaan undang-undang ini akan mengawal keadaan itu.

Tuan Yang di-Pertua, saya berharap undang-undang yang diperketatkan ini akan menjadi satu penghalang kepada bakal pengedar dan mengurangkan aktiviti-aktiviti dadah di negara ini. Saya juga berharap Kerajaan akan menambahkan langkah-langkah untuk menubuhkan lebih banyak pusat-pusat pemulihan dadah di negara ini. Penagih dadah hendaklah diterima masuk dalam pusat-pusat pemulihan tanpa banyak birokrasi agar semua penagih dadah diberi rawatan pemulihan. Kini banyak penagih dadah tidak mahu pergi ke pusat-pusat pemulihan kerana takut diberkas dan dihadapkan ke mahkamah.

Tuan Yang di-Pertua, oleh sebab itu saya merayu kepada pihak yang berkenaan untuk memberi keutamaan kepada rawatan pemulihan untuk membawa mangsa-mangsa dadah ke pangkuan masyarakat. Dengan harapan ini saya menyokong Rang Undang-undang meminda Akta Dadah Berbahaya, 1952.

4.12 ptg.

Tuan Fadzil bin Mahmood: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong satu Akta untuk meminda Akta Dadah Berbahaya, 1952 iaitu yang mana pindaan ini telahpun juga dibuat pada tahun 1983 yang lepas.

Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan tahniah kepada pihak Kerajaan kerana telah sedar bahawa Akta Dadah yang diluluskan pada tahun 1983 yang lepas itu ada kelemahan-kelemahan yang menyebabkan sebahagian daripada Akta itu tidak dapat dipergunakan pada masa sekarang ini. Sebab itulah pihak Kementerian telah membuat pindaan dan saya sekali lagi mengucapkan syabas kerana telah mengambil perhatian berat di atas bahaya dadah

yang boleh dikatakan akan mengancam negara kita seperti juga ancaman komunis.

Tuan Yang di-Pertua, saya rasa setelah pindaan Akta Dadah Berbahaya ini telah dibuat dan diperketatkan dan hukuman berat telah diperketatkan sehinggakan ke hukuman bunuh tetapi kita kedengaran, kita terbaca dan kita terlihat dalam TV tangkapan ke atas penagih-penagih dadah ataupun pengedar-pengedar dadah telah ramai daripada masa-masa yang lepas. Jadi kepada saya, saya bertanya kepada diri saya adakah kerana kawalan yang dibuatkan itu terlampau ketat atau oleh kerana tangkapan-tangkapan itu telah banyak terdapat kerana pengedar-pengedar dadah ini tidak takut kepada pindaan undang-undang ini. Ini dua sebab, mungkin kawalan terlampau ketat sebab itu kita dapat tangkap dan satu lagi kerana penagih-penagih ataupun pengedar-pengedar dadah ini tidak takut dengan Akta yang dipinda walaupun dengan hukuman mati sekalipun. Ini dua masalah.

Jadi, Tuan Yang di-Pertua, saya rasa kawalan perlu dibuat. Buktinya tangkapan-tangkapan itu berlaku bukan di sempadan. Kita kerap dapati tangkapan-tangkapan itu dilakukan luar daripada sempadan, jadi bermakna dadah ini pasti datang daripada negara jiran. Kalau kawalan ketat ada berlaku di sempadan mana sudah tentu tangkapan itu berlaku di sempadan, mungkin kawalan itu tidak begitu ketat di sempadan. Dan saya ingin buktikan menyatakan kawalan ketat itu tidak ada di sempadan-sempadan sebab itu pengedar-pengedar dadah itu dapat lepas lari sehingga Pulau Pinang, ke negeri-negeri dalam Malaysia ini ke Perak, Selangor dan sebagainya.

Jadi, pertama sekali contohnya di negeri Perlis ada satu cawangan polis, Bahagian Narkotik ini, ada seorang pegawai berpangkat Inspektor dan 4 orang kakitangan pekerja di bawah Inspektor ini, dia hendak jaga seluruh kawasan Perlis ini di sempadan

berkenaan dengan dadah. Jadi diberi satu van dan van ini adalah van yang telah buruk. Apabila van ini datang ke kampung-kampung satu batu lagi kita sudah tahu van itu datang. Vannya buruk dan berwarna merah, saya ingat Yang Berhormat Timbalan Menteri Dalam Negeri tahu dalam masalah ini, terlampau uzur. Saya rasa perkara ini patut kita tambahkan pegawai-pegawai yang berkenaan supaya dapat kita memperketatkan lagi kawalan dadah ini supaya tidak dapat lepas lari dari negara-negara jiran kita.

Satu lagi, Tuan Yang di-Pertua, masalah candu. Rang Undang-undang pindaan ini diberatkan masalah candu. Sepertimana yang disebutkan oleh Timbalan Menteri yang membentangkan Akta ini, beliau mengatakan berlaku di negeri Perlis kerana seorang manusia ditangkap kerana membawa candu tetapi dilepaskan kerana masalah pokok candu itu. Jadi saya rasa inilah satu perkara yang baik kerana kita tidak perlu mengetahui daripada mana datangnya candu itu tetapi yang kita perlu dan pentingkan adakah candu itu memberi bahaya kepada masyarakat. Ini yang penting. Jadi kalau kita asyik pertikaikan masalah candu itu datang dari pokok mana, saya rasa perkara ini tidak akan beres selama-lamanya. Inilah satu perkara yang patut kita beri pujian kepada Timbalan Menteri yang berkenaan kerana dapat membuat pindaan ini.

Saya juga ingin tahu daripada Timbalan Menteri yang berkenaan adakah penagih-penagih candu ada di dalam pusat pemulihan. Yang saya tahu sekarang ini pusat-pusat pemulihan itu ditempatkan hanya dari kalangan penagih-penagih dadah. Penagih-penagih candu inipun merbahaya sebab itulah kalau kita baca sejarah dahulu, negeri China dapat dimasuki oleh Asia Barat atau Inggeris kerana candu. Pada mulanya candu ini kalau kita makan sedikit dia dapat menambahkan semangat kita, menambahkan tenaga

kita dan kata orang-orang tua kalau seseorang itu menagih candu, isterinya suka kepada dia; saya tidak tahu fasal apa, selalu disayangi oleh isterinya walaupun dia hisap candu. Kadang-kadang isterinya tolong beri duit pergi beli candu, suruh dia hisap candu. Ini saya tidak tahulah, mungkin Timbalan Menteri yang berkenaan tahu sebab apa yang isterinya itu kasih kepada dia. Tetapi lama kelamaan badannya akan kurus juga dan kalau dia tidak dapat candu dia akan gunakan dadah. Penagih candu ini merbahaya, jadi sebelum dia menagih dadah patut kita masukkan dia ke dalam pusat pemulihan ini juga. Jadi saya tidak pernah dengar lagi sama ada penagih candu ini ada di pusat pemulihan.

Walaupun kita mengambil kesempatan di dalam membahaskan pindaan Rang Undang-undang ini, saya hendak menyentuh sedikit berkenaan dengan kita hendak kempen supaya pemuda-pemuda kita menjauhi daripada dadah, terutama sekali dalam televisyen. Saya lihat dalam televisyen, kempen di TV untuk kita hendak mengelakkan pemuda-pemuda daripada menagih dadah sudah menjadi iklan supaya pemuda ini digalak menagih dadah. Kita lihat bagaimana pemuda itu berjalan dengan action, jadi pemuda-pemuda yang melihat itu dia mengikut, dia kata bagus buat begini. Dia mengikut begitu pula, jadi bukan kita hendak melarang mereka tetapi sebaliknya mereka mengikut cara penagih dadah itu iaitu action di dalam TV tadi. Saya harap pihak berkenaan sama ada pihak swasta dan sebagainya supaya kita ubah taktiknya seperti mana perkara yang berlaku hari-hari, misalnya semasa anak hendak keluar daripada rumah, emaknya hendaklah menasihati kepada anak-anaknya menjaga diri dan jangan terbabit dengan golongan yang menghisap dadah, kesian kepada ibu dan sebagainya. Kita gunakan kempen ini perkara-perkara yang selalu berlaku pada tiap-tiap hari. Apa yang kita lihat,

di belakang pekan itu dia berjalan dengan terhoyong hayang, jadi pemuda pun naik syok dan mengikut cara macam itu. Masalah kita hendak kempen, dia jadi macam iklan pula. Patut kita tinjau sedikit dan kita buat kajian tentang kempen dalam TV ini.

Satu lagi, pihak kita mesti tahu apakah sebab-sebabnya belia-belia ini menagih dadah. Dalam kita membuat kajian kita tanya pemuda-pemuda yang menagih dadah ini, sebab yang utamanya sekali ialah disebabkan oleh keluarga. Ada yang kita tanya sebab apa mereka menagih dadah, mereka memberi tahu bahawa bapa dia kahwin lain, bapa dia selalu berkelahi di rumah di hadapannya, bapa selalu memarahinya, emak selalu memarahinya, bapanya tidak ambil perhatian tentang pelajarannya dan macam-macam masalah yang menyebabkan dia menghisap dadah ialah disebabkan oleh keluarganya. Ini yang kita soal pemuda-pemuda yang didapati menagih dadah. Perkara ini dititik-beratkan kepada keluarga-keluarganya. Ada di antaranya keluarganya telah menghalau mereka, tidak boleh balik ke rumah, tidak mengaku anak. Jadi dalam Pusat Pemulihan Dadah itu cukup tempoh dia hendak keluar kita tanya dia. "Selepas ini kamu hendak balik ke mana?" Dia kata, "Saya tidak akan balik ke rumah. Saya akan masuk ke dalam kawan-kawan saya yang lama". Sebab?. "Sebab bapa saya tidak terima saya". Inilah yang selalu kita kaji dan kita tanya penagih-penagih dadah itu masalah inilah yang berlaku. Masalah keluarga itulah yang penting. Pihak Kerajaan mesti mencari jalan bagaimana kita hendak kempen pihak keluarga supaya dapat kita mengurangkan pemuda-pemuda ini daripada menagih dadah dengan ada kerjasama, kasih mesra keluarga terhadap anak-anak muda ini. Inilah satu perkara yang patut kita ambil perhatian.

Banyak diperkatakan bahawa

penagih-penagih dadah apabila keluar daripada Pusat Pemulihan Dadah, dia balik semula kepada kerja lama, iaitu menagih dadah. Kita dapati di tempat-tempat Pusat Pemulihan ini Latihan-latihan yang diberi itu tidak mencukupi. Misalnya, kalau kita beri buat tukang kayu, kayu tidak cukup, buat tukang besi, besi tidak cukup. Bantuan yang sepenuhnya tidak ada. Latihan yang diberi kepada mereka sekerat jalan sahaja. Bagi buat tukang kayu dalam sebulan dua dia buat, kayu sudah habis, duit tiada hendak beli. Buat rotan, rotan habis. Inilah masalah-masalah yang timbul di Pusat-pusat Pemulihan Dadah di negara-negara kita ini.

Perkara ini patut kita ambil perhatian dan Kerajaan patut memberi sumbangan yang banyak dan galakan swasta, firma-firma supaya memberi bantuan kepada Pusat Pemulihan Dadah ini supaya latihan yang sebenarnya dapat diperolehi oleh pihak penagih dadah itu. Kalau tidak mereka datang untuk rehat sahaja dan selepas itu keluar dua tahun masuk balik jadi penagih dadah.

Satu lagi saya syorkan kepada pihak berkenaan, patut kita beri latihan ala tentera kepada penagih-penagih dadah. Kalau kita beri latihan ala tentera ini saya rasa dia mendapat kesannya dan Kerajaan akan memperolehi kejayaan dengan kita beri latihan-latihan secara ala tentera kepada penagih-penagih dadah ini dan selepas dua tahun dimasukkan dalam Pusat Pemulihan Dadah ini, kita mesti ambil perhatian dan membuat kajian terhadap pemuda-pemuda ini, yang muda-muda itu kita hantar pula ke satu tempat yang lain pula untuk kita beri latihan yang khusus kepada pemuda-pemuda ini supaya dia jangan balik lagi bersama-sama dengan rakan-rakan yang lain untuk memulakan semula penagihan dadah mereka itu.

Inilah perkara-perkara yang dapat kita buat kajian, kerana di negeri-negeri masalah-masalah inilah yang timbul daripada kalangan pemuda yang

menagih dadah. Satu, disebabkan oleh keluarga dan satu lagi oleh kerana frust tidak lulus periksa dan sebagainya. Yang kebanyakannya, dalam sepuluh, lapan daripada mereka itu memberitahu kerana sebab keluarga yang mereka melakukan perkara ini. Saya rasa memadailah hujah saya dalam Dewan yang mulia ini dan saya sudah dengan menyokong penuh Rang Undang-undang ini.

4.27 ptg.

Tuan D.P. Vijandran: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menimbulkan beberapa perkara berkenaan Rang Undang-undang iaitu pindaan Rang Undang-undang Dadah Merbahaya. Rang Undang-undang ini ingin meluaskan skop istilah 'opium poppy' dan 'raw opium'.

Pindaan-pindaan ini haruslah dialu-alukan bagi melancarkan langkah yang efektif terhadap ancaman dadah di negara kita. Walau bagaimanapun, saya ingin menarik perhatian Dewan yang mulia ini terhadap dua aspek yang penting.

Dalam proses memperkembangkan definisi Akta Dadah Merbahaya, Kerajaan harus juga meluaskan Akta ini untuk meliputi samsu haram. Samsu haram harus diklasifikasikan sebagai dadah merbahaya dan setiap undang-undang yang digunakan bagi dadah merbahaya harus juga digunakan bagi samsu haram. Keseluruhan negara kita hidup dalam kebimbangan bahawa kemungkinan satu lagi insiden akan berlaku di mana ramai orang akan mati akibat kosumsi samsu haram.

Dengan demikian jentera Kerajaan yang mempunyai kuasa yang efektif terhadap ancaman dadah harus juga mengawal samsu haram dengan kuatkuasa yang sama. Ini hanya boleh dilaksanakan sekiranya Kerajaan menggolongkan samsu haram dalam definisi dadah merbahaya.

Kedua, dalam proses menentang penyalahgunaan dadah, saya berpendapat bahawa kita mungkin

mengalami kegagalan. Lebih ramai pemuda-pemudi telah terlibat dalam penyalahgunaan dadah, kalau dibandingkan dengan masa dahulu. Ini bermakna terdapat kelemahan dalam rancangan-rancangan anti-dadah kita.

Saya berpendapat bahawa perspektif Kerajaan terhadap dadah dan cara Rancangan-rancangan Anti-Dadah dipersembahkan kepada orang awam adalah tidak berhasil.

Adalah tidak mencukupi jika hanya menitik-beratkan bahaya dan kesan-kesan buruk akibat penyalahgunaan dadah. Ini hanya merupakan satu bahagian daripada keseluruhan rancangan itu. Apa yang penting ialah pemberian semangat kebudayaan dan keagamaan kepada anak-anak serta asas keluarga yang baik, yang secara automatik akan menegakkan mereka daripada dadah. Seseorang anak yang mempunyai latar belakang keluarga yang baik, ibubapa yang penyayang dan yang memberi perlindungan serta kasih sayang mereka kepadanya akan mempunyai kesedaran penghargaan dirinya yang akan melindunginya daripada godaan dadah.

(Timbalan Yang di-Pertua *mem-pengerusikan Mesyuarat*)

Rancangan Anti-Dadah harus dilaksanakan dengan kerjasama Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan dan Kementerian Penerangan untuk mengadakan rancangan peribadi pada golongan belia dan juga memberi galakan dan menyediakan program-program bagi mengisi masa lapang mereka. Rancangan-rancangan juga harus dibentuk diseluruh negara bagi mendidik para ibubapa untuk berhubung dengan anak-anak mereka dengan cara yang efektif dan dengan penuh kasih sayang. Program-program ini akan memberi lebih faedah terhadap penyalahgunaan dadah daripada program-program yang hanya menakutkan kanak-kanak dari menghisap atau mengambil dadah. Sekian sahaja, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah.

4.32 ptg

Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk mengambil sedikit dalam perbahasan bagi meminda Akta Dadah Berbahaya (Pindaan) 1984 yang mana telahpun bersama rakan-rakan saya memberi pandangan.

Di sini, Tuan Yang di-Pertua, kita tahu keadaan dadah berbahaya ini suatu musuh yang begitu ditakuti, lebih-lebih lagi ibubapa-ibubapa sekarang ini, terutama sekarang telah merebak ke kampung-kampung. Dulu di pekan-pekan, sekarang di pekan-pekan telahpun dapat sedikit sebanyak mengatasinya tetapi ini telah sampai ke kampung-kampung, kadangkala di kampung-kampung pendalaman pun telahpun ada pengedar-pengedar dadah ini secara kecil-kecilan mengedar kepada pemuda-pemuda kita di kampung-kampung yang telahpun pandai juga menghisap dadah ini. Oleh itu, Tuan Yang di-Pertua, dalam soal ini saya juga di Kuala Lumpur ini dilantik sebagai Pengerusi PEMADAM di kawasan Damansara.

Masalah-masalah yang kita hadapi sekarang ini di Kuala Lumpur khususnya iaitu dalam Akta ini tidak menyatakan bagaimana, sungguhpun Akta ini telah kita pinda beberapa kali, tetapi dalam Rang Undang-undang yang telah lalu yang saya ingat, kuasa-kuasa yang boleh diberi kepada Polis untuk tangkapan-tangkapan yang dilakukan adalah jika didapati kesalahan itu sabit sama ada kita periksa air kencing dan sebagainya, jikalau tidak mereka akan ditahan sahaja oleh Polis selepas itu pengguna-pengguna atau penghisap-penghisap dadah ini dilepas begitu sahaja. Dalam masalah ini saya berharap kepada pihak Kerajaan khususnya Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri supaya tangkapan-

tangkapan yang akan datang saya harap supaya dapat tangkapan itu memberikan tangkapan-tangkapan yang benar. Kerana sekarang ini apabila dapat ditangkap oleh pihak Polis kadangkala hanya dua hari sahaja dilokap ataupun ditahan, selepas itu dilepaskan. Lepas-lepas dia akan menghisap balik.

Oleh itu dalam keadaan ini sampai bila pun rasa saya masalah penghisapan dadah ini tidak dapat dihapuskan selagi tangkap-lepas, tangkap-lepas dan sebagainya. Dan kadangkala pula pihak Polis hendaklah bukti-bukti yang cukup kalau dapat ditangkap oleh penduduk-penduduk kampung penghisap-penghisap dadah ini. Kadangkala tidak dapat bukti adakala pula orang-orang kampung pergi merepot ini mendapati macam satu bala kepada mereka, pihak Polis bertanya bermacam-macam soal, sehingga orang yang menghisap dadah itu dapat ditangkap mereka ini keluar bersorak mengatakan "Itulah..." dan sebagainya. Dan kadangkala ini juga menjadikan penghisap-penghisap dadah dengan geng-gengnya akan membalas dendam kepada orang yang merepot itu.

Dalam masalah inilah saya harap sungguhpun ini kecil rasa saya tetapi yang merosakkan sekarang pengedar-pengedar dadah mengikut dalam Akta ini Fasal 4 yang telah dipinda:

4. "Daripada dadah tersebut atau berat sebanyak 250 gram atau lebih candu-candu mentah dan candu masak boleh dihukum dengan penjara seumur hidup atau tidak kurang daripada 5 tahun dan sebat tidak kurang daripada enam sebatan."

Tadi kita telah dengar dalam jawapan Yang Berhormat Menteri dalam soal-jawab No. 8 iaitu mengikut tafsiran Kerajaan sekarang iaitu penggunaan-penggunaan pengedaran dadah ini telah berlaku terlebih-lebihan empat kali ganda. Kalau tidak silap saya tadi

dalam masa 1984 iaitu nampaknya masalah dadah bukan berkurangan tetapi berlebih-lebihan berganda-ganda iaitu pengedar-pengedar dadah yang mana mereka ini untuk mencari kepentingan-kepentingan hidup mereka sendiri tanpa memikirkan apa akibat terjadi kepada negara sekarang ini.

Oleh itu dalam masalah yang dikatakan tadi dalam Fasal 4 ini hukuman penjara seumur hidup, saya rasa tadi ada dikatakan hanya 15 telahpun dihukum mati, hanya 3 orang sahaja baru dijalankan hukuman. Saya rasa dalam masalah ini sepatutnya pihak Kerajaan apabila sabit kesalahan 15 orang ini pada hari itu ataupun masa dua tiga hari mereka dibunuh terus, tidak usah ditanggalkan lagi. Kerana kalau ditinggal-tinggal, tinggal punya tinggal besok di bawa ke Mahkamah Tinggi dan seterusnya appeal lagi dan sebagainya mereka ini akan bebas. Maka saya rasa kalau sudah mati tidak ada soal jawab lagi.

Oleh itu, dalam keadaan ini kita harap Akta ini tidak akan melengahkan lagi kalau sekiranya sudah dapat, sabit kesalahan terus jalankan hukuman. Kalau boleh ada cadangan daripada saudara-saudara yang lain tadi, begitu juga saya pada masa dulu kita meminda Akta yang telah lepas, ada cadangan saya supaya orang-orang yang telahpun dihukum mati ini kalau boleh digantung di khalayak ramai supaya boleh ditengok oleh orangramai. Kerana masalah ini rasa saya kita sungguhpun begitu ketat sekatan dan tangkapan yang kita buat, makin hari menjadi-jadi perkara ini berlaku.

Dalam soal ini juga baru-baru ini sebagai Pengerusi seperti yang saya katakan tadi, ada seorang budak yang dapat ditangkap dan telah dipenjarakan di Pudu Jail kerana ibubapanya tidak mahu menjamin dia keluar. Terpaksa duduk di Pudu Jail, tidak silap saya tiga bulan. Dia keluar dia ceritakan kepada saya dalam Pudu Jail juga ada dadah

yang diseludup tiap-tiap hari kepada penghuni-penghuni yang duduk di dalam penjara.

Oleh itu, dalam masalah ini juga saya berharap kepada pihak Kerajaan dan pihak-pihak yang bertanggungjawab, terutamanya pegawai-pegawai yang bertugas di penjara ini juga kita berharap mereka ini mestilah "Bersih, Cekap dan Amanah" supaya janganlah pula mereka ini "harapkan pagar, pagar makan padi" kerana kita harapkan mereka, mereka ini juga kemungkinan sama orang lain, cara mana mereka ini boleh bawa dadah ini untuk dibekalkan kepada penghuni-penghuni di penjara. Ini benar, oleh itu dalam masalah ini saya rasa dan saya harap pihak Kementerian ataupun pihak-pihak berkenaan supaya mengetatkan lagi jikalau sekiranya perkara ini berlaku dapat tangkap pegawai-pegawai Kerajaan yang berkenaan yang kita beri gaji untuk menjaga keamanan negara, mereka juga belot, mereka ini juga patut dijatuhkan hukuman yang seberat-beratnya bagi dijadikan teladan kepada yang lain.

Dalam masalah-masalah yang lain di Kuala Lumpur ini juga, saya harap pihak Kerajaan, pihak Kementerian, pihak Dewan Bandaraya mengambil perhatian mengenai masalah kita duduk di Kuala Lumpur iaitu kebanyakan penghuni-penghuni yang duduk atau tinggal di tanah tanpa izin.

Di tanah tanpa izin ini sekarang pihak Kerajaan telahpun mula untuk memindah-mindahkan mereka ini, tetapi pihak Kerajaan, pihak Dewan Bandaraya dan juga pihak Kementerian yang berkenaan kemungkinan lewat sedikit untuk mengemaskan sama ada tandas-tandas tidak dipecahkan dan mereka ini menggunakan tempat-tempat itu.

Umpamanya, di belakang Taman Ghazali Shafie, untuk pengetahuan pihak yang berkenaan pada satu hari saya pergi masa hari hujan renyai-

renyai, terdapat ramai mereka itu keluar daripada dalam semak itu, iaitu ada sindiket yang menghantar benda-benda ini untuk penghisap-penghisap di situ, kalau tidak silap saya sama ada betul ataupun tidak mereka ini terdiri daripada pegawai tentera (askar) yang mana ada seorang yang saya lihat dia memakai uniform tentera masuk juga lebih kurang 15 minit dia pun keluar.

Tetapi oleh kerana saya katakan tadi kita hendak tangkap, penduduk-penduduk hendak tangkap takut, kemungkinan ini juga ada muslihat Kerajaan dan sebagainya. Tetapi ini berlaku selalu sangat kata penduduk-penduduk di situ. Orang yang beruniform masuk di sana duduk sama-sama lepas itu keluar dengan cara yang kita lihat, ketika masuk ke dalam semak atau tempat rumah-rumah kosong, mereka itu letih, tetapi apabila keluar mereka ini cergas, sihat, menanti bas dan terus balik.

Oleh itu dalam masalah inilah rasa saya perkara-perkara yang seumpama ini sepatutnya kita lakukan kerana sekarang ini terdapat rampasan-rampasan yang begitu besar, tetapi yang mengakibatkan atau merosakkan ini ialah anak-anak muda kita di kampung-kampung dan juga sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat kata tadi ini juga berpunca pada ibu bapa dan keluarga yang mana pergaduhan berlaku, ini juga akan menimbulkan bosan dan sebagainya kepada anak-anak muda.

Oleh itu, dalam masalah ini sepatutnya pihak Kerajaan juga sama ada sudah berjalan ataupun belum, tetapi apa yang saya dapat tahu belum lagi, iaitu di sekolah-sekolah patut juga diadakan kursus-kursus sivik sama ada satu minggu sekali kepada semua murid-murid yang belajar terutama di sekolah menengah kerana dalam masalah ini juga di sekolah-sekolah menengah di Kuala Lumpur ini juga terlibat kadangkala mereka ini bukan pergi sekolah, tetapi mereka ini duduk di celah-celah, di kakilima-kakilima dan

juga di rumah-rumah flet, mereka ini menghisap dadah tanpa pergi sekolah.

Ini juga berlaku di Kuala Lumpur, masalah dadah ini memang amat takut lebih-lebih lagi kepada ibu bapa-ibu bapa yang kasihkan anak-anak dan juga kasihkan negara kerana memandangkan keadaan ini juga tidak dapat diatasi, rasa saya yang kecil-kecil ini tadi dengan pihak Polis dan pihak yang berkenaan tidak dapat kerjasama yang betul. Kalau hanya saya kata ditangkap, lepas tangkap, lepas dan sebagainya ini tidak juga habis-habisan dalam soal menghapuskan penyalahgunaan dadah ini.

Tuan Yang di-Pertua, itu sahajalah pandangan saya bagi sama-sama untuk meluluskan Akta Dadah Berbahaya (Pindaan) 1984.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Timbalan Menteri.

4.45 ptg.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih saya ucapkan kepada sekalian Ahli-ahli Yang Berhormat yang bangun berucap dan memberi buah fikiran mereka, seterusnya menyokong Rang Undang-undang yang telah dibentangkan dalam Dewan yang mulia ini.

Amatlah sukar bagi saya untuk menyentuk segala butir dan cadangan yang telah dikemukakan oleh lapar orang Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah bangun berucap. Inginlah saya menyatakan di sini bahawa segala cadangan-cadangan telah dicatit dan akan diambil perhatian.

Saya ingin menjawab beberapa perkara yang telah dibangkit khususnya daripada Yang Berhormat Tuan Mohd. Yusoff bin Kassim yang telah menyentuh tentang kes pondan, yang mana mengikut laporan suratkhbar seorang pondan yang telah dirujukkan oleh abangnya sendiri untuk mendapat

rawatan dan pemulihan di sebuah Pusat Pemulihan telahpun tidak diterima.

Untuk pengetahuan Yang Berhormat, pondan tersebut, dengan izin, telahpun disiasat oleh Pegawai Pemulihan dan didapati bahawa pondan itu mempunyai rupa ataupun characteristic, dengan izin sebagai seorang wanita. Di atas alasan itulah bahawa pegawai pemulihan pusat tadi tidak dapat menerima beliau untuk menjadi salah seorang penagih di Pusat Pemulihan Dadah, kerana pusat itu mempunyai penagih-penagih lelaki yang betul-betul belaka.

Walau bagaimanapun, pegawai yang bertugas mencadangkan supaya beliau menjalani pemulihan di bawah pengawasan luar iaitu supervision oleh Pusat Pemulihan Dadah, beliau enggan menerima nasihat tersebut dan beredar dari situ dengan alasan kononnya beliau akan mendapat pemulihan daripada pihak PEMADAM.

Atas cadangan oleh Yang Berhormat supaya Kerajaan menubuhkan satu pusat khas untuk pondan-pondan, saya ingin memaklumkan bahawa Kerajaan tidak ada rancangan untuk menubuhkan pusat khas untuk pondan-pondan.

Tuan Yang di-Pertua, kebanyakan Ahli-ahli Yang Berhormat yang bangun membuat cadangan dan nasihat. Memanglah Kerajaan sedar bahawa tanpa sebarang sumbangan dan penyertaan secara aktif dan positif daripada rakyat, maka segala usaha-usaha Kerajaan untuk memerangi wabak dadah ini tidak akan beroleh kejayaan, sebab itulah dalam Kempen Anti Dadah yang dilancarkan tahun lepas, kempen tersebut dilancarkan oleh tidak lain daripada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita sendiri. Kempen ini akan menjadikan sebagai satu upacara tahunan, dengan harapan bahawa rakyat jelata akan berasa terlibat lagi secara langsung di dalam usaha-usaha kita memerangi wabak dadah ini.

Ramai daripada Ahli Yang Berhormat menyentuh berkenaan dengan pemulihan penagih-penagih dadah. Saya ingin menjelaskan di sini bahawa pemulihan penagih-penagih dadah terletak ataupun tertakluk di bawah Akta yang lain iaitu Akta Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) 1983 dan Akta tersebut menitikberatkan rawatan dan pemulihan seseorang penagih dadah dan bukan masalah menghukumnya.

Akta Dadah Berbahaya 1952 menitikberatkan tentang soalan-soalan pengawalan dan seterusnya hukuman kepada seseorang yang didapati membuat salah, menyalahgunakan dadah di bawah Akta yang tersebut. Perkhidmatan rawatan dan pemulihan penagih-penagih dadah meliputi dua bidang, pentadbiran iaitu perkhidmatan luar ataupun perkhidmatan institusi.

Perkhidmatan institusi mengendali urusan-urusan pemulihan dan Pusat-pusat Pemulihan Dadah termasuk yang diuruskan di bawah konsep Pusat Serenti. Untuk pengetahuan Ahli Yang Berhormat setakat ini Kerajaan telahpun mengadakan empat buah Pusat Pemulihan terdiri daripada tiga buah Pusat Pemulihan biasa yang dikenali sebagai Pusat Insafdiri, satu terletak di Bukit Mertajam di mana terdapat 300 orang bekas penagih dadah, dua di Tampoi Johor, Bahru terdapat 300 orang juga; dan ketiga di Besut terdapat lebih kurang 130 orang.

Pusat Seranti di Tampin ialah pusat seranti yang pertama di negara kita. Ia mula menerima penagih dadah untuk menjalani rawatan dan pemulihan dalam bulan April, 1983. Pusat Seranti ini berbeza sedikit daripada pusat-pusat pemulihan dadah yang lain. Pusat Seranti ini mempunyai semua kemudahan rawatan dan pemulihan termasuk penentuan pengesanan penagih dadah, urusan mahkamah di situ juga, ditoksifikasi dan pemulihan psycho sosial di pusat itu sendiri dan pusat itu menerima penagih yang telah

diperintah masuk ke pusat oleh mahkamah ataupun Pegawai Pemulihan.

Kumpulan pertama penghuni pusat seranti telah dibebaskan dari pusat itu pada 23hb Jun, 1984 seramai 37 orang. Setakat ini adalah agak awal untuk menentukan sejauh manakah kejayaan dan kekesanannya yang telah dicapai pada keseluruhannya oleh pusat seranti ini, namun demikian adalah dimaklumkan bahawa mengadakan kemudahan rawatan dan pemulihan in-situ ataupun setempat telah memperbaiki lebih keadaan. Ini seterusnya membolehkan penagih-penagih yang menjalani pemulihan dibebaskan lebih awal daripada masa yang ditetapkan, iaitu selama dua tahun.

Pihak Kementerian bercadang untuk mewujudkan pusat-pusat seranti yang lain dan untuk pengetahuan Ahli Yang Berhormat sekalian pusat seranti yang kedua akan diwujudkan di Perlok, di Sungai Siput, Perak di samping satu lagi pusat pemulihan di Merchong, Pahang yang maka akan dikenali sebagai Pusat Pasukan Kerja (Work Brigade).

Tuan Yang di-Pertua, ada beberapa Ahli Yang Berhormat yang bangun berucap dan menyentuh peranan PEMADAM dalam usahanya untuk memerangi wabak dadah ini. Inginlah saya menerangkan di sini bahawa PEMADAM adalah sebuah pertubuhan bukan Kerajaan yang ditubuhkan khusus untuk mendapatkan masyarakat umum melibatkan diri secara sukarela dalam aktiviti-aktiviti jagaan lanjutan dan pencegahan. Cawangan-cawangan PEMADAM telah ditubuhkan di setiap negeri dan daerah semenjak dari tahun 1977 dan sekarang ini mempunyai keahlian sejumlah hidup seramai 2,683 orang dan ahli biasa seramai 31,710 orang termasuk ahli-ahli daripada 114 buah syarikat-syarikat dan institusi-institusi dan sekolah-sekolah. Jumlah keseluruhannya ialah 34,507 orang. Setakat ini PEMADAM sebagai satu badan

sukarela telah menjalankan aktiviti membantu usaha-usaha Kerajaan dalam bidang jagaan lanjutan, pendidikan, pencegahan dan penerangan. Sebanyak 9 buah pusat jagaan lanjutan harian telah ditubuhkan di seluruh negara termasuk Kem PEMADAM di Sungai Besi. Institusi-institusi ini memberi khidmat jagaan lanjutan kepada bekas-bekas penagih yang telah menjalani pemulihan di pusat rawatan dan pemulihan yang dikendalikan oleh Kementerian Dalam Negeri. Seramai 502 orang bekas penagih telah menjalani proses pemulihan melalui pusat-pusat PEMADAM ini.

PEMADAM juga menganjurkan kursus-kursus lain seperti latihan dalam bidang rundingcara kepada ahli-ahli PEMADAM dan sukarelawan dari sektor-sektor Rukun Tetangga dengan tenaga jurulatih di sumbangkan oleh Kementerian Kebajikan Masyarakat. Setakat ini seramai 250 orang sukarelawan telah dilatih bagi membantu urusan pemulihan bekas penagih dadah dengan memberi khidmat rundingcara kepada mereka untuk menghadapi serta mengatasi cabaran dan masalah yang dihadapi.

Ada Ahli-ahli Yang Berhormat yang mencadangkan agar PEMADAM ini diletak di bawah Kementerian Dalam Negeri ataupun mana-mana Kementerian. Adalah difikir bahawa cadangan ini tidak begitu sesuai memandangkan bahawa PEMADAM memanglah selalu berkerjasama rapat dengan Kementerian Pelajaran dan selalunya PEMADAM menjalankan aktiviti-aktivitinya yang diselenggarakan oleh Jawatankuasa Anti Dadah, Majlis Keselamatan Negara melalui Pasukan Petugas Anti Dadah. Dengan itu tidaklah perlu PEMADAM buat sekarang ini diserapkan ke dalam mana-mana Kementerian.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Tuan Fadzil Mahmood membangkitkan beberapa perkara. Pertamanya berkenaan dengan kawalan

yang tidak begitu ketat, kononnya di sempadan untuk mencegah kemasukan dadah. Inginlah saya menjelaskan di sini bahawa walaupun terdapat kemasukan dadah yang diseludup masuk secara haram melalui pintu-pintu masuk yang haram di sempadan, pihak Kerajaan telah berusaha dan telahpun menubuhkan beberapa unit UPP (Unit Pencegah Penyeludupan) sebanyak 21 unit di kawasan-kawasan sempadan seperti Negeri Perlis, Kedah, Kelantan dan Perak dan sekarang ini mempunyai anggota seramai 906 orang yang terdiri daripada Jabatan Polis, Kastam, Imigresen dan Lembaga Padi dan Beras Negara. Bagi menguatkan lagi UPP, langkah-langkah sedang diambil untuk menyusun semula organisasi UPP ini dan mengadakan latihan berkaitan dengan pencegahan penyeludupan dadah dan mendapatkan peralatan yang sophisticated daripada United Nations Fund for Drug Abuse Control melalui Pasukan Petugas Anti Dadah.

Tuan Yang di-Pertua, ada beberapa orang Ahli Yang Berhormat yang menyentuh tentang penyalahgunaan dadah di penjara-penjara dan di pusat-pusat pemulihan. Inginlah saya menjelaskan di sini walaupun terdapat kes-kes yang tertentu tetapi perkara ini tidaklah membimbangkan. Di penjara tindakan-tindakan yang positif telah dan sedang diambil untuk mencegah kemasukan dadah ke dalam penjara seperti membekalkan alat-alat yang sophisticated lagi untuk mengesan kemasukan dadah secara haram oleh pelawat-pelawat dan juga pegawai-pegawai yang bertugas.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Tuan D.P. Vijandran telah membangkitkan masalah samsu haram supaya dimasukkan sebagai satu kepala di bawah Dadah Berbahaya. Inginlah saya menyatakan di sini bahawa samsu haram mengandungi ether alcohol yang bercampur dengan deteriorating agent seperti methyl alcohol. Ia digunakan di dalam industri-industri dan jika

dimasukkan ataupun diklasifikasikan ia sebagai dadah maka industri-industri yang menggunakannya akan mengalami kerugian. Sebenarnya samsu haram adalah diguna dengan begitu banyak oleh industri-industri dan orang yang menggunakannya hanya menyalahgunanya sebagai minuman. Walau bagaimanapun, terdapat undang-undang yang tertentu yang mengharamkan samsu haram dan mereka yang didapati memiliki samsu haram boleh ditangkap dan didakwa di bawah Akta tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, saya fikir saya telahpun menjawab kebanyakan daripada soalan-soalan yang dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat. Hanya dua perkara lagi yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat Tuan Nasir Manap berhubung dengan penubuhan mahkamah khas bagi mengatasi masalah kes-kes dadah tertangguh.

Untuk makluman Yang Berhormat, Kerajaan sedang mengkaji dengan mendalam cara-cara untuk mengatasi kes-kes dadah yang tertangguh. Dalam Mesyuarat Jawatankuasa Anti Dadah Majlis Keselamatan Negara pada 27hb September, 1984 yang dipengerusikan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri masalah kes-kes dadah yang tertangguh telah dibincang dan seterusnya pihak-pihak yang berkaitan akan diminta merumuskan cara penyelesaiannya.

Yang Berhormat Tuan Basharon bin Hanapiah telahpun membangkitkan ataupun mencadangkan supaya bekas-bekas hakim yang bersara diberi khidmat untuk membantu Kerajaan menggubal undang-undang dadah dan mengesyorkan supaya bekas Ketua Hakim Negara diberi tugas tersebut.

Untuk makluman tidak ada Akta yang kerap kali dipinda selain daripada Akta Dadah Berbahaya, 1952. Ini tidak bermakna bahawa Akta tersebut digubal oleh mereka yang tidak berpengalaman sehingga menimbulkan

kelemahan-kelemahan ataupun loophole, dengan izin dan kekurangan-kekurangan semasa pelaksanaannya. Akta tersebut telah dipinda untuk menghadapi keadaan masalah dadah yang selalu berubah-ubah khususnya cara-cara pengedaran dadah yang semakin sophisticated.

Contohnya salah satu dari tujuan kenapa Akta Dadah Berbahaya, 1952 dipinda dalam bulan April, 1983 ialah untuk menghalang pengedar-pengedar dadah dari mengguna teknologi perhubungan yang moden untuk tujuan perniagaan haram mereka itu. Dengan demikian satu peruntukan dimasukkan ke dalam Akta tersebut yang membolehkan ejen-ejen penguatkuasa memintas sekatan telekomunikasi dan mendengar percakapan-percakapan telefon jika bukti-bukti yang mencukupi dikemukakan kepada pendakwaraya oleh agensi-agensi penguatkuasa bahawa alat-alat telekomunikasi tersebut diguna bagi tujuan pengedaran dadah. Tegasnya pindaan-pindaan tersebut adalah berdasarkan pengalaman yang diperolehi dari masa ke semasa di dalam dan di luar negeri bagi menentukan pengedar-pengedar dadah tidak terlepas dari kuatkuasa undang-undang kerana terdapatnya kelemahan-kelemahan dalam undang-undang dadah kita.

Tuan Yang di-Pertua, itulah tujuan asalnya pindaan yang dikemukakan kepada Dewan yang mulia ini. Pindaan yang terakhir menyentuh beberapa perkara yang saya percaya jika dilulus akan membuat Akta tersebut lebih terkemas lagi dan insya-Allah mereka yang telah ditangkap dan dibawa ke hadapan mahkamah tidak boleh mencari loophole kelemahan untuk melepaskan diri.

Dengan itu Tuan Yang di-Pertua, saya sekali lagi mengucapkan terima kasih kepada sekalian Ahli Yang Berhormat yang telah bangun berucap dan segala cadangan-cadangan yang

dibuat oleh mereka akan diambil ingatan dan insya-Allah akan dilaksanakan dan terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Timbalan Yang di-Pertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 6 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG TAMAN ASUHAN KANAK-KANAK

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

5.08 ptg.

Menteri Kebajikan Masyarakat (Dato' Abu Hassan bin Haji Omar): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan supaya suatu Rang Undang-undang bertajuk Taman Asuhan Kanak-kanak, 1984 dibaca bagi kali yang kedua sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, semenjak beberapa tahun kebelakangan ini pihak Kerajaan telah digesa oleh beberapa pihak yang berkenaan iaitu ibu bapa, pengasuh dan pertubuhan-pertubuhan sukarela yang berkaitan dengan

kebijakan kanak-kanak dan kepentingan pengguna untuk mengkaji dan menentukan strategi serta langkah yang perlu diambil bagi mengatasi masalah berkenaan dengan perkhidmatan, jagaan dan asuhan kanak-kanak di negara ini.

Keperluan untuk mengadakan perkhidmatan, jagaan dan asuhan kanak-kanak yang boleh menjamin pertumbuhan serta perkembangan kanak-kanak secara yang sihat timbul daripada bertambahnya bilangan wanita yang bekerja di negara ini. Di antara tahun 1970 hingga 1980 jumlah wanita yang bekerja telah bertambah daripada 1 juta kepada 1.5 juta orang manakala jumlah kanak-kanak berumur 4 tahun ke bawah telah bertambah daripada 1.6 juta kepada 1.8 juta orang.

Pada masa ini jagaan dan asuhan di luar keluarga bagi kanak-kanak berumur 4 tahun ke bawah dijalankan di Taman Asuhan Kanak-kanak ataupun ringkasnya TASKA yang mana kebanyakannya diselenggarakan oleh pihak swasta. Perbekalan undang-undang yang ada kaitannya dengan TASKA pada masa ini ialah Akta Piawai Minima Perumahan Pekerja, 1966 dan Akta Pelajaran, 1961.

Di bawah Akta Piawaian Minima Perumahan Pekerja, 1966 yang dilaksanakan oleh Kementerian Buruh, pihak pengusaha ladang diwajibkan mengadakan TASKA di mana terdapat sekurang-kurangnya 10 orang kanak-kanak berumur di bawah tiga tahun. Akta Pelajaran, 1961 yang dilaksanakan oleh Kementerian Pelajaran memperuntukkan supaya semua sekolah termasuk taman didikan kanak-kanak, iaitu TADIKa yang juga mengendalikan TASKA, didaftarkan di bawah Akta tersebut. Untuk memastikan kedudukan sebenar dan perkembangan TASKA masakini, Kementerian Kebajikan Masyarakat dengan sumbangan dari Unicef telah menjalankan satu kajian pada tahun

1982/1983 ke atas sebanyak 537 buah Taska di seleuruh negara.

Kajian ini telah menghasilkan satu laporan bertajuk, dengan izin, "Child Care Survey in Malaysia, Consultant Report, July 1983". Pada keseluruhannya laporan tersebut menunjukkan bahawa kedudukan dan perkembangan TASKA yang sedang berjalan sekarang tidak memuaskan. Laporan itu juga menyenaraikan beberapa kelemahan yang terdapat di antaranya:

1. Kebanyakan TASKA mempunyai mutu asuhan yang rendah dari segi kemudahan fizikal, alat kelengkapan, kebersihan alam sekeliling dan keselamatan kanak-kanak.
2. TASKA mengadakan makanan untuk kanak-kanak tetapi banyak yang tidak menyediakan makanan seimbang dan sesuai dengan peringkat pertumbuhan kanak-kanak.
3. Hampir semua TASKA tidak mengadakan kegiatan bagi menggalakkan kanak-kanak membesar dan berkembang secara yang sehat iaitu dari segi jasmani, mental dan emosi.
4. Kebanyakan TASKA mempunyai nisbah pengasuh kepada kanak-kanak yang terlalu tinggi, dan
5. Kebanyakan TASKA yang berada dalam keadaan tidak memuaskan ini terdapat di ladang-ladang.

Untuk menentukan strategi dan langkah yang perlu diambil bagi mengatasi masalah berkenaan dengan TASKA di negara ini, beberapa bengkel telah dianjurkan oleh Kementerian Kebajikan Masyarakat dalam tahun 1982 dan 1983. Bengkel-bengkel tersebut di hadiri oleh wakil-wakil ibu bapa, majikan, pertubuhan sukarela serta beberapa Kementerian berkenaan seperti Kementerian Kesihatan, Kementerian Pelajaran dan Ke-

menterian Perdagangan dan Perindustrian.

Bengkel-bengkel tersebut telah memperakukan supaya diwujudkan satu Undang-undang yang "comprehensive" bagi mendaftarkan, mengawal dan menyelia TASKA supaya menjamin pertumbuhan dan perkembangan kanak-kanak yang sehat.

Berikutan dengan perakuan tersebut, sebuah Jawatankuasa yang mengandungi wakil-wakil daripada berbagai agensi Kerajaan dan Badan-badan sukarela yang berkaitan telah dibentuk bagi mendaftarkan untuk menimbangkan satu perundangan yang sesuai bagi mendaftarkan, mengawal dan memeriksa TASKA yang dijalankan di rumah-rumah ataupun di institusi di seluruh negara dengan tujuan memastikan bahawa perkhidmatan yang diberi itu sesuai bagi pertumbuhan dan perkembangan kanak-kanak secara yang sehat.

Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang yang dibentangkan ini mengandungi beberapa aspek yang penting, iaitu seperti berikut:

1. Mengikut seksyen 2 TASKA ditakrifkan sebagai satu premis di mana 4 orang ataupun lebih kanak-kanak di bawah umur 4 tahun dari lebih daripada satu isi rumah diterima masuk dan dijaga dengan upahan.
2. Seksyen 3 mengecualikan:
 - (a) Hospital Kerajaan ataupun persendirian yang dilesenkan di bawah Akta Hospital Persendirian, 1971;
 - (b) Institusi yang dikecualikan daripada peruntukan Akta Taman Asuhan Kanak-kanak, 1984 oleh Ketua Pengerah Kebajikan Masyarakat;
 - (c) Taman Didikan Kanak-kanak atau sekolah asuhan yang

didaftarkan di bawah Akta Pelajaran, 1961; dan

- (d) Rumah kanak-kanak yang diselenggarakan oleh Kerajaan Negeri ataupun Kerajaan Persekutuan
3. Seksyen 4 memerlukan semua TASKA didaftarkan dengan Kementerian Kebajikan Masyarakat sama ada yang dijalankan di rumah iaitu, dengan izin, "home-based child care centers" ataupun di institusi iaitu "institution-based child care centers"
4. Mengikut Seksyen 6 sesiapa yang didapati menjalankan TASKA tanpa berdaftar akan didenda tidak melebihi \$1,000 bagi kesalahan pertama dan tidak melebihi \$2,000 bagi kesalahan kedua dan seterusnya.
5. Mengikut Seksyen 8 pendaftaran TASKA akan diluluskan atas syarat-syarat berikut:
 - (a) bilangan kanak-kanak yang boleh diterima.
 - (b) pemohon dan orang-orang yang akan bekerja di TASKA adalah didapati sesuai.
 - (c) bilangan kakitangan dan kelayakan serta pengalaman adalah sesuai.
 - (d) alat kelengkapan adalah sesuai dan mencukupi.
 - (e) makanan seimbang disediakan dengan secukupnya.
 - (f) kemudahan secukupnya untuk rehat dan rekreasi, dan
 - (g) pematuhan kepda keperluan struktur bangunan mencegah kepakaran, kesihatan dan keselamatan.
6. Mengikut Seksyen 11(3), pendaftaran dibuat untuk tempoh satu tahun. Ini bermakna pendaftaran perlu diperbaharui setiap tahun.

7. Mengikut Seksyen 13 dan 14, Menteri Kebajikan Masyarakat boleh melantik pegawai penguatkuasa yang berkuasa memeriksa TASKA bagi maksud menentukan perkara-perkara berikut:-

- (a) kesihatan dan kesejahteraan kanak-kanak dan pekerja memuaskan.
- (b) rekod dan dokumen disimpan dengan sempurna
- (c) alat kelengkapan yang sesuai disediakan dengan secukupnya
- (d) struktur bangunan dan kebersihan bangunan memuaskan, dan
- (e) persediaan untuk mencegah kebakaran memuaskan.

8. Mengikut Seksyen 15 Ketua Pengarah Kebajikan boleh memberi arahan secara bertulis kepada mana-mana TASKA untuk memastikan bahawa kebajikan kanak-kanak terus terjamin

9. Mengikut Seksyen 19 TASKA sudah sedia wujud sebelum Akta ini dikuatkuasakan perlu memohon pendaftaran dalam tempoh 6 bulan dari tarikh penguatkuasaan Akta ini

10. Mengikut Seksyen 22 sesiapa yang terkilan dengan keputusan Ketua Pengarah Kebajikan di bawah Akta ini boleh merayu secara bertulis kepada Menteri Kebajikan Masyarakat yang mana keputusannya adalah muktamad.

11. Mengikut Seksyen 23 Menteri Kebajikan Masyarakat diberi kuasa membuat peraturan berhubung dengan piawaian minima bagi jagaan dan asuhan kanak-kanak.

Tuan Yang di-Pertua, dengan mengadakan Rang Undang-undang Taman Asuhan Kanak-kanak Tahun

1984 yang dicadangkan ini, implikasinya terhadap kedua-dua Akta yang ada pada masa ini iaitu Akta Piawaian Minima Perumahan Pekerja, 1966 dan Akta Pelajaran, 1961 adalah seperti berikut:-

1. Peruntukan dalam Bahagian I Seksyen 7 hingga 9 Akta Piawaian Minima Perumahan Pekerja, 1966 akan dikekalkan dengan syarat semua TASKA yang diwujudkan di ladang-ladang perlu didaftarkan dan tertakluk kepada semua peruntukan di bawah Rang Undang-undang Taman Asuhan Kanak-kanak, 1984, dan
2. Kementerian Pelajaran tidak akan mendaftarkan TASKA di bawah Akta Pelajaran, 1961 dan secara "administrative" semua permohonan akan dirujukkan kepada Kementerian Kebajikan Masyarakat.

Dari segi penguatkuasaan, Seksyen 1 Rang Undang-undang Taman Asuhan Kanak-kanak Tahun 1984 akan dikuatkuasakan pada satu tarikh yang akan ditetapkan dan diwartakan oleh Menteri Kebajikan Masyarakat dan Menteri boleh menetapkan tarikh yang berlainan bagi sebahagian ataupun sepenuhnya peruntukan Akta tersebut dan bagi sebahagian ataupun di seluruh negara.

Tuan Yang di-Pertua, saya yakin bahawa dengan adanya Rang Undang-undang yang dicadangkan ini, maka langkah bagi mempertingkat dan memajukan perkhidmatan asuhan kanak-kanak dapat dijalankan secara teratur dan berkesan.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong usul ini.

Timbalan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan majlis ialah Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk mengada-

kan peruntukan bagi pendaftaran, pengawalan, pemeriksaan taman-taman asuhan kanak-kanak dan bagi maksud-maksud yang berkaitan dengannya dibacakan kali kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

5.21 *ptg.*

Puan Rokiah binti Zainuddin: Tuan Yang di-Pertua, saya ucapkan terima kasih kerana memberikan peluang kepada saya untuk membahaskan Rang Undang-undang Taman Asuhan Kanak-kanak, 1984. Saya juga mengucapkan tahniah dan terima kasih kepada Kerajaan kerana telah membentangkan Rang Undang-undang Taman Asuhan Kanak-kanak, 1984 ini di Dewan yang mulia ini

Di samping itu saya juga ingin merakamkan ucapan setinggi-tinggi tahniah dan terima kasih kepada bekas Menteri Kebajikan Masyarakat, Datin Paduka Hajjah Aishah Ghani, yang telah berusaha bersungguh-sungguh sehingga Rang Undang-undang ini dapat dibawa ke Dewan yang mulia ini untuk dibahas dan diluluskan.

Tuan Yang di-Pertua, keadaan sosial negara kita hari ini memerlukan taman asuhan kanak-kanak (TASKA) bagi mengatasi masalah yang dihadapi oleh pekerja-pekerja wanita bagi mendapatkan pengasuh untuk menjaga anak-anak mereka kepada masa mereka bekerja.

Dengan adanya TASKA yang berdaftar dapat mengatasi sedikit sebanyak masalah ini, namun begitu kelulusan sesuatu TASKA hendaklah dihalusi syarat-syarat pendaftarannya terlebih dahulu bagi memastikan bahawa pengurusan TASKA itu mempunyai syarat yang cukup dan lengkap dan tidak pula TASKA itu didirikan semata-mata bertujuan untuk memungut keuntungan bagi sesuatu pihak atau individu tanpa mengambil kira soal kesihatan, kebersihan, keselesaan tempat, makanan seimbang,

psikologi kanak-kanak dan lain-lain lagi.

Syarat-syarat hendaklah dikenakan supaya tiap-tiap pengurus TASKA mempunyai kakitangan yang mempunyai pengalaman "child care" dan "child psychology" supaya perjalanan sesuatu TASKA itu berasaskan pengetahuan di atas yang mana bererti kanak-kanak akan diasuh oleh orang-orang yang pakar dalam bidangnya dan sentiasa mendapat kasih sayang sepanjang masa di taman tersebut.

Penekanan ini sangat perlu dibuat kerana jika anak-anak tidak diasuh dengan baik, sempurna dan diatur akan mengakibatkan gejala-gejala yang tidak sihat kemudian hari kelak yang mana juga akan menjejaskan kesihatan generasi yang akan datang.

Tuan Yang di-Pertua, keselesaan tempat juga hendaklah diberi pertimbangan utama. Ada juga TASKA yang mempunyai ruang kecil tetapi menerima ramai kanak-kanak semata-mata memandangkan keuntungan yang akan dapat dikaut tanpa memikirkan kebersihan dan keselesaan yang mana akan juga mengancam kesihatan, perkembangan dan pertumbuhan kanak-kanak itu sendiri. Kita pernah terbaca dalam suratkhbar pada satu masa dahulu bagaimana pil tidur dimasukkan ke dalam susu kanak-kanak untuk membuat mereka lali dan mengantuk bagi menyenangkan tugas mengasuh kanak-kanak. Perkara begini tidak mustahil berlaku jika perjalanan TASKA yang akan diluluskan nanti tidak diawasi oleh pihak yang bertanggungjawab selalu dan rapi. Jika didapati mana-mana TASKA yang telah tidak mematuhi syarat-syarat yang ditetapkan oleh undang-undang TASKA atau telah menyalahgunakan kuasa dan kemudahan yang diberikan kepada mereka hendaklah ditarik balik pendaftaran TASKA itu dan diikuti dengan denda yang setimpal dengan kesalahan yang dilakukan.

Tuan Yang di-Pertua, sekianlah sahaja serba ringkas pandangan saya dan dengan itu saya memohon menyokong Rang Undang-undang Taman Asuhan Kanak-kanak, 1984.

5.26 ptg.

Lt. Kol. (B) Abdul Hamid bin Ibrahim: Tuan Yang di-Pertua, saya berdiri di Dewan yang mulia ini memohon menyokong Rang Undang-undang Taman Asuhan Kanak-kanak, 1984.

Saya bersetuju benar dengan segala sebab-sebab dan tujuan-tujuan Rang Undang-undang ini seperti mana yang telah dijelaskan oleh Yang Berhormat Menteri Kebajikan Masyarakat seperti yang baru diucapkan.

Pada pendapat saya, Rang Undang-undang ini sangatlah wajar dan ianya memberikan faedah besar kepada semua pihak yang berkenaan.

Di sini saya ingin mengambil peluang mengucapkan tahniah kepada Yang Berhormat Menteri Kebajikan Masyarakat yang telah mewujudkan Rang Undang-undang yang akan dinamakan Akta Taman Asuhan Kanak-kanak, 1984 dan saya harap pihak yang berkenaan akan dapat menguatkuasakan Akta ini dengan secepat mungkin.

Walau bagaimanapun, saya ingin memberikan sedikit pandangan kepada dua perkara yang berkaitan iaitu satu daripadanya ialah salah satu daripada tafsiran dan tujuan yang terkandung di dalam Rang Undang-undang ini. Tafsiran yang saya maksudkan itu ialah tafsiran yang diperuntukan di dalam fasal 2 mengenai perkataan Taman Asuhan Kanak-kanak yang berbunyi demikian:-

“taman asuhan kanak-kanak” ertinya mana-mana premis di mana empat orang atau lebih kanak-kanak di bawah umur empat tahun dari lebih daripada satu isirumah diterima masuk untuk dijaga dengan upah”

Pada fahaman saya upah yang dimaksudkan ialah upah yang diberi oleh pihak penjaga kanak-kanak kepada tuanpunya premis yang dimaksudkan. Ini bermakna TASKA yang memberi perkhidmatan serupa tanpa upah ataupun dengan percuma akan dikecualikan daripada undang-undang ini. Jika benar, saya rasa sebahagian besar daripada TASKA yang sedia ada di negara kita pada masa ini akan terkecuali daripada sistem pendaftaran dan pengawalan yang dimaksudkan. Dan ianya adalah bertentangan dengan tujuan pokok Rang Undang-undang ini yang dinyatakan di bahagian Huraian di muka surat 14 yang berbunyi demikian:-

“Rang Undang-undang ini bertujuan menggalakkan dan memudahkan kemajuan suatu sistem pendaftaran dan pengawalan yang sempurna bagi semua taman asuhan kanak-kanak di Malaysia.”

Nyatalah bahawa tujuannya meliputi semua Taman Asuhan Kanak-kanak di Malaysia yakni bukan sahaja dihadkan kepada Taman Asuhan Kanak-kanak yang menerima upah.

Tuan Yang di-Pertua, sebagai contoh, ingin saya mengemukakan dua kategori TASKA yang boleh ditafsirkan sebagai taman asuhan kanak-kanak percuma. Kategori pertama TASKA yang sedia ada di merata-merata di negara kita yang ditubuhkan oleh majikan untuk faedah pekerja-pekerja mereka misalnya TASKA yang ditubuhkan dan dikelolakan oleh ladang-ladang pertanian di kilang-kilang dan sebagainya.

Tujuan mengadakan Taman Asuhan Kanak-kanak adalah jelas kepada kita semua iaitu untuk memberi bantuan kepada pekerja-pekerja serta keluarga mereka supaya mereka itu boleh menjalankan pekerjaan masing-masing tanpa gangguan anak-anak kecil. Biasanya perkhidmatan seperti ini

adalah diberi dengan percuma. Soal upah mungkin tidak timbul kerana ada kemungkinan besar mereka yang mengurus atau mengelola pertubuhan itu terdiri daripada mereka ataupun orang-orang sukarela yang benar-benar berminat menyumbangkan tenaga untuk kebajikan.

Kategori yang kedua yang mungkin wujud ialah Taman Asuhan Kanak-kanak percuma yang dikelolakan oleh badan-badan sukarela yang tidak termasuk golongan institusi-institusi yang dapat diiktirafkan oleh Ketua Pengarah Kebajikan Masyarakat oleh sebab-sebab yang tertentu. Umpamanya, Taman Asuhan Kanak-kanak yang disediakan oleh kumpulan agama yang memberi perkhidmatan serupa semata-mata untuk kebajikan ataupun untuk amalan jariah ataupun untuk asuhan agama. Pengelola-pengelola atau penganjur Taman Asuhan Kanak seperti ini saya yakin tidak akan meminta apa-apa jua upah daripada pihak-pihak penjaga kanak-kanak bahkan saya percaya keperluan wang ringgit mereka akan diperolehi melalui derma daripada pihak-pihak yang tertentu. Ini bermakna Taman Asuhan Kanak-kanak seperti ini akan dapat menjalankan aktiviti-aktiviti mereka dengan sewenang-wenangnya tanpa mematuhi Rang Undang-undang yang akan dikuatkuasakan kelak. Jikalau tafsiran saya mengenai perkara ini tepat maka saya percaya ada kemungkinan bahawa sebahagian besar daripada Taman Asuhan Kanak-kanak yang sedia ada dan yang akan wujud kelak akan dengan secara tidak langsung terkecuali daripada sistem pendaftaran dan pengawalan yang dimaksudkan oleh Rang Undang-undang ini. Oleh yang demikian saya merayu kepada Yang Berhormat Menteri Kebajikan Masyarakat supaya tafsiran yang diperuntukan di Fasal '2 itu dipinda di suatu masa yang sesuai untuk meliputi Taman-taman Asuhan Kanak-kanak yang memberi perkhidmatan mereka dengan percuma.

Pindaan ini boleh dibuat dengan menambahkan perkataan "atau tidak" di hujung tafsiran tersebut. Saya percaya dengan ini tujuan dan hasrat kita semua mengenai perkara ini akan dapat dicapai dengan sepenuhnya. Sekian sahaja pandangan saya kepada Rang Undang-undang yang saya sokong ini.

5.34 ptg.

Tuan K. Kumaran: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun di Dewan yang mulia ini untuk menyokong Rang Undang-undang Taman Asuhan Kanak-kanak 1984 yang bertujuan menggalakkan dan memudahkan suatu sistem pendaftaran dan pengawalan yang sempurna bagi semua Taman Asuhan Kanak-kanak di Malaysia. Saya mengalu-alukan langkah Kerajaan membentangkan Rang Undang-undang tersebut pada waktu ini yang akan memberi kemudahan-kemudahan yang lebih baik untuk kanak-kanak yang berumur empat tahun ke bawah di Taman Asuhan Kanak-kanak.

Tuan Yang di-Pertua, seperti sedia maklum, jagaan alternative anak-anak kecil bagi ibu-ibu yang bekerja telah menjadi masalah yang serius di negara ini. Wanita di negara ini terpaksa mencari pekerjaan dan kekal dalam pekerjaannya kerana menampung sara hidup yang tinggi. Mereka yang berpengalaman dan berpelajaran memainkan peranan yang penting dalam sektor-sektor pengeluaran dan pekhidmatan di negara ini. Oleh yang demikian maka terpaksa mencari tempat-tempat alternative yang selamat bagi anak-anak mereka semasa mereka berada di medan pekerjaan. Memandangkan hakikat ini, beberapa Taman Asuhan Kanak-kanak dengan peranan yang berlainan ditumbuhkan dalam bandar-bandar untuk memberi jagaan kepada anak-anak. Walau pun Taman Asuhan Kanak-kanak ini memainkan peranan penting dalam masyarakat kita, tidak ada sebarang

kawalan yang ketat atas cara pentadbiran dan penglolaan Taman-taman Asuhan itu. Saya yakin dan percaya Rang Undang-undang ini akan mengatasi segala masalah itu.

Tuan Yang di-Pertua, pada masa ini terdapat beberapa Taman Asuhan Kanak-kanak di bandar dan di luar bandar terutama di ladang-ladang getah. Taman-taman Asuhan yang terdapat di bandar, kebanyakannya adalah, dengan izin, profit-orientated dan memainkan peranan yang berlainan dari Taman-taman Asuhan yang terdapat di ladang-ladang getah di negara ini.

Saya ingin membawa beberapa kekurangan yang terdapat di Taman Asuhan Kanak-kanak yang terletak di ladang-ladang getah di negara ini. Akta Pekerja (Standard Minima Perumahan) 1964 memperuntukkan pengurus ladang menyediakan Taman Asuhan Kanak-kanak di mana terdapat 10 atau lebih kanak-kanak di bawah umur tiga tahun untuk memberi jagaan alternative semasa ibu bapa mereka bekerja di ladang. Akta ini diperbaiki lagi pada tahun 1969 iaitu, dengan izin, Workers (Minimum Standard of housing) Nurseries Regulations, 1969 di mana peruntukan telah dibuat untuk memberi susu full cream kepada kanak-kanak serta menghadkan 15 orang kanak-kanak bagi seorang penjaga. Peruntukan juga dibuat untuk memperbaiki keadaan fizikal bangunan Taman Asuhan Kanak-kanak di ladang, lebih dikenali dengan nama creache. Tetapi apa yang berlaku dalam Taman Asuhan Kanak-kanak di ladang-ladang amat mendukacitakan. Walaupun Workers (Standard of Housing) Act, 1966 telah menghadkan 15 orang kanak-kanak bagi seorang penjaga lebih daripada 60% Taman Asuhan Kanak-kanak di ladang-ladang tidak menghadkan kanak-kanak atas nisbah tersebut di atas. Terdapat keadaan di mana seorang penjaga terpaksa menjaga lebih dari 20 kanak-kanak. Keadaan begini nescaya tidak

akan memberi jagaan yang sempurna bagi kanak-kanak di taman itu.

Kebanyakan pekerja yang menjaga kanak-kanak Taman Asuhan ini tidak mempunyai pengetahuan dan kurang berpengalaman dalam bidang kesihatan dan pendidikan. Ada di antara mereka yang tidak pernah jijk langkah ke sekolah. Bagaimanakah orang-orang begini dapat memberikan didikan dan jagaan yang sempurna kepada kanak-kanak kecil ini. Saya yakin dan percaya dengan adanya Rang Undang-undang ini keadaan begini dapat diperbaiki.

Satu lagi keadaan yang amat menyedihkan atas kanak-kanak di Taman Asuhan Kanak-kanak di ladang, tidak mempunyai sebarang aktiviti permainan. Mereka dibiarkan begitu tanpa sebarang aktiviti. Perkara begini tidaklah sihat bagi pertumbuhan mental dan fizikal kanak-kanak itu. Ini adalah kerana penjaga sendiri tidak mempunyai latihan dalam bidang tertentu. Dalam konteks ini saya berharap Kerajaan akan memberi latihan yang secukupnya kepada penjaga Taman Asuhan Kanak-kanak di ladang-ladang getah supaya apabila mereka mendidik kanak-kanak dengan sempurna.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin menarik perhatian Dewan yang mulia ini tentang makanan yang diberi kepada kanak-kanak di Taman Asuhan Kanak-kanak yang terdapat di ladang-ladang getah. Mengikut satu survey yang dibuat pada tahun 1973 lebih 40% Taman Asuhan ini tidak memberi nasi dan lebih 70% tidak buah-buahan kepada kanak-kanak. Oleh kerana tidak ada peruntukan untuk memberi nasi dan buah-buahan dalam Workers (Minimum Standard of Housing) Act 1966, pihak pengurus ladang sengaja tidak menggalakkan pemberian nasi dan buah-buahan kepada kanak-kanak walaupun ibu bapa mereka sanggup membayar kos perbelanjaannya.

Setengah-setengah Taman Asuhan

Kanak-kanak pula didapati memberi susu pekat manis (Sweetened Condensed Milk) yang kurang berzat bukan susu penuh krim (full cream milk) kepada kanak-kanak. Makanan yang diberi kepada kanak-kanak di Taman-taman Asuhan ini tidak langsung sesuai dengan umur mereka. Saya berharap dengan adanya Akta baharu ini Kerajaan akan mengambil tindakan yang sesuai dengan melawat tempat-tempat ini untuk memperbaiki keadaan yang sedia ada ini agar anak-anak dapat makanan yang sesuai dengan umur mereka yang membentuk pertumbuhan rohani dan jasmani kanak-kanak.

Tuan Yang di-Pertua, kemudahan-kemudahan yang terdapat di Taman Asuhan di ladang-ladang getah adalah yang paling buruk dan teruk dari segi kemudahan fizikal, kesihatan persekitaran, nisbah penjagaan kanak-kanak dan aktiviti-aktiviti kanak-kanak. Oleh yang demikian, saya merayu kepada Kerajaan khususnya Kementerian berkenaan untuk memberi perhatian yang serius kepada keadaan Taman Asuhan Kanak-kanak di ladang. Golongan rakyat ini sangat tertinggal dalam semua bidang dan jurang perbezaan dari segi sosial, ekonomi dan juga fizikal adalah sangat ketera di antara rakyat bandar dan luar bandar ini. Saya juga merayu kepada Kerajaan untuk meminda Akta Pekerja (Standard Minima Perumahan) 1966, dengan izin, Workers (Minimum Standard of Housing) Act 1966 supaya murid-murid yang berumur 6 tahun ke bawah diberi jagaan alternative ini. Sejajar dengan ini, saya juga berharap pada masa akan datang Rang Undang-undang Taman Asuhan Kanak-kanak 1984, Bahagian I, Fasal 2 dipindahkan juga untuk menerima masuk murid-murid yang berumur 6 tahun ke bawah. Perkara ini akan memberi peluang kepada anak-anak di ladang yang kurang daripada 6 tahun yang kebanyakannya tidak mampu atau mempunyai kemudahan memasuki

Kindergarten diberi didikan yang sesuai semasa mereka di sana.

Tuan Yang di-Pertua, tindakan hendaklah diambil untuk meningkatkan lagi persekitaran dan personal hygiene di Taman Asuhan Kanak-kanak di ladang. Sebarang tindakan yang diambil itu hendaklah mendapat sokongan dan persetujuan pihak pengurus ladang. Saya berharap Kerajaan akan mengambil tindakan untuk melibatkan pihak pengurus ladang secara total dalam pendaftaran dan pengawalan Taman Asuhan Kanak-kanak di ladang.

Akhir kata, saya berharap Rang Undang-undang ini akan meningkatkan lagi prestasi Taman Asuhan Kanak-kanak yang terdapat di negara ini terutama sekali di ladang-ladang getah. Dengan harapan murni ini saya menyokong Rang Undang-undang Taman Asuhan Kanak-kanak, 1984.

5.44 ptg.

Puan Hafsah binti Othman: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun juga untuk menyokong Rang Undang-undang Taman Asuhan Kanak-kanak, 1984. Saya mengucapkan terima kasih dan juga mengucapkan tahniah kepada Yang Berhormat Menteri Kebajikan Masyarakat yang mana telah dikajiselidik terhadap Taman Asuhan Kanak-kanak yang pada masa ini boleh dikatakan berselerak tumbuhnya di dalam negara kita dengan tidak ada pendaftaran dan tidak ada peraturan yang tertentu bagi membolehkan pihak Kerajaan mengambil tindakan perundangan dan mengawalselia di atas aktiviti perjalanan Taman Asuhan Kanak-kanak. Syukurlah, Kerajaan telah mengambil berat di atas Taman Asuhan yang selama ini bergerak dengan peraturannya sendiri.

Tuan Yang di-Pertua, Taman Asuhan Kanak-kanak perlu diperbanyakkan lagi kerana memandangkan bertambah-

nya ibu-ibu yang bekerja di pejabat-pejabat, di kilang-kilang, di ladang-ladang dan lain-lain tempat yang sukar pada masa ini untuk mendapatkan pembantu rumah.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka membuat pengesyoran di Dewan yang mulia ini, Taman-taman Asuhan Kanak-kanak hendaklah diletak dan diawasi juga oleh Kementerian Kebajikan Masyarakat dengan menubuhkan satu jawatankuasa khas untuk mengawalselia akan perjalanan Taman Asuhan dan memastikan tentang perjalanan dan aktiviti. Kerajaan hendaklah membuat satu dasar khas dengan mengenakan syarat-syarat sebelum diluluskan pendaftarannya. Tenaga pengasuh juga hendaklah yang terlatih dan memahami psikologi kanak-kanak dan Kerajaan hendaklah menyenaraikan makanan-makanan yang patut diberi makan kepada kanak-kanak. Makanan hendaklah yang mengandungi zat dan hasiat untuk pertumbuhan perkembangan otak kanak-kanak. Permainan kanak-kanak juga hendaklah sesuai dengan umur kanak-kanak untuk pertumbuhan mental kanak-kanak. Bangunan untuk dijadikan Taman Asuhan Kanak-kanak hendaklah sesuai dengan bilangan kanak-kanak. Bilangan kanak-kanak di satu-satu taman hendaklah ditentukan oleh Kerajaan dan bilangan kanak-kanak juga hendaklah ditetapkan oleh Kerajaan pada tiap-tiap seorang tenaga pengasuh.

Bagi memudahkan para-para ibu yang bekerja menghantar anak-anak mereka ke Taman-taman Asuhan saya juga mencadangkan pihak Kerajaan supaya mengadakan bangunan-bangunan khas atau di dalam bangunan itu sendiri dengan dikenakan bayaran bulanan sepertimana yang disediakan oleh Kerajaan untuk misalnya untuk kantin-kantin di pejabat.

Tuan Yang di-Pertua, dengan adanya satu jawatankuasa khas dan peraturan yang telah ditetapkan hendaknya tidak ada lagi Taman-taman Asuhan Kanak-kanak yang menyalahgunakan cara

memberi susu dan makanan oleh tenaga pengasuh yang tidak bertanggungjawab. Pada satu masa dahulu kita pernah dengar di satu Taman Asuhan Kanak-kanak yang memberi susu yang dicampur dengan sejenis ubat supaya kanak-kanak sentiasa rasa hendak tidur sahaja dan mereka ini tidak mahu berkawan dan tidak mahu bermain-main, bergurau senda dengan kawan-kawan mereka. Sekiranya perkara ini dibiarkan apalah yang akan jadi kepada kanak-kanak yang bakal menjadi rakyat yang berguna kepada negara kita yang akan datang.

Rasa saya setakat ini sahajalah, saya menyokong Rang Undang-undang Taman Asuhan Kanak-kanak bagi tahun 1984. Sekian, terima kasih.

5.48 ptg.

Puan Lim Sean Lean: Tuan Yang di-Pertua, sebelum saya kemukakan pendapat saya menyokong Rang Undang-undang Taman Asuhan Kanak-kanak 1984, saya mempunyai beberapa cadangan di mana saya berharap Tuan Yang di-Pertua mempertimbangkannya dengan teliti sebelum Rang Undang-undang ini diluluskan.

Tuan Yang di-Pertua, saya percaya bahawa peruntukan di bawah seksyen 5A(2) yang berkaitan dengan persoalan mengenai berurusan itu membentuk Taman Asuhan Kanak-kanak di rumah kediaman adalah tidak membenarkan menurut Akta yang berbeza. Tuan Yang di-Pertua, dalam keadaan tertentu masalah kerumitan mungkin timbul di dalam peruntukan ini.

Tuan Yang di-Pertua, di bawah seksyen 7(2) telah memperuntukkan bahawa hanya Ketua Pengarah Kebajikan Masyarakat yang berkuasa untuk meluluskan lesen pemohon-pemohon Taman Asuhan Kanak-kanak, keadaan ini boleh merumitkan proses meluluskan permohonan sebab tidak ada peruntukan yang diberi kepada pegawai-pegawai yang berkuasa di peringkat negeri untuk meluluskan

lesen-lesen ini. Melihat akan keadaan ini saya mencadangkan supaya peruntukan-peruntukan yang bersesuaian dibentuk untuk memudahkan serta mempertingkatkan kecekapan dalam proses meluluskan lesen disediakan kepada orang ramai. Tindakan ini boleh mengelakkan orang ramai daripada proses menunggu khasnya bagi mereka yang tinggal di luar bandar di mana mereka ini terpaksa pergi ke pejabat-pejabat pegawai yang berkuatkuasa di bandar demi mendapatkan kelulusan bagi lesen mereka. Tindakan ini tidak sahaja menimbulkan kerumitan tetapi banyak wang dan masa juga terpaksa dikeluarkan.

Tuan Yang di-Pertua, peruntukan Seksyen 8(c), Bahagian II yang mensyaratkan bahawa Taman Asuhan Kanak-kanak itu hendaklah mengadakan kakitangan yang mencukupi adalah agar kabur sekali. Saya berharap supaya pusat-pusat ini dikendalikan dan dilengkapi dengan kakitangan yang berkelayakan dan bersesuaian sebab kita akan berurusan dengan kanak-kanak kecil yang masih sensitif dan "delicate". Dengan ini mereka harus diberi perhatian yang sempurna dan rapi sekali. Berdasarkan keadaan ini, saya mencadangkan supaya Tuan di-Pertua menjelaskan dengan teliti kelayakan-kelayakan kakitangan tersebut umpamanya sijil jururawat atau sijil-sijil yang setaraf dengannya ataupun sebuah badan dibentuk dengan peranannya dikhaskan kepada menguji kelayakan-kelayakan orang-orang ini.

Di bawah Seksyen (1)(c) Bahagian II, kelihatan seolah-olahnya Ketua Pengarah telah diberi kuasa yang berlebihan, barangkali terma-terma yang menentukan apa yang harus dilakukan oleh beliau patut dijelaskan.

Tuan Yang di-Pertua, Seksyen 11(3) Bahagian II telah memperuntukkan bahawa tempoh masa perakuan pendaftaran adalah sah selama 12 bulan adalah agak singkat sekali. Tuan Yang di-Pertua, merujuk kembali kepada

komen awal saya, peruntukan ini sekali lagi boleh menimbulkan kerumitan dan kesukaran kepada orang ramai. Saya tidak bersetuju dengan asas rasional yang menetapkan sifat perakuan sementara sedemikian. Menurut pandangan saya, Tuan di-Pertua, tempoh masa selama 3 tahun adalah sesuai sekali sekiranya perakuan bagi sebuah lesen kekal tidak boleh diluluskan.

Tuan Yang di-Pertua, sebagai rumusan, saya mendapati bahawa Rang Undang-undang ini telah tidak memberi peruntukan kepada organisasi-organisasi perniagaan dan kilang-kilang yang mungkin ingin membentuk pusat-pusat ini demi kepentingan pekerja-pekerjanya. Seperti Tuan yang di-Pertua sedar, kebanyakan daripada pekerja-pekerja di kilang dan syarikat-syarikat adalah terdiri daripada golongan wanita.

Sekian, saya mohon menyokong Rang Undang-undang ini.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan D.P. Vijandran.

5.55 *ptg.*

Tuan D.P. Vijandran: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya memaklumkan bahawa Rang Undang-undang ini telah terlanjur. Walau bagaimanapun, Kerajaan sepatutnya disanjung kerana telah memberi perhatian dan mengambil tindakan terhadap pengasuhan kanak-kanak dengan memperkenalkan Rang Undang-undang ini.

Rang Undang-undang ini memperuntukkan pendaftaran dan pengawalan Taman Asuhan Kanak-kanak serta mengharuskan Menteri Kebajikan syarat-syarat dan peraturan berkenaan penubuhan dan penyelenggaraan Taman Asuhan Kanak-kanak.

Taman Asuhan Kanak-kanak didefinisikan sebagai pusat di mana kanak-kanak yang berumur 4 tahun

dan ke bawah diasuh. Umar 4 tahun dan ke bawah adalah sangat penting dari segi psikologi kerana tahun-tahun tersebut adalah tahap pembentukan peribadi dan sikap seseorang kanak-kanak. Dengan demikian adalah tepat dan wajar bahawa Kerajaan harus mengawal pusat-pusat seperti ini.

Dalam konteks ini, saya mengalu-alukan Rang Undang-undang ini, tetapi terdapat satu kelemahan yang serius dalam Rang Undang-undang ini yang saya mesti menyentuh. Taman Asuhan Kanak-kanak adalah meliputi semua tempat di mana kanak-kanak di bawah umur 4 tahun diterima untuk dijaga dengan upah. Perkataan-perkataan yang penting dalam definisi ini ialah "dengan upah". Ini bermakna Rang Undang-undang ini tidak meliputi Taman Asuhan Kanak-kanak yang dikelolakan oleh badan-badan sukarela, badan keugamaan (mission schools) dan majikan ladang-ladang.

Ini merupakan satu penyelewengan yang serius. Taman Asuhan Kanak-kanak yang didirikan di kawasan luar bandar dan ladang-ladang adalah kawasan-kawasan yang paling memerlukan bantuan penyelenggaraan dan pengawalan dari Kerajaan. Masalah-masalah dan keinginan untuk membaiki taraf perkhidmatan di Taman Asuhan di ladang-ladang telah dimaklumkan sejak tahun 1960. Akibatnya beberapa undang-undang telah digezetkan oleh Kerajaan Malaysia di bawah Akta Piawai Minima (Perumahan Pekerja), tahun 1966 yang telah menetapkan taraf minima bagi penubuhan dan penyelenggaraan Taman Asuhan Kanak-kanak di ladang-ladang. Dengan ini beberapa kemudahan seperti pembinaan bangunan, pemeriksaan kesihatan yang lebih, jumlah pekerja wanita, pembekalan susu dan jumlah pemberian susu mengikut kumpulan umur juga telah disyorkan.

Malangnya, tujuan Akta ini ialah hanya bagi menjaga kanak-kanak

setelah para pekerja ladang pergi bekerja. Malahan tidak juga terdapat peruntukan di mana pengasuh yang terlatih atau berkebolehan diambil bagi menjaga kanak-kanak. Juga tidak ada peruntukan bagi menyediakan kemudahan-kemudahan aktiviti permainan atau "mental stimulation", dengan izin, bagi kanak-kanak ini. Dengan demikian, dalam konteks ini, Taman Asuhan Kanak-kanak di ladang-ladang adalah jauh lebih bertaraf rendah kalau dibandingkan dengan Taman Asuhan Kanak-kanak di kawasan bandar.

Pembangunan ekonomi Malaysia, Tuan Yang di-Pertua, jelas telah dipengaruhi oleh industri-industri getah dan kelapa sawit dan sehingga hari ini terdapat 18,615 buah ladang yang bertaburan di seluruh Semenanjung Malaysia, Sabah dan Sarawak. Di ladang getah sendiri, wujud tenaga kerja sebanyak 148,294 orang iaitu 59.7% daripada keseluruhan tenaga kerja ladang. Tetapi kemudahan Taman Asuhan Kanak-kanak seperti yang termaktub dalam undang-undang adalah jauh lebih kurang. Terdapat 426 Taman Asuhan Kanak-kanak iaitu hanya 2% sahaja. Kenapakah jumlah ini begitu kecil manakala undang-undang telah memperuntukkan bahawa Taman Asuhan Kanak-kanak di ladang adalah dimestikan.

Ini merupakan satu persoalan yang serius yang harus diperhatikan oleh Kementerian berkenaan dan Kesatuan Kebangsaan Pekerja-Pekerja Ladang (NUPW). Malah Taman Asuhan Kanak-kanak yang wujud pula adalah sangat rendah mutunya serta kurang dijaga.

Dalam tahun 1982, satu penyelidikan mengenai asuhan kanak-kanak telah diadakan dibawah Kementerian Kebajikan dan UNICEF untuk menilai taraf yang wujud bagi pengasuhan kanak-kanak di bawah empat tahun. Jabatan Perangkaan telah turut membantu dalam menjalankan kajian ini. Hasil kajian telah mendedahkan

beberapa kelemahan dalam Taman Asuhan Kanak-kanak di ladang-ladang. Saya ingin mengemukakan kelemahan-kelemahan ini bagi pertimbangan Dewan yang mulia ini.

Keselamatan dan kesihatan fizikal kanak-kanak merupakan isu-isu yang penting yang perlu dipertimbangkan sebelum satu-satu Taman Asuhan Kanak-kanak didirikan. Kriteria yang digunakan bagi Taman Asuhan Kanak-kanak didirikan. Kriteria yang digunakan bagi menentukan penilaian kesihatan environmental adalah didasarkan oleh faktor-faktor berikut:

1. Pengasingan dapur dan bilik air.
2. Kecukupan benda-benda bagi pembasuhan sedia ada.
3. Kebersihan bilik air.
4. Kebersihan tempat menyimpan barang-barang makanan.
5. Kebersihan tempat penyediaan makanan.
6. Menudung makanan yang disediakan.
7. Kebersihan alat-alat menghidang serta susu.
8. Kewujudan benda-benda tajam di dinding seperti paku, serpihan-serpihan kayu dan sebagainya.
9. Barang-barang elektrik yang dibiarkan dan mudah diperolehi oleh kanak-kanak.
10. Point-point tenaga elektrik yang dibiarkan serta mudah disentuh oleh kanak-kanak.
11. Kewujudan lalat.
12. Kewujudan lipas.
13. Kewujudan tikus.
14. Kewujudan "first-aid kit".

Dalam proses mengkaji ladang secara satu persatu wujud satu impresi yang cetek bahawa ladang-ladang adalah baik. Tetapi apabila kita mempersatukan mereka dan menganalisiskannya, berdasarkan 14 kriteria tersebut, maka didapati ladang-ladang ini adalah jauh lebih teruk daripada jenis yang ber-

institusi dan yang berasas di rumah.

Apabila kita mengambil kriteria tersebut satu persatu, kewujudan serangga perosak seperti tikus, serangga-serangga yang membawa penyakit seperti lalat, nyamuk dan lipas menunjukkan keadaan yang kotor secara keseluruhan pusat tersebut. Tikus dapat diperhatikan atau didengar manakala lalat dan lipas berkeliaran di kebanyakan pusat ini. Malah lebih setengah daripada pusat-pusat di ladang terdapat lipas.

Lebih kurang dua pertiga daripada bangunan pusat-pusat ini mempunyai bocor. Peruntukan-peruntukan dalam Akta Pekerja 1966 agak spesifik berkenaan pengawalan pusat-pusat ini. Dengan demikian polisi pengawasan oleh Kementerian Buruh dan pihak majikan yang wujud pada masa kini harus diperiksa kembali.

Lagipun kajian tersebut juga telah mendedahkan bahawa hanya 49.3% daripada ladang-ladang mempunyai hubungan dengan pegawai kesihatan. Kira-kira 39.1% tidak mempunyai hubungan langsung dengan sebarang Pusat Kesihatan. Hampir kesemua pusat-pusat ini tidak mempunyai rekod-rekod kesihatan kanak-kanak. Ini adalah bertentangan dengan stipulasi yang termaktub dalam Akta Pekerja 1966 di mana taraf kesihatan pusat tersebut harus dinilai sekali sebulan dan sebuah buku disediakan bagi memasukkan laporan-laporan berkenaan tarikh dan masa "pemeriksaan dan cadangan."

Adalah dimaklumkan bahawa masa anak-anak merupakan satu masa yang kritikal kepada seseorang kanak-kanak. Cara mereka melihat dunia, pendedahan kepada aktiviti-aktiviti yang meluas dan kasih sayang yang mereka memperoleh akan memainkan peranan yang penting dalam menentukan masa depan pendekatan mereka terhadap kehidupan dari segi mental, intelek dan psikologi. Kanak-kanak tersebut harus mendapat

"mental stimulation," "mental feeding" dan aktiviti-aktiviti permainan yang cukup dalam masa ini. Dengan perubahan status wanita di mana ramai yang keluar bekerja dan keluarga lanjutan mula berubah, peranan taman asuhan ini telah menjadi semakin penting dalam proses memenuhi kekurangan peranan ibu bapa. Terdapat taman-taman asuhan kanak-kanak yang telah bertukar peranan dari hanya menjadi "penjaga" kepada satu yang lebih komprehensif dalam mendidik kanak-kanak.

Banyak aktiviti yang mudah boleh disediakan bagi menggiatkan kemampuan mental kanak-kanak seperti nyanyian, permainan, bercerita, melukis dan menari. Walau bagaimanapun kesemua program-program ini memerlukan interaksi secara peribadi di antara para pengasuh dan kanak-kanak di bawah jagaan mereka. Aktiviti-aktiviti ini sudah tentu harus berkait rapat dengan umur kanak-kanak.

Dalam sistem ladang, kurang daripada 7% mempunyai program seperti tersebut. Dalam masa lapan jam yang kanak-kanak itu tinggal di pusat-pusat ini, mereka dikurung dalam bangunan itu. Pembinaan bangunan itu juga adalah buruk dan tidak akan memberi peluang kepada kanak-kanak itu melihat melalui tingkap untuk mengetahui apa yang berlaku di luar. Jarang sekali terdapat barang-barang atau alat-alat permainan, walaupun setengah kanak-kanak akan membawa barang-barang mainan mereka sendiri.

Pada amnya, penjaga ladang atau 'ayah' tidak menyedari keperluan untuk merancang aktiviti-aktiviti bagi kanak-kanak. Aktiviti-aktiviti tradisional seperti nyanyian, bercerita, menari, melukis dan mengira langsung tidak diadakan. Tidak ada rancangan tahunan yang membolehkan para ibu bapa mengambil bahagian dalam

aktiviti-aktiviti anak-anak mereka. Malahan jarang sekali didapati para pengasuh atau penjaga dan majikan ladang yang melihat kepentingan melibatkan para ibu bapa dalam penjagaan anak-anak mereka.

Peruntukan kakitangan yang cukup dalam sesebuah tanam asuhan kanak-kanak adalah perlu bagi menentukan penjagaan yang baik kanak-kanak di pusat-pusat ini. Walaupun masih tidak dipersetujui nisbah kakitangan untuk kanak-kanak yang baik, tetapi wujud persetujuan am bahawa kanak-kanak yang kecil iaitu kurang dari dua tahun memerlukan penjagaan yang lebih. Akta Pekerja 1966 telah memberi nisbah 1 : 15

Walaupun bagaimanapun, kajian ini telah menunjukkan bahawa seseorang ayah selalu menjaga lebih daripada lima belas orang kanak-kanak yang umur mereka berbeda-beda. Di beberapa pusat terdapat hanya seorang untuk mengasuh lebih lima puluh kanak-kanak. Sekurang-kurangnya dua orang harus menjaga kanak-kanak ini di setiap pusat.

Taraf pelajaran para penjaga ini juga adalah terlalu rendah. Taraf pelajaran mereka berkisar dari tiga belas tahun kepada tiada pelajaran langsung. Setengah daripada mereka tak pernah dan 26.9 peratus hanya mempunyai pelajaran rendah sahaja. Perkara ini mengimplikasi bahawa sesiapa juga boleh menjadi seorang penjaga atau pengasuh. Para pengasuh yang telah berkahwin dan mempunyai anak (82%) akan membawa bersama pengalaman masing-masing. Mereka juga akan mempengaruhi kanak-kanak itu dengan kepercayaan tradisional mereka. Dengan demikian adalah tidak hairan bahawa kekurangan pelajaranlah yang telah membataskan kontribusi para penjaga ini bagi pembangunan Taman Pengasuhan yang konstruktif.

Adalah penting bahawa satu peringkat pelajaran yang minima harus

diwajibkan dan pihak majikan ladang diarah untuk mengambil hanya mereka ini bagi mengendalikan taman-taman asuhan ini.

Pada kesimpulannya, saya ingin menegaskan bahawa Taman Asuhan Kanak-kanak di kawasan luar bandar dan ladang-ladang adalah dalam keadaan yang sangat buruk. Taman-taman ini mempunyai kelengkapan yang tidak cukup, kekurangan kakitangan, keadaan kesihatan yang buruk dan secara am kurang dijaga. Pusat-pusat ini memerlukan perhatian dan pengawalan Kerajaan daripada Taman Asuhan Kanak-kanak di kawasan bandar.

Akhir sekali, saya berharap rang undang-undang ini adalah untuk sementara waktu sahaja dan Kerajaan sendiri pada satu hari nanti harus mengendalikan taman-taman asuhan ini di seluruh negara.

Taman-taman Asuhan Kanak-kanak ini terdapat dengan banyak di kawasan bandar. Kemudahan ini kurang terdapat di kampung-kampung, kampung-kampung baru, ladang-ladang dan di kawasan bandar yang miskin. Keadaan ini sudah tentu akan mengujutkan ketidaksamaan di antara kanak-kanak dari kawasan bandar dan kanak-kanak dari kawasan luar bandar.

Kerajaan tidak seharusnya membenarkan keadaan ini berterusan. Satu rancangan jangka masa panjang harus digubal bagi Kerajaan untuk menubuhkan Taman-taman Asuhan Kanak-kanak atau mengambil alih pusat-pusat yang sedia ada dan menjalankannya sebagai satu usaha Kerajaan sendiri. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Menteri, sila jawab.

6.14 ptg.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu sukacita saya mengucapkan setinggi-

tinggi terima kasih kepada semua Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian bagi membahaskan Rang Undang-undang bertajuk Taman Asuhan Kanak-kanak 1984 yang telah saya bentangkan sebentar tadi.

Pandangan serta teguran Ahli-ahli Yang Berhormat itu bukan sahaja akan membolehkan Kementerian menggunakannya untuk melaksanakan Akta ini, tetapi juga memberi peluang kepada Kementerian untuk meneliti beberapa perkara yang telah ditimbulkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat yang mana mungkin ada di antara perkara-perkara itu boleh dilaksanakan ataupun dimasukkan di dalam peraturan-peraturan yang akan diwujudkan bagi melaksanakan Akta ini sepenuhnya.

Sebagaimana yang saya bentangkan awal-awal tadi, tujuan utama Rang Undang-undang ini dicadangkan ialah untuk memastikan bahawa TASKA-TASKA yang wujud di dalam negara kita ini memberikan perkhidmatan yang sesuai, bukan sahaja dari segi pertumbuhan dan perkembangan kanak-kanak, tetapi juga tempat-tempat di mana TASKA ini diwujudkan adalah tempat yang selamat, sesuai dan boleh digunakan untuk TASKA ataupun sebagai sebuah Taman Asuhan.

Justeru itu, bagi menjelaskan pandangan daripada Yang Berhormat Senator Puan Rokiah Zainuddin mengenai syarat-syarat yang akan dikenakan sebelum sesuatu TASKA itu didaftarkan, mengikut Seksyen 8 di dalam Rang Undang-undang ini pada kesemuanya ada tujuh syarat-syarat yang patut dikenakan sebelum sesuatu TASKA didaftarkan. Suka saya menyatakan bahawa tiap-tiap syarat yang terkandung di dalam Akta ini akan diperinci oleh pegawai-pegawai di Kementerian saya dan Jabatan Kebajikan Masyarakat dan hanya apabila semua syarat-syarat ini dipatuhi

maka barulah sesebuah TASKA itu didaftarkan.

Kita sedia maklum bahawa di dalam kajian yang telah dijalankan dengan kerjasama pihak UNICEF, kebanyakan TASKA yang ada di dalam negara kita ini memang begitu rendah mutunya. Jadi tujuan utama bagi Rang Undang-undang ini diwujudkan adalah bagi memastikan bahawa mutu TASKA ini akan dapat dipertingkatkan, perkembangan dan pertumbuhan kanak-kanak sentiasa dijaga. Kita juga sedia maklum, seperti yang telah disarankan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat tadi, bahawa kanak-kanak di dalam lingkungan umur sebelum 4 tahun adalah dalam masa yang begitu penting dan harus mendapat didikan yang baik untuk dijadikan asas pendidikan kepada mereka. Jadi kita tidak mahu compromise dari segi syarat-syarat yang telah saya perkatikan tadi oleh kerana Kementerian dan Kerajaan pada keseluruhannya memandang penting kepada kanak-kanak kita yang akan menjadi dewasa serta warganegara yang bertanggungjawab di masa-masa yang akan datang.

Oleh itu, segala peraturan-peraturan ini akan diperinci dan Kerajaan akan menetapkan standard yang minima supaya boleh dapat diterima dan dilaksanakan oleh penganjur TASKA diseluruh negara pada keseluruhannya.

Menyentuh berkenaan dengan pelaksanaan Akta ini keseluruh negara seperti yang telah ditimbulkan oleh Yang Berhormat Senator Lt Kol (B) Abdul Hamid bin Ibrahim, terutama sekali dari segi tafsiran di seksyen 2 Akta yang berkenaan, hanya TASKA-TASKA ataupun premis-premis di mana empat orang atau lebih kanak-kanak di bawah umur 4 tahun lebih dari satu isi rumah diterima masuk untuk dijaga dengan upah. Maka perkataan upah ini telah ditimbulkan oleh Ahli Yang Berhormat yang mana beliau memperkatikan bahawa hanya

TASKA-TASKA yang mengenakan bayaran ataupun yang mana ibu bapa mereka terpaksa membayar bayaran hanya didaftarkan, yang lain-lain tidak didaftarkan, maka adalah merupakan satu kelemahan dalam Akta itu.

Di sini suka saya menyatakan bahawa sebilangan besar TASKA-TASKA yang wujud di dalam negara ini bolehlah dikatakan mengenakan sedikit sebanyak bayaran kepada ibu bapa-ibu bapa yang menghantar anak-anak mereka di situ. Ada sedikit sahaja TASKA-TASKA yang diwujudkan oleh badan-badan sukarela ataupun badan-badan amal ataupun oleh majikan-majikan yang tertentu.

Mengenai badan-badan amal ini, saya ingin menjelaskan bahawa pada biasanya kalau sebuah badan amal itu menjalankan satu-satu aspek kebajikan termasuklah TASKA, maka mereka sentiasa mendapatkan pandangan dan kerjasama daripada Kementerian dan pada biasanya badan-badan yang berkenaan akan meminta panduan-panduan tertentu daripada Kementerian. Jadi dengan adanya kerjasama yang begitu rapat di antara pihak Kerajaan dan badan-badan ini, maka dapatlah kita memastikan bahawa TASKA-TASKA yang mereka wujudkan itu akan juga mencapai standard ataupun syarat-syarat yang diwujudkan di dalam Rang Undang-undang ini. Walau bagaimanapun, Kerajaan akan memperhatikan perjalanan TASKA-TASKA ini dan jika perlu akan mengambil tindakan yang sesuai. Di samping itu juga, bagi majikan-majikan ataupun kilang-kilang yang mewujudkan TASKA-TASKA ini, saya percaya bahawa pihak kilang sendiri ingin melihat bahawa anak-anak pekerja mereka sentiasa dijaga dengan baiknya, kalau tidak mungkin ibu bapa tidak begitu berpuas hati dan kalau ibu bapa tidak berpuas hati mereka tidak dapat menjalankan tugas di kilang dan ini akan sedikit sebanyak menghindarkan productivity di kilang-kilang yang berkenaan. Akan tetapi dari

segi TASKA-TASKA yang diwujudkan di ladang-ladang sepertimana yang saya nyatakan awal-awal tadi, TASKA-TASKA ini akan tertakluk kepada Akta Taman Asuhan Kanak-kanak, 1984 ini dan Akta Pekerja 1966 akan dipinda untuk meliputi keperluan pendaftaran dan peraturan-peraturan minima seperti terkandung dalam Rang Undang-undang ini. Mengikut penyiasatan yang telah dijalankan sebahagian besar daripada TASKA yang tidak memuaskan itu didapati di ladang-ladang. Jadi oleh itu peraturan-peraturan yang tertentu akan diperbuat dan diselaraskan dengan Akta Pekerja supaya segala aspek berkaitan dengan TASKA di ladang-ladang dapat kita ambil perhatian dan dapat kita awasi dengan sebaik-baiknya di bawah Akta Taman Asuhan Kanak-kanak ini.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Senator Lt. Kol (B) Abdul Hamid bin Ibrahim juga telah menimbulkan berkaitan dengan peraturan-peraturan yang akan dilaksanakan oleh Kementerian saya bagi melaksanakan Akta ini. Begitu juga Yang Berhormat Senator Puan Lim Sean Lean juga menimbulkan perkara-perkara berkaitan dengan pendaftaran dan lain-lainnya.

Di sini suka saya menyatakan bahawa di bawah seksyen 23, peraturan-peraturan ini akan diperincikan dan salah satu daripada proses pendaftaran ini adalah bahawa tiap-tiap mereka yang ingin mewujudkan ataupun mendaftarkan TASKA boleh membuat permohonan kepada Pegawai Kebajikan Masyarakat di Daerah. Permohonan boleh dikemukakan kepada Pegawai Kebajikan Masyarakat Daerah yang akan juga membuat penyiasatan berkenaan dengan permohonan itu dan berdasarkan kepada syarat-syarat yang tertentu dan apabila penyiasatan telah diperbuat, maka ianya akan mengemukakan laporan kepada Ketua Pengarah Kebajikan Masyarakat untuk keputusan muktamad. Jadi bermaknalah mereka tidak perlu datang ke Ibu Pejabat Ke-

bajikan Masyarakat, tetapi permohonan-permohonan boleh diperbuat di peringkat daerah dan kita akan menggunakan jentera yang ada di Kementerian Pejabat-pejabat Negeri dan Pejabat Kebajikan Masyarakat Daerah bagi melaksanakan Akta ini. Begitu juga dari segi tempoh yang telah diperkatakan bahawa 12 bulan ataupun satu tahun itu adalah satu masa yang pendek dan dicadangkan supaya ianya sampai tidak ada tempoh, kalau saya faham apa Yang Berhormat Puan Lim Sean Lean perikatakan tadi, sekali didaftarkan sampai seumur hidup ataupun sekurang-kurangnya 3 tahun.

Di sini suka saya menjelaskan bahawa di dalam usaha kita hendak mengawasi dan memastikan bahawa taman asuhan ini berjalan dengan baiknya, maka eloklah sebagai permulaan kita baharui pendaftarannya dari setahun ke setahun kerana dalam masa yang sedemikian, dapat kita menyemak, dapat kita memastikan kelemahan-kelemahan dan kalau kata beri lesen untuk tiga tahun, mungkin apabila hendak tamat tempoh tiga tahunlah baru bangunan itu dicat, kebersihan dijaga dan lain-lainnya, tetapi sekarang kalau kita buat setahun sekali setiap masa mungkin premis yang digunakan adalah dalam keadaan yang baik.

Mereka boleh membuat permohonan, iaitu sebelum tamatnya tempoh satu tahun, supaya dapat kita memproses dengan cepatnya dan saya memberi jaminan bahawa kalau TASKA itu berjalan dengan baik dan permohonan dibuat lebih awal lagi, maka kita tidak akan sekat ataupun berhentikan TASKA itu dan bila pendaftaran diluluskan, baru boleh berjalan semula. Ini saya akan pastikan tidak akan berlaku, asalkan bahawa permohonan itu dibuat dengan lebih awal dan mengikuti syarat-syarat yang telah ditetapkan.

Begitu juga, Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Senator Hafshah Othman telah menimbulkan perkara-

perkara berkaitan dengan latihan kakitangan serta pengasuh-pengasuh. Dengan ini saya menjelaskan bahawa untuk memastikan Akta ini berjalan dengan begitu baiknya, Bahagian Pembangunan Sosial di Kementerian Kebajikan Masyarakat telahpun menubuhkan satu unit yang dinamakan Unit Perkembangan Asuhan Kanak-kanak bertujuan untuk mengendalikannya segala perkara berkaitan dengan TASKA ini. Selain daripada melatih Pegawai-pegawai Kebajikan Masyarakat dari masa ke semasa, unit ini juga mengadakan kursus-kursus untuk pengasuh-pengasuh TASKA dan kursus-kursus ini dijalankan tiap-tiap tahun ataupun apabila diperlukan. Juga memastikan bahawa Akta ini dapat dilaksanakan dengan sepenuhnya maka kita akan mendapatkan kerjasama daripada badan-badan yang tertentu, daripada Kementerian Kesihatan, Kementerian Buruh, Kementerian Pelajaran dan lain-lain agensi yang berkenaan agar segala peraturan-peraturan ini dapat kita kemaskan berdasarkan kepada kehendak dan juga dasar-dasar yang sedia wujud di Kementerian-kementerian yang berkenaan sama ada dari segi pelajaran, dari segi kesihatan dan lain-lainnya. Oleh itu, ini merupakan satu pendekatan yang bersepadu yang mana semua agensi-agensi yang berkenaan akan memberikan pandangan.

Di samping itu juga, oleh kerana idea untuk mewujudkan TASKA ini telah diterima daripada pihak ibu bapa, pihak majikan dan juga badan-badan sukarela yang tertentu, maka sudah pasti bahawa di dalam melaksanakan Akta ini pandangan-pandangan mereka juga perlu dipinta dari satu masa ke masa dan Kementerian sedang menimbangkan bahawa satu Jawatankuasa Khas ataupun Jawatankuasa Penasihat akan ditubuhkan untuk memastikan bahawa Akta ini berjalan dengan baiknya dan Jawatankuasa ini akan mengandungi badan-badan ataupun wakil-

wakil daripada pihak-pihak yang berkenaan.

Tuan Yang di-Pertua, saya tertarik hati kepada perkara-perkara lain juga yang telah ditimbulkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat sebentar tadi selain daripada perkara-perkara yang telah saya sebutkan, Yang Berhormat Senator Kumaran telah menimbulkan bahawa bagaimanakah kedudukan mereka yang umur lebih daripada 4 tahun, sama ada boleh memasuki TASKA yang berkenaan. Di sini sukalah saya menyatakan bahawa Fasal 24, Rang Undang-undang memberi peruntukan bagi Ketua Pengarah Kebajikan Masyarakat membenarkan mereka yang umur lebih daripada 4 tahun memasuki mengikuti TASKA yang berkenaan, tetapi ini bukanlah merupakan satu peraturan yang sewenang-wenangnya akan digunakan kerana hanya dengan sebab-sebab yang tertentu sahaja bahawa seseorang kanak-kanak yang lebih umur 4 tahun itu akan dibenarkan.

Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat Senator Vijandran di atas pandangan-pandangan yang begitu berguna yang telah beliau sampaikan sebentar tadi, terutama sekali dari segi mewujudkan rancangan jangka panjang terhadap TASKA-TASKA yang ada dalam negara kita ini dan juga usaha Kerajaan, sama ada Kerajaan akan mengambil alih pengendalian TASKA-TASKA di masa-masa yang akan datang. Oleh kerana perkara ini adalah merupakan perkara baru dan berdasarkan kepada dasar Kerajaan untuk memberi peluang sepenuhnya kepada pihak swasta mengendalikan aspek-aspek yang boleh dilaksanakan oleh mereka sendiri, maka pada masa ini kita akan mengawasi perjalanan TASKA-TASKA di bawah Akta yang baru ini dan hanya selepas kita melihat pelaksanaannya di dalam tempoh beberapa tahun yang akan datang, barulah Kerajaan membuat suatu pendirian sama ada hendak

melaksanakan atau mengendalikan TASKA itu oleh Kerajaan sendiri.

Jadi saya percaya bahawa dengan adanya Akta ini dan dengan kawalan yang rapi daripada pegawai-pegawai, serta kerjasama daripada Ahli-ahli Yang Berhormat, pemimpin-pemimpin kaum serta mereka yang bertanggungjawab di peringkat badan-badan suka-rela dan kelab-kelab perkhidmatan. Akta ini akan dapat membendung masalah-masalah yang telah berlaku selama ini. Kita berharap bahawa ianya akan dapat memberi faedah dan manfaat serta keselesaan kepada anak-anak kita yang masih perlu dibimbing dan masih perlu dididik dengan begitu rapinya bagi menentukan masa depan mereka.

Tuan Yang di-Pertua, saya fikir mencukupilah jawapan yang saya telah sampaikan sebentar tadi dan sekali lagi saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian dan berharap bahawa kerjasama sepenuhnya akan dapat diperolehi di dalam melaksanakan Akta ini.

Timbalan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibaca kali yang kedua sekarang.

Usul dikemukakan bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Timbalan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 24 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan; dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG MAHKAMAH KEHAKIMAN (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

6.41 ptg

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan bahawa satu Rang Undang-undang bernama satu Akta untuk meminda Akta Mahkamah Kehakiman 1964 dibaca bagi kali yang kedua.

Tuan Yang di-Pertua, tujuan Rang Undang-undang (pindaan) ini ialah untuk menghapuskan sama sekali peruntukan yang ada dalam Akta Mahkamah Kehakiman 1964 yang masih mengizinkan rayuan dibuat kepada Majlis Privy. Pindaan terakhir pada Akta yang sama dalam hubungan ini telah dikuatkuasakan pada 1hb Januari, 1978 yang mana bertujuan untuk menghentikan rayuan kepada Majlis Privy dalam perkara Perlembagaan dan jenayah. Selepas itu rayuan kepada Majlis Privy hanya boleh dibuat dalam perkara-perkara guaman sahaja sehinggalah sekarang.

Adalah dirasakan bahawa masanya telah tiba bagi memberhentikan sama sekali membuat rayuan kepada Majlis Privy dalam semua perkara dan untuk tujuan ini Bahagian IV kepada Akta Mahkamah Kehakiman, 1964 perlu dimansuhkan. Demi kepentingan pengadilan adalah perlu juga diadakan satu peruntukan peralihan (transitional provisions) bagi menyelesaikan kes-kes yang mana permohonan untuk merayu kepada Majlis Privy telah dibuat tetapi masih menunggu keputusannya.

Dalam hubungan ini pada 4hb Mac, 1958 satu perjanjian telah diadakan di antara Kerajaan Persekutuan Tanah Melayu dengan Kerajaan British mengizinkan undang-undang dibuat

dalam negara masing-masing supaya rayuan kepada Majlis Privy dapat diselenggarakan dengan teratur. Langkah-langkah yang sewajarnya sedang diambil dengan Kerajaan British untuk memansuhkan perjanjian tersebut dan undang-undang British yang terlibat selaras dengan peruntukan Rang Undang-undang yang dibentangkan hari ini.

Kerajaan mencadangkan bahawa tarikh berkuatkuasanya Rang Undang-undang ini ialah pada 1hb Januari, 1985. Ini bermakna bahawa pada hari itu berakhirilah saluran membuat rayuan kepada Majlis Privy. 1hb Januari, 1985 adalah difikirkan tarikh yang sesuai oleh kerana semua tindakan yang perlu diambil dengan Kerajaan British dijangka akan selesai menjelang pada hari tarikh tersebut.

Perkara 131 Perlembagaan Persekutuan telah memberi kuasa kepada Kerajaan Malaysia untuk membuat urusan seperti yang terdapat dalam perjanjian 1958 dengan Kerajaan British. Untuk makluman Dewan yang mulia ini pemansuhan perkara 131 itu telahpun diluluskan dan diwartakan tetapi penguatkuasaan pemansuhannya terpaksa ditangguh sehingga semua kes yang belum diselesaikan iaitu kes-kes yang termasuk di bawah peruntukan peralihan seperti yang dibentangkan dalam Rang Undang-undang pada hari ini benar-benar habis diselesaikan. Ini adalah disebabkan bahawa cuma dengan adanya Perkara 131 masih berkuatkuasa maka tindakan-tindakan seperti Majlis Privy menasihatkan kebawah Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong akan pendapatnya terhadap kes-kes yang belum selesai itu dan mengeluarkan perintah-perintah seterusnya dapat dilaksanakan. Tarikh apabila semua kes yang belum diselesaikan itu benar-benar habis diselesaikan akan menjadi tarikh berkuatkuasanya pemansuhan Perkara 131 dan pada hari ini tamatlah sebarang hubungan dengan Majlis Privy di England.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan K. Kumaran: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama satu Akta bagi meminda Akta Mahkamah Kehakiman 1964 dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

6.47 ptg.

Tuan Jaafar bin Harun: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun mohon izin bercakap sedikit-mengambil bahagian dalam Rang Undang-undang yang bernama suatu Akta bagi meminda Akta Mahkamah Kehakiman 1964 yang mana kemudiannya Akta ini dinamakan Akta Mahkamah Kehakiman (Pindaan) 1984.

Akta Mahkamah Kehakiman ini, Tuan Yang di-Pertua, sebagai yang saya maklumi semenjak daripada 1964 dahulu pun ada dibuat pindaan. Jadi pada hari ini Akta Mahkamah Kehakiman ini telah dapat dibuat pindaan yang mana tujuan yang besar ialah bagi milicinkan pentadbiran kehakiman kita.

Tuan Yang di-Pertua, dalam keadaan sekarang ini kita terdapat seorang majistret mengendalikan dua kawasan daerah Polis dalam membicarakan kes-kes jenayah sivil. Masalah yang timbul semasa ketiadaan majistret, proses menuduh orang salah itu tidak dapat dijalankan dengan sempurna kerana pihak Polis yang menahan orang salah itu terpaksa membawa ke hadapan majistret kelas dua yakni ADO ataupun Pegawai Daerah sedangkan mereka itu mempunyai kuasa yang terbatas dan pengetahuannya juga terbatas. Tambahan pula keyakinan orang salah kepada majistret kelas dua ini tidak seperti majistret. Oleh itu saya berharap kepada Kerajaan supaya mengatasi perkara ini dengan menempatkan

seorang majistret kita pada tiap-tiap daerah Polis supaya kes-kes dapat diatasi, diselesaikan dengan seberapa segera.

Tuan Yang di-Pertua, seperkara lagi keselamatan bangunan mahkamah kita kerana baru-baru ini kita telah terbaca dalam suratkhbar dan telah terjadi yang sebenarnya iaitu ada bangunan mahkamah kita tidak selamat. Contohnya sebuah bangunan mahkamah di Seremban dalam negeri saya sendiri, Negeri Sembilan telah terbakar sama ada dibakar oleh pihak-pihak musuh yang tidak sukakan keamanan barangkali di negara kita, mungkin mereka yang membakar itu seorang daripada ejen-ejen penjenayah yang tidak suka kes-kes mereka diselesaikan barangkali dengan tujuan hendak melepas diri. . .

Timbalan Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat, oleh sebab masa kita tidak banyak, tujuan ucapan Yang Berhormat kepada Bil yang ada di hadapan kita ini. Ini harapan saya. Jemput.

Tuan Jaafar bin Harun: Baik, terima kasih.

Tuan Jaafar bin Harun: Baik, terima kasih. Oleh itu, Tuan Yang di-Pertua, saya berharap kepada Kerajaan kita supaya mengutamakan keselamatan bangunan mahkamah kita di seluruh negara ini dengan mengadakan kawalan rapi seumpama jaga yang bertugas sepenuh masa 24 jam. Dan di samping itu kawasan mahkamah kita ini juga mesti dipagar setidak-tidaknya barangkali kambing ataupun lembu tidak datang bicara ke tempat itu.

Seperkara yang penting lagi, Tuan Yang di-Pertua, ialah keselamatan fail-fail dalam bangunan mahkamah juga supaya tidak bocor dan didapati kalau mereka yang tidak bertanggungjawab dengan tujuan barangkali untuk mencabul penghormatan kehakiman kerana Badan Kehakiman ini ialah satu badan bebas, yang tidak dipengaruhi,

demi menjaga dan menyelesaikan masalah yang berbangkit dalam negara kita ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka juga menyentuh sedikit berhubung dengan majistret kita iaitu sejak kebelakangan ini kita dapati . . .

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat ini telah lari daripada Bill kita ini.

Tuan Jaafar bin Harun: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Tuan Yang di-Pertua, selain daripada itu, saya suka juga menyebut atau menyarankan berhubung dengan kegunaan bahasa yang dipakai dalam mahkamah-mahkamah. Setahu saya bahasa yang dipakai dalam mahkamah-mahkamah rendah sememangnya menggunakan Bahasa Malaysia oleh majistret-majistret kita, saya mengucapkan tahniah dan terima kasih tetapi semasa menjalankan perbicaraan di mahkamah-mahkamah tengah dan tinggi, masih juga digunakan bahasa Inggeris, jadi bagaimanakah keadaan ini, kerana negara kita telah mencapai kemerdekaan sudah masuk 24 tahun.

Jadi, saya berpendapat tidak sepatutnya lagi bahasa Inggeris itu digunakan dalam perbicaraan di mahkamah-mahkamah. Dengan ini juga saya suka menegaskan sekali lagi kepada Menteri yang berkenaan supaya mengambil langkah-langkah segera dalam menggunakan Bahasa Malaysia dalam perbicaraan mahkamah-mahkamah kita.

Tuan Yang di-Pertua, saya fikir ada hubungannya dengan Bill ini iaitu berkenaan dengan kajian untuk mengadakan kes-kes di dalam negara kita ini. Dalam keadaan sekarang beberapa kes-kes yang berlaku dalam negara kita ini meliputi berbagai-bagai perkara sama ada kes-kes itu perkara yang besar seumpama pencurian, perompakan, pembunuhan atau rogol dan sebagainya dan ada juga kes-kes itu yang secara sederhana seumpama kes-kes kesalahan

lalu-lintas, kemalangan jalanraya dan sebagainya. Tetapi tidak kurang juga banyaknya kes-kes yang kecil ini berlaku seperti mencuri, meragut rantai ataupun seluk saku yang nyata kesalahannya pada masa itu.

Jadi pada pendapat saya, kes-kes yang nyata kesalahannya pada masa itu seperti seluk saku, soalnya sekarang kenapa mereka yang telah nyata kesalahannya itu kita bicarakan pada waktu yang lain, pada halnya kesalahannya telah nyata. Ini tentulah barangkali memakan masa yang lama dan menggunakan saksi serta menambahkan barangkali kewangan Kerajaan kita untuk menunggu di hari perbicaraan, pada halnya jika dijatuhkan hukuman pada masa itu juga seumpama didenda ataupun ikat jamin dan sebagainya berkelakuan baik, saya fikir alangkah baiknya.

Jadi saya berharap supaya syor dan pandangan saya dapat kiranya Menteri yang berkenaan mengkaji dengan terperinci.

Satu perkara lagi, Tuan Yang di-Pertua, ialah berhubung dengan kuasa-kuasa Jaksa Pendamai ataupun J.P. Kita tahu dalam negara kita ini ada beberapa rakyat negara kita ini telah dikurniakan perlantikan oleh Duli Yang Maha Mulia Raja-raja dan Sultan-sultan bagi menyandang Jaksa Pendamai itu dengan tujuan menolong sistem keadilan di negara kita. Tetapi barangkali ada di antara Jaksa Pendamai-jaksa pendamai ini yang kurang arif barangkali di dalam soal-soal undang-undang dan kuasa-kuasa yang ada pada mereka itu sendiri. Pada halnya J.P. ini bertaraf Majistret Kelas 2 mengikut undang-undang. Oleh itu, saya juga berharap kepada Kerajaan supaya dapat memberikan satu kursus untuk memberikan penerangan dan penjelasan berhubung dengan undang-undang dan kuasa yang ada pada mereka J.P. – J.P. ini supaya mereka dapat bekerjasama dengan Badan Kehakiman negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, saya fikir setakat ini pandangan dan pendapat yang dapat saya berikan dan dengan ini saya menyokonglah Rang Undang-undang ini diluluskan.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Nasir bin Manap.

6.55 ptg.

Tuan Nasir bin Manap: Tuan Yang di-Pertua, saya berdiri di sini adalah sama-sama membahaskan Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi meminda Akta Mahkamah Kehakiman 1964. Pindaan Rang Undang-undang yang dibentangkan ini adalah bertujuan di antaranya seperti yang tercatat di muka surat 1, Fasal 3(1) iaitu pemansuhan rayuan daripada Mahkamah Persekutuan kepada Yang di-Pertuan Agong dan dirujukkan rayuan tersebut kepada Jawatankuasa Kehakiman Majlis Privy.

Tuan Yang di-Pertua, di samping saya menyokong penuh Rang Undang-undang yang dibentangkan ini, suka saya menarik perhatian di Dewan ini dan kita sama-sama sedar serta tahu sejak tahun 1978 yang lalu, ada dua kes yang telah dimansuhkan untuk dibawa kepada Jawatankuasa Mahkamah Privy. Satu di antaranya ialah kes-kes jenayah dan satu lagi ialah kes-kes yang berhubung dengan Perlembagaan.

Jadi dua bahagian yang saya terangkan tadi, sejak tahun 1978 tidak lagi boleh dibawa kepada Jawatankuasa Kehakiman Majlis Privy. Sekarang bersama-sama dengan kita pemansuhan Bahagian IV Akta Mahkamah Kehakiman 1964 ini dan kemungkinan kita dapat luluskan di saat tidak berapa lama lagi.

Tuan Yang di-Pertua, saya berasa sukacita dan bangga atas Rang Undang-undang yang dibentangkan ini dan merasai disebabkan suatu Akta bagi meminda Akta Mahkamah Kehakiman 1964 ini pada hemah saya disebabkan kita telah merdeka dan

apabila kita telah merdeka, maka tidak perlu lagi kita mengarahkan ataupun menghantar sesuatu untuk dihakimkan ke negara lain. Ini adalah suatu pandangan dan pendapat yang sangat baik.

Yang kedua, saya merasai juga Hakim-hakim yang ada di negara kita ini telah cukup pengetahuannya untuk mengendalikan bukan sahaja di Mahkamah Rendah, bahkan di Mahkamah Tinggi dan Mahkamah Persekutuan serta juga sebagaimana yang kita hendak memansuhkan bagi pemansuhan Jawatankuasa Kehakiman Majlis Privy.

Tuan Yang di-Pertua, dalam masalah ini maka saya suka menarik perhatian Dewan yang mulia ini, kalau kita memerhatikan dengan sejenak dalam Mahkamah Rayuan di peringkat tertinggi, satu di antaranya Mahkamah Tinggi dan satu lagi Mahkamah Persekutuan dan mahkamah yang kita hendak hapuskan ini ialah Jawatankuasa Kehakiman Majlis Privy. Pada hemat saya kita orang ramai atau masyarakat mula-mulanya dapat merayu sesuatu kesalahan di peringkat tinggi. Yang pertama ialah Mahkamah Tinggi, yang kedua Mahkamah Persekutuan dan yang akhir sekali sebagaimana yang kita hendak mansuhkan ialah Jawatankuasa Kehakiman Majlis Privy.

Apabila Jawatankuasa Kehakiman Majlis Privy itu dimansuhkan, jadi rakyat di negara kita ini cuma mendapat dua pilihan rayuan mahkamah sahaja iaitu Mahkamah Tinggi dan Mahkamah Persekutuan. Jadi saya merasakan dari segi perimbangan mahkamah rayuan ini sudah kurang satu daripada peringkat biasa yang ada pada hari ini. Jadi dengan ini saya mencadangkan atau saya mengesyorkan atas pemansuhan Jawatankuasa Kehakiman Majlis Privy ini, saya mencadangkan supaya Mahkamah tinggi yang lain untuk menggantikan Jawatankuasa Kehakiman Majlis Privy itu. Dengan itu, saya mencadangkan supaya

Kerajaan mewujudkan satu mahkamah yang bolehlah dinamakan Mahkamah Agong. Apabila kita mewujudkan Mahkamah Agong sama dengan Jawatankuasa Kehakiman Majlis Privy, maka asalnya 3 mahkamah rayuan, satu dibatalkan tetapi tujuan matlamat kita, kita tidak lagi mahu menghadap ke negara yang lain, disebabkan negara kita ini telah ramai hakim-hakim mahkamah yang saya terangkan tadi. Maka satu mahkamah tinggi yang sama tarafnya dengan Jawatankuasa Kehakiman Majlis Privy diwujudkan mestilah atas nama Mahkamah Agong. Tuan Yang di-Pertua, selain daripada itu, saya suka menarik perhatian berhubung dengan Mahkamah Syariah oleh sebab perkara ini kita akan berhubung dengan Menteri Kehakiman, maka ini saya suka menarik perhatian di dalam Dewan yang mulia ini kerana perkara ini akan dibawah bagi meminda Perlembagaan yang ada. Dalam masalah Mahkamah Syariah ini, kita tahu Mahkamah Syariah diadakan di tiap-tiap buah negeri dan kita tahu juga Mahkamah Syariah itu ditadbirkan di bawah pentadbiran Majlis Agama Islam tiap-tiap negeri. Ini kita tahu. Saya bercakap di sini disebabkan telah ada kementerian yang tertentu bagi menentukan dalam masalah undang-undang ini. Di bawah pentadbiran Kerajaan Negeri yang diterangkan tadi oleh sebab ada Mahkamah Syariah, maka kita perhatikan Mahkamah Syariah itu tidak setanding dengan mahkamah-mahkamah yang lain iaitu mahkamah di bawah pentadbiran Kerajaan Persekutuan.

Kita tahu bahawa Mahkamah di bawah pentadbiran Kerajaan Pusat ini adalah lebih baik daripada Mahkamah Syariah yang ada di tiap-tiap negeri. Jadi ini saya suka menarik perhatian kepada Kementerian berkenaan cuba menggubalkan satu akta, mungkin bukan di saat ini, tetapi pada satu masa akan datang supaya Mahkamah Syariah itu di bawah Kerajaan Negeri diletakkan di Kementerian Kehakiman.

Jadi saya merasai apabila Mahkamah Syariah itu diletakkan di bawah Kementerian Kehakiman, maka semua pentadbiran kehakiman ini akan dipandang tinggi bukan sahaja Mahkamah Syariah bahkan mahkamah-mahkamah yang lain.

Tuan Yang di-Pertua, saya rasa setakat inilah yang dapat saya sampaikan dan di samping itu saya dengan sukacitanya menyokong Rang Undang-undang yang dibentangkan. Sekian, terima kasih.

7.05 mlm.

Tuan Wong Yau Ket: Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya mengambil bahagian di dalam perbahasan berkaitan dengan Rang Undang-undang Mahkamah Kehakiman, 1984.

Ucapan ini adalah ucapan pertama selepas saya mengangkat sumpah di Dewan yang mulia ini. Biasanya ucapan pertama ini adalah ucapan sulung, dan kandungan ucapan sulung memang adalah berisi. Tetapi melihat tajuk dalam Rang Undang-undang yang ada di Dewan yang mulia ini, perkara-perkara yang dibahaskan adalah terhad kepada perkara mengenai Rang Undang-undang itu sahaja.

Jadi ucapan sulung saya kepada Dewan yang mulia ini, adalah terhad di dalam perkara-perkara Rang Undang-undang ini sahaja.

Saya tidaklah berniat menunggu persidangan Dewan yang mulia ini sampai hujung tahun di mana masa kami untuk mengadakan persidangan mengenai Belanjawan untuk tahun hadapan, oleh kerana masa itu sangat panjang.

Dan juga dalam Rang Undang-undang yang ada sekarang ada beberapa point yang akan saya berikan sedikit pandangan. Jadi saya beri ucapan pertama di sini.

Memang jika ikut peraturan-

peraturan mesyuarat di Dewan yang mulia ini, seseorang Ahli Yang Berhormat mestilah menggunakan Bahasa Malaysia. Bahasa Malaysia saya tidaklah begitu mahir. Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya memberi sepatah dua di dalam bahasa Inggeris, jika perlu.

Tuan Yang di-Pertua, jika seseorang itu sedang menonton di dalam rancangan Televisyen Malaysia, saya fikir orang itu bolehlah melihat satu rancangan dalam TV Malaysia, rancangan itu ialah bertajuk "Hari Ini Dalam Sejarah".

Apa ertinya Hari ini Dalam Sejarah? Rancangan ini adalah menunjukkan satu rancangan mengenai perkara yang telah berlaku di negara ini di masa yang lampau. Masa yang lampau itu adalah di dalam masa kerajaan penjajah – colonial time – ataupun kerajaan Malaysia. Sebelum tahun 1957 apabila Semenanjung Malaysia menempuh kemerdekaan dan juga pada tahun 1963 bagi Sabah dan Sarawak melalui Malaysia mencapai kemerdekaan, ketiga-tiga kawasan itu adalah di dalam kerajaan penjajah. Jadi kerajaan penjajah memanglah berasaskan dari Orang Putih atau British.

Cara pentadbiran Kerajaan dan perkara-perkara lain mestilah mengikuti dari Kerajaan British, termasuklah segi undang-undang. Jadi, ketiga-tiga kawasan ini sekarang di dalam Malaysia, sebelum 1957 dan sebelum Semenanjung Malaysia dan sebelum 1963 bagi Sabah dan Sarawak kami orang mengikuti sistem British. Apa yang kami melihat di negara ini sistem ini sistem British dan saya fikir pada masa itu sebelum kemerdekaan negara Malaysia, orang British mengimport sistem mereka ke negara Malaysia. Jadi, sampai sekarang kami tengok sistem pentadbiran Kerajaan negara Malaysia adalah sedikit-sebanyak mengikuti British system, dan juga di bidang undang-undang. Undang-undang ini sebelum Rang

Undang-undang tahun 1976 yang memansuhkan rayuan kepada Privy untuk rayuan penjenayah (criminal appeal) semua sistem undang-undang adalah mengikuti British.

Tetapi Malaysia adalah satu negara yang sedang membangun (developing country). Walaupun kami mengikuti Kerajaan penjajah tetapi Malaysia mestilah mengadakan Kerajaan Malaysia yang betul-betul merdeka, merdeka bererti tidaklah mengikut lagi Kerajaan penjajah dari orang putih itu.

Jadi, sejak merdeka dari tahun 1957, satu sistem telah diwujudkan di Malaysia, sistem ini termasuklah sistem undang-undang dan lain juga. Jadi, orang-orang Malaysia, orang-orang tempatan yang mempunyai kebolehan mestilah mengambil alih di Kerajaan dan juga mengambil alih di bidang yang lain. Saya fikir kita pun tahu juga Yang di-Pertua Dewan Negara ini, Tan Sri Ismail Khan adalah bekas Hakim Besar di Borneo. Jadi, ini membuktikan orang Malaysia ada kebolehan mengambil alih di Kerajaan Malaysia. Ini bukan sahaja di bidang kehakiman tetapi juga di Kerajaan seperti Perdana Menteri, Menteri-menteri yang lain baik pun di peringkat Persekutuan ataupun di peringkat Negeri.

Selepas merdeka, satu cara Malaysia-nisation diadakan. Malaysianisation ini memanglah berperingkat-peringkat bukan sahaja sekali boleh habiskan tugas-tugas mereka itu. Jadi, di sisi undang-undang, satu langkah yang besar di tahun 1976 diadakan. Di sisi undang-undang ini begitulah, rayuan penjenayah kepada Jawatankuasa Privy itu memansuhkan kepada Privy. Ini melalui Akta Mahkamah Kehakiman (Pindaan) 1976. Jadi, dari 22hb Januari, 1976 sampai sekarang, rayuan penjenayah tidak pergi lagi ke Jawatankuasa Privy. Sampai sekarang ini saya fikir pun sudah 8½ tahun. Rayuan itu tidaklah kepada London, jadi dalam 8½ tahun ini rayuan ke Mahkamah Persekutuan sahaja mengenai rayuan penjenayah.

Saya fikir kita tahu dalam 8½ tahun ini tidak adakan rayuan kepada Jawatankuasa Privy mengenai rayuan penjenayah, tidak juga ada masalah di dalam Mahkamah Persekutuan, Mahkamah Tinggi. Jadi, ini membuktikan satu perkara di sini hakim besar, peguam-peguam, orang bekerja dengan undang-undang adalah keseluruhannya mempunyai kebolehan mentadbirkan perkara-perkara di sisi undang-undang. Dan ini juga mengidentifikan negara Malaysia adalah Malaysia yang betul-betul merdeka. Merdeka, ertinya kami orang tidak lagi kata Inggeris, 'depend on British' mengenai rayuan. Ini memang ada bekerjasama di antara hakim di Mahkamah-mahkamah Persekutuan, hakim di Mahkamah Tinggi dan Megistret-megistret di Mahkamah Sessions. Ini pun membuktikan taraf kehakiman di negara ini adalah berstandard tinggi sekali. Saya pun adalah seorang peguam yang cari makan di negeri Sabah dan pendapat saya standard undang-undang di dalam Malaysia tidaklah jauh kurang ataupun boleh kata "equal" dengan sistem di England. Hari ini kami ada satu Rang Undang-undang iaitu Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi meminda Akta Mahkamah Kehakiman 1964.

Dan jikalau di segi undang-undang kita boleh memansuhkan rayuan kepada Majlis Privy serupa juga rayuan penjenayah dan rayuan Civil boleh dimansuhkan. Saya memang adalah berkonfiden sekali terhadap kehakiman di negara Malaysia bolehlah mentadbirkan administration of justice.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, saya akan benarkan Yang Berhormat menyambung ucapan selepas saya tangguhkan mesyuarat ini.

Ahli-ahli Yang Berhormat, mesyuarat ini saya tangguhkan selama setengah jam dari sekarang.

Persidangan dtempohkan pada pukul 7.20 malam.

Persidangan disambung semula pada pukul 7.50 malam.

(Timbalan Yang di-Pertua
mempengerusikan Mesyuarat)

Timbalan Yang di-Pertua: Yang
Berhormat Tuan Wong Yau Ket.

7.50 mlm.

Tuan Wong Yau Ket: Tuan Yang di-Pertua, macam saya kata tadi hari ini di Dewan yang mulia ini kita ada satu Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi meminda Akta Mahkamah Kehakiman 1964.

Rang Undang-undang Mahkamah Kehakiman (Pindaan) 1984, macam kata Yang Berhormat Menteri ini adalah untuk memansuhkan rayuan sivil kepada Jawatankuasa Kehakiman Majlis. Privy mulai 1hb Januari, 1985.

Pada pendapat saya langkah yang diambil oleh Kerajaan Malaysia ini memanglah langkah yang berani sekali. Jikalau sekiranya kita tidak lagi mengadakan rayuan kepada Majlis Privy, ini bermakna Mahkamah Persekutuan di dalam negara ini adalah mahkamah yang paling tinggi sekali di semua perbicaraan.

Jadi, ini pun membuktikan juga Hakim-hakim, Peguam-peguam di negara ini adalah pada keseluruhannya berkebolehan. Saya kata begitu bukanlah saya puji terhadap Hakim-hakim dan Peguam-peguam tetapi ini adalah kerana standard kehakiman di Malaysia ini adalah sangat tinggi sekali.

Di samping ini, saya suka mengesyorkan kepada Kementerian yang berkenaan. Syor ini ialah terhadap jury service di dalam perbicaraan.

Jury saya fikir masih ada di Semenanjung Malaysia di kes-kes yang membawa capital punishment iaitulah hukuman mati. Jikalau sekarang masih lagi berjalan terjadap jury ini, saya minta Kementerian yang berkenaan boleh pertimbangkan iaitu bolehkah

jury service ini pun dimansuhkan. Saya beri pandangan begitu oleh kerana jury ini pun ada juga satu heritage dari British system. Jury Service ini memanglah asal di dalam England, negara England begitu jauh, begitu panjang historynya beberapa ratus tahun di negara itu. Jury Service, trial by jury made for trial by jury orang yang kena dituduh itu mestilah dibicarakan oleh rakyat juga. Tetapi Hakim itu adalah Hakim untuk undang-undang sahaja. Jury yang 12 orang di London itu adalah mengesahkan facts untuk bukti-bukti adakah orang bersalah pada masa itu ataupun tidak. Ini jury service, pada pendapat saya, mungkin tidak sesuai di negara ini. Jadi, saya mintalah Kementerian berkenaan itu bolehkah beri pertimbangan di dalam perkara ini.

Jikalau saya tidak salah di negara jiran, Singapura, jury service pun sudah dimansuhkan.

Tuan Yang di-Pertua, dengan pemansuhan terhadap rayuan sivil kepada Majlis Privy, saya harapplah standard kehakiman ini mesti sama dengan standard yang ada sekarang ikalau tidak, lebih daripada sekarang. Baguslah jikalau standard itu ada di'improve'kan, diperbaiki lagi. Tetapi saya fikir ini mestilah harapan orang ramai di dalam perbicaraan mereka masing-masing seperti kata dalam bahasa Inggeris "Justice is not only to be done, justice must be seen to be done." Inilah tugas seseorang Hakim, Magistrate, President of the Sessions Court dan sebagainya termasuklah Peguam Negara, Peguam-peguam di perkhidmatan Kerajaan ataupun di private practice.

Tuan Yang di-Pertua, begitu sahajalah pandangan saya terhadap Rang Undang-undang ini. Dengan pemansuhan rayuan kepada Majlis Privy ini saya fikir semua orang bersetuju Malaysia betul-betul mencapai kemerdekaan.

Dengan ini, Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong Rang Undang-undang ini.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan D.P. Vijandran.

7.57 mlm

Tuan D.P. Vijandran: Tuan Yang di-Pertua, saya hendak ambil masa lima minit sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang yang dibincang sekarang akan mengakhiri segala rayuan ke Majlis Privy. Kebaikan dan kekurangan dalam rayuan ke Majlis Privy telahpun dibincangkan di Dewan yang mulia ini pada masa dahulu dan saya tidak akan menyentuh perkara tersebut sekali lagi.

Walau bagaimanapun, saya pernah menyatakan di Dewan yang mulia ini bahawa dengan ketiadaan rayuan ke Majlis Privy kita harus mewujudkan satu tingkat lagi, dengan izin, the third stage of appeal dalam proses rayuan.

Pada pengalaman yang lalu kita telah mencapai beberapa perkembangan yang penting dalam bidang undang-undang melalui rayuan ke peringkat ketiga. Proses undang-undang adalah begitu dan kadang-kadang kita perlu meminda isu-isu yang timbul ke peringkat ketiga.

Pada peringkat ketiga, persoalan-persoalan undang-undang yang tulin dengan izin, pure questions of law berkenaan dapat dibincangkan. Cara yang baik sekali bagi perkembangan undang-undang di Malaysia adalah dengan adanya rayuan di peringkat ketiga. Selepas mencapai kemerdekaan selama 27 tahun kita mempunyai Hakim-hakim pakar yang cukup untuk mentadbir Mahkamah Rayuan yang dicadangkan. Oleh itu di antara Mahkamah Persekutuan dan Mahkamah Tinggi yang wujud pada masa sekarang harus juga diwujudkan satu Mahkamah Rayuan. Mahkamah Rayuan ini boleh mendengar segala

rayuan dari semua Mahkamah-mahkamah Tinggi di Malaysia dan rayuan-rayuan dari Mahkamah Rayuan akan dibentang ke Mahkamah Persekutuan.

Walaupun proses ini akan melibatkan perbelanjaan yang lebih kepada Kerajaan tetapi manfaatnya adalah lebih bernilai.

Yang kedua, Tuan Yang di-Pertua, sekarang keseluruhan sistem kehakiman ada bercorak Malaysia dan Kerajaan harus mengambil langkah-langkah untuk terus meninggikan maruah dan prestasi sistem kehakiman. Terhadap beberapa aspek yang kurang memuaskan yang berhubung dengan skel gaji, keadaan kerja dan provisi-provisi perumahan bagi Hakim-hakim. Perkara ini harus diberi perhatian dan diatasi dengan memuaskan. Kedudukan baru bangunan Mahkamah Persekutuan dan Tinggi di Bangunan Sultan Abdul Samad merupakan satu langkah yang baik. Walau bagaimanapun Kerajaan harus mengkaji dengan serius untuk mengujudkan satu kompleks Kehakiman di seluruh kawasan tersebut. Kompleks tersebut bukan sahaja harus mengandungi Mahkamah Persekutuan dan Mahkamah Tinggi, tetapi juga Mahkamah Tengah dan Mahkamah Majistret.

Bagi melaksanakan perkara ini kita harus menggunakan Bangunan Sultan Abdul Samad, bekas bangunan Mahkamah Tinggi serta bangunan yang sedang digunakan oleh Jabatan Penerangan. Ketiga-tiga bangunan ini harus dicantum dijadikan satu kompleks. Faedah jangka panjang dari percantuman kesemua mahkamah dalam satu kompleks adalah, kemudahan-kemudahan yang disediakan secara berasingan kepada Mahkamah Rendah dan Mahkamah Tinggi boleh menyediakan secara keseluruhan bagi semua mahkamah dan dengan itu dapat mengurangkan sebahagian kos yang besar. Contohnya satu perpustakaan boleh digunakan

oleh kesemua mahkamah tersebut dan tidak perlu untuk menyediakan satu perpustakaan yang berasingan kepada Mahkamah Tinggi dan Mahkamah Rendah. Lagipun proses komputerasi dapat dipesatkan bagi kesemua mahkamah dan lagi aspek-aspek keselamatan juga senang dikendalikan jika kesemua mahkamah tersebut berpusat di satu kompleks. Dengan meneliti faktor-faktor ini, saya berharap Kerajaan akan mengambil langkah-langkah yang sewajarnya.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Timbalan Menteri.

8.02 mlm.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih saya ucapkan kepada semua Ahli-ahli Yang Berhormat yang bangun berucap dan seterusnya menyokong Rang Undang-undang yang dibentangkan dalam Dewan yang mulia ini.

Yang Berhormat Senator Jaafar bin Harun telah membangkitkan masalah pentadbiran mahkamah. Jadi oleh kerana ini tidak ada berkaitan dengan Rang Undang-undang yang dibincangkan, maka tak usahlah saya membuat teguran dan memberi jawapan. Walau bagaimanapun segala teguran yang diberikan kepada saya oleh Yang Berhormat itu akan diambil ingatan.

Yang Berhormat Senator Wong Yau Ket dalam ucapan ulungnya telah membuat berbagai-bagai cadangan terutama sekali berkenaan dengan Jury System yang kita amalkan lagi di negara kita ini. Saya tidak inginlah menyentuh perkara ini kerana ini tidak termasuk dalam bidangkuasa yang dibincangkan berkenaan dengan Akta yang dikemukakan dalam Dewan yang mulia ini. Walau bagaimanapun saya inginlah mengucapkan syabas kepada Senator Wong Yau Ket yang telah bangun membuat ucapan sulungnya.

Yang Berhormat Senator Nasir

Manap dan yang Berhormat Senator D.P. Vijandran telah membangkitkan satu perkara yang saya ingin membuat komen sedikit iaitu mereka telah mengesyorkan supaya diadakan satu Mahkamah Tinggi sebagai menggantikan Majlis Privy apabila rayuan kepada Majlis Privy dihapuskan kelak.

Tuan Yang di-Pertua, jika kita mengkajikan mengenai struktur rayuan yang ada sekarang di Malaysia ternyata sekali bahawa hanya rayuan diteruskan pada satu mahkamah sahaja, umpamanya dalam perkara-perkara Perlembagaan, Mahkamah Persekutuan kekal sebagai mahkamah yang mempunyai bidangkuasa pertama dan rayuan tidak dibenar selanjutnya. Bermakna kita hanya ada satu mahkamah sahaja perbincangan perkara-perkara yang bersangkutan dengan Perlembagaan dan mahkamah itu ialah Mahkamah Persekutuan. Kes-kes yang bersangkutan dalam perkara Perlembagaan tidak boleh dibicarakan di Mahkamah Rendah baikpun di Mahkamah Tinggi. Ini memang ternyata sekali. Dalam perkara-perkara jenayah pula hanya satu rayuan boleh dibuat iaitu daripada Mahkamah Tinggi kepada Mahkamah Persekutuan. Ini telahpun diputuskan oleh Parlimen sendiri semenjak pada tahun 1978 lagi, jadi bermakna rayuan kepada mahkamah yang ketiga tidak berbangkit.

Dalam perkara-perkara sivil, jika perkara dalam pertikaian itu kurang daripada \$100,000 atau jika kes itu melibatkan pada Substantialnya persoalan-persoalan faktor hanya terdapat satu rayuan iaitu daripada Mahkamah Tinggi kepada Mahkamah Persekutuan. Dalam kes-kes itu rayuan tidak boleh dikenakan kepada Majlis Privy. Hanya yang menjadi persoalan ialah jika perkara itu bersangkutan dengan perkara yang bernilai lebih daripada \$100,000 atau perkara yang melibatkan persoalan undang-undang dan rayuan bolehlah dibawa ke satu peringkat lagi iaitu yang ada sekarang

ke peringkat Privy Council atau Majlis Privy.

Inginlah saya menjelaskan di sini bahawa tidak begitu banyak kes dalam kategori ini yang kesudahannya dibawa kepada Majlis Privy. Memandangkan keadaan negara kita telahpun merdeka hampir 27 tahun dan kita pun menghapuskan segala rayuan yang bersangkutan paut dengan Perlembagaan dan jenayah ke Majlis Privy, maka sampailah masanya kita menghapuskan sama sekali semua rayuan ke Majlis Privy bersangkutan paut dengan kes-kes sivil, juga terdapat Hakim-hakim di negara kita yang sudahpun begitu matang dan mempunyai pengalaman yang begitu luas untuk membicarakan kes-kes sivil di mahkamah di dalam negara kita.

Persoalan sama ada suatu rayuan itu hendaklah terlebih dahulu dibuat pada satu mahkamah rayuan, perantaraan sebelum dibawa kepada Mahkamah Agong atau dibuat terus kepada Mahkamah Agong telahpun diputuskan oleh Jemaah Menteri dalam mesyuaratnya bertarikh 29-6-1983 lagi.

Mahkamah Persekutuan akan menjadi mahkamah muktamad dan dikenali sebagai Mahkamah Agong apabila semua rayuan kepada Jawatankuasa Kehakiman Majlis Privy dihapuskan. Dari segi sejarah rayuan-rayuan telah melalui dua mahkamah rayuan, tetapi konsep ini telah bertukar dalam kebanyakan negara. Negara-negara moden juga berkehendakkan keputusan dibuat dengan segera dan ini mengakibatkan rayuan diteruskan kepada satu rayuan sahaja.

Di India dan di Australia misalnya rayuan pada amnya adalah dariada Mahkamah Tinggi sesuatu negeri kepada Mahkamah Agong ataupun Federal Supreme Court, dengan izin.

Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana Mahkamah Persekutuan sekarang akan

dikenali sebagai Mahkamah Agong, pertukaran ini tidak akan melibatkan sebarang implikasi kewangan. Beban kerja bagi Mahkamah Agong tidak akan menjadi lebih banyak daripada apa yang ada pada masa sekarang bagi Mahkamah Persekutuan. Litigasi juga akan menjadi lebih murah dan cepat bagi pihak-pihak yang datang ke mahkamah untuk mencari keadilan dan keputusan akan diperolehi dengan lebih cepat lagi. Dengan demikian, Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyatakan bahawa Kerajaan tidaklah bercadang untuk mengadakan satu mahkamah sebagai mahkamah pengganti Majlis Privy apabila rayuan kepada Majlis Privy akhirnya dihapuskan pada 1hb Januari, 1985.

Sekali lagi saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada sekalian Ahli-ahli Yang Berhormat yang bangun berucap.

Timbalan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan, masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibaca kali yang kedua sekarang.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Timbalan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*).

Fasal 1 hingga 3 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG SIVIL (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

8.10 mlm.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan bahawa satu Rang Undang-undang bernama Akta Undang-undang Sivil (Pindaan), 1984 dibaca bagi kali yang kedua.

Tuan Yang di-Pertua, seksyen 7 Akta Undang-undang Sivil 1956 antara lain membenarkan sesiapa yang terkilan oleh kematian seseorang yang disebabkan oleh perbuatan, kecuaiian dan keengkarannya salah oleh orang lain di mana jika kematian tidak berlaku akan membolehkan orang yang terkilan itu gantirugi dari pihak yang menyebabkan perbuatan, kecuaiian dan keengkarannya salah tersebut menuntut gantirugi untuk kematian itu. Tuntutan tersebut hendaklah dibuat untuk faedah isteri, suami, ibu, bapa, anak dan sebagainya. Gantirugi yang diberi hendaklah dibahagikan di antara semua pihak yang berhak. Tiap-tiap tuntutan hendaklah dibuat dalam tempoh 3 tahun selepas kematian.

Seksyen 8 Akta Undang-undang Sivil 1956 pula memperuntukkan bahawa kesemua tindakan tuntutan yang sedia ada terhadap atau bagi orang yang telah meninggal hendaklah terus berjalan terhadap atau untuk faedah estet si mati. Seksyen ini dinyatakan dalam Seksyen kecil (5), Seksyen tersebut sebagai tambahan dan bukan sebagai ganti kepada Seksyen 7 Akta yang sama.

Award gantirugi yang diberi oleh mahkamah di bawah kedua seksyen tersebut jatuh di bawah dua kepala, iaitu special damages atau gantirugi khas dan general damages atau gantirugi am.

Gantirugi khas ialah untuk menggantikan perbelanjaan yang

sudahpun dibayar dan boleh ditentukan seperti kehilangan wang pendapatan, perbelanjaan perubatan dan kerosakan kepada kenderaan.

Gantirugi am termasuk kehilangan wang pendapatan masa hadapan, kesakitan dan penderitaan dan kehilangan amenity.

Selama ini award gantirugi oleh mahkamah-mahkamah sama ada di dalam atau di luar negeri telah banyak berbeza disebabkan prinsip-prinsip yang kurang jelas, ketidakpastian pemakaian dan beberapa peruntukan undang-undang tidak dinyatakan secara terang. Berdasarkan ini semua award mahkamah telah berunsur prinsip spekulatif sungguhpun sepatutnya maksudnya bukan sedemikian. Perbezaan award juga telah tidak menggalakkan penyelesaian awal di antara pihak di luar mahkamah oleh kerana tidak ada kepastian tentang award yang akan diberi oleh mahkamah.

Perundangan di negara ini mengenai perkara ini dibuat dalam tahun 1956 dan berdasarkan undang-undang British yang sedia ada pada masa itu. Walau bagaimanapun, perbezaan award dalam kes-kes berkaitan telah menimbulkan kegelisahan di mahkamah-mahkamah di Negeri England di mana hakim-hakim yang telah mendengar kes-kes tersebut telah menyuarakan bahawa pindaan perundangan sahaja yang akan dapat memperbaiki kedudukan itu.

Mengikut Common Law England, kepala-kepala gantirugi yang pada biasanya dituntut ialah:-

1. Kehilangan kewangan termasuk kehilangan pendapatan dan perbelanjaan dari tarikh kemalangan hingga tarikh perbicaraan;
2. kehilangan jangka hidup;
3. Kesakitan dan penderitaan dan kehilangan amenity;
4. kehilangan pendapatan masa

hadapan dalam tahun-tahun yang hilang; dan

5. kos untuk penjagaan perubatan dan rawatan masa hadapan.

Award di bawah kepala ganti rugi bagi kehilangan kewangan, termasuk kehilangan pendapatan dan perbelanjaan dari tarikh kemalangan hingga tarikh pembicaraan bolehlah diterima oleh kerana seorang yang cedera disebabkan tindakan 'tort' seorang lain sepatutnya diberi pampasan kehilangan kewangan dan apa perbelanjaan lain. Begitu juga di mana seorang itu mati serta-merta disebabkan tindakan 'tort' seorang lain, orang-orang tanggungan berhak menerima pampasan.

Award di bawah kepala ganti rugi bagi kehilangan jangka hidup diberi atas dasar bahawa seseorang itu akan hidup sepanjang jangka hidup kebiasannya dan jika ia telah terhenti sebelum waktu, beliau sepatutnya diberi pampasan. Amaun yang diberi di bawah kepala ini tidaklah banyak. Di negara ini jumlah tersebut telah ditetapkan di angka \$4,500. Falsafah memberi kepala ganti rugi ini boleh dianggap terluput oleh kerana jumlahnya tidak banyak dan ditenggelami oleh ganti rugi yang lain.

Award yang diberi di bawah kepala ganti rugi kesakitan dan penderitaan dan kehilangan amenity menimbulkan masalah bagaimana hendak menimbangkan kesakitan dan penderitaan dan kehilangan amenity dengan wang ringgit. Tiada apa-apa panduan yang boleh dibuat mengenai quantum yang telah dibayar di bawah kepala ini, terpulanglah kepada hakim-hakim untuk menaksirkan quantum tersebut atas dasar bahawa pampasan itu hendaklah pampasan yang adil dan bukan pampasan yang penuh.

Award di bawah kepala ganti rugi kehilangan pendapatan masa hadapan dalam tahun-tahun yang hilang berbangkit daripada kes Picket

melawan British Rail Engineering Limited 1979 1 AER 774, oleh kerana sebelum tahun 1979 telah terdapat beberapa keputusan yang bercanggah di mahkamah-mahkamah sama ada award di bawah kepala ganti rugi itu sepatutnya diberi.

Prinsip memberi hilang pendapatan bagi tahun-tahun yang hilang seperti ini telah ditekankan lagi dalam rayuan-rayuan kes Gemel melawan Wilson dan Fernes melawan B dan S Macy Limited 1981 1 AER 578. Dalam kes Gemel melawan Wilson, anak lelaki plentif berumur 15 tahun telah mati dalam kemalangan jalan raya dan dalam kes Fernes melawan B dan S Macy, anak lelaki plentif berumur 22 tahun telah meninggal semasa menjalankan tugas.

Prinsip memberi award bagi kehilangan pendapatan masa hadapan dalam tahun-tahun yang hilang dipakai bagi plentif yang masih hidup dalam kes-kes kemalangan yang tidak menyebabkan kematian. Dalam kes Lim Poh Choo melawan Camden dan Islington Area Health Authority 1979 2 AER 910, plaintiff adalah mangsa tindakan kecuai oleh seorang anggota kakitangan hospital di mana beliau telah mendapat kerosakan otak dan telah terpaksa berharap kepada orang lain bagi menjalankan penghidupan hariannya. Beliau tiada orang tanggungan dan sedang menerima gaji £6,000 sebulan sebelum kemalangan tersebut. Jumlah ganti rugi yang beliau telah menerima ialah £229,298.64 sterling.

Adalah diperhatikan bahawa mahkamah-mahkamah di England tidak mengambil kira bilangan sebenar tahun-tahun yang hilang sebagai 'jangkali', dengan izin 'multiplier' dalam mentaksirkan kehilangan pendapatan masa hadapan dalam tahun-tahun yang hilang.

Dalam kes Gamel, jangkali sepatutnya ialah 60 tolak 22 bersamaan 38, tetapi mahkamah menggunakan

jangkali 16 sahaja. Dan dalam kes Lim Poh Choo, mahkamah menggunakan jangkali 14 sungguhpun jangkali sebenarnya ialah 60 tolak 36 bersamaan 24.

Apa yang telah dikatakan mengenai anomali yang tersebut dalam award ganti rugi di mahkamah-mahkamah di England juga terpakai di mahkamah-mahkamah di negara kita dan prinsip-prinsip yang sama juga telah digunakan. Ini terdapat dalam kes Thangavelu melawan Chia Kok Been 1981 2 MLJ 277 di mana anak lelaki plaintiff berumur 13 tahun telah meninggal dunia dalam kemalangan jalanraya semasa bekerja separuh masa. Prinsip yang sama juga telah dipakai oleh mahkamah-mahkamah kita dalam memberi award ganti rugi kepada seorang plaintiff yang masih hidup yang tidak berupaya secara penuh atau sebahagian besarnya.

Dalam kes Yang Salbiah melawan Junid bin Harun 1981 1 MLJ 292 di mana plaintiff berumur 12 tahun di waktu pembicaraan telah menjadi vegetative disebabkan kemalangan jalanraya, Mahkamah Persekutuan telah memberi award \$33,816 dengan menggunakan jangkali 25 tahun atas dasar \$200 sebulan. Plaintiff juga telah menerima wang sebanyak \$25,362 bagi kos rawatan masa depan dengan menggunakan jangkali 25 tahun atas dasar \$150 sebulan. Kedua-dua award ini telah diberi tanpa ada apa-apa keterangan bahawa plaintiff yang masih kanak-kanak sedang menerima apa-apa gaji pada waktu kemalangan dan tanpa apa-apa keterangan bahawa plaintiff atau orang-orang tanggungannya memerlukan wang bagi penjagaan dan rawatan masa hadapan beliau.

Mengenai soal jangkali, mahkamah-mahkamah di negeri ini telah menggunakan formula 55 tahun iaitu umur persaraan biasa tolak umur plaintiff pada tarikh pembicaraan sama ada hidup atau mati dan tolak 1/3 bakinya. Oleh itu jika plaintiff berumur

25 tahun pada tarikh pembicaraan jangkalnya ialah 55 tolak 25 bersamaan 30 tolak 1/3 daripada 30 bersamaan 20. Jika dibuktikan bahawa umur persaraan adalah lebih daripada 55 tahun; umur yang lebih itu akan digunakan dalam mengira jangkali seperti dalam kes Murtaza bin Mohd. Hassan melawan Chong Swee Kian 1980 1 MLJ 216.

Adalah nyata undang-undang mengenai jangkali perlu diselesaikan semula oleh kerana formula yang dipakai ini akan menyebabkan angka yang lebih tinggi dan umur persaraan yang digunakan sebagai dasar bagi pengiraan akan berlainan daripada satu kes ke satu kes yang lain. Jelaslah daripada apa yang tersebut di atas bahawa undang-undang yang ada berkenaan dengan award bagi menentukan ganti rugi persendirian beberapa soalan berbangkit.

1. Patutkah kehilangan pendapatan masa hadapan dalam tahun-tahun yang hilang dibenar sebagai kepala ganti rugi berasingan.
2. Jika jawapan kepada satu adalah ya, bagaimanakah kuantum itu hendak dikira memandangkan pendapatan masa hadapan seseorang mangsa tidak diketahui dan juga beberapa lama mangsa tersebut akan hidup jika tidak diketahui.
3. Setakat manakah ada penggandaan di antara satu kepala ganti rugi dan satu kepala ganti rugi yang lain.
4. Patutkah award di bawah kepala ganti rugi kehilangan jangka hidup dibenarkan untuk faedah estet atau patutkah ia diberi khusus sebagai solatium kepada anggota keluarga yang tinggal.

Pada beberapa tahun yang lalu Persatuan Insurans Am Malaysia juga telah merungut tentang award-award ganti rugi yang dianggap tinggi yang telahpun diberi oleh mahkamah-

mahkamah pada tahun kebelakangan-nya khususnya mengenai kehilangan pendapatan masa hadapan dalam tahun-tahun yang hilang akibat kematian. Sehubungan dengan ini Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dalam pembukaan Persidangan Undang-undang Malaysia Ketujuh di Kuala Lumpur dalam tahun 1983 telah berkata, dengan izin, Tuan Yang di-Pertua:—

“The money that the litigant gets must come from somewhere. If the insurance pays, it simply means you will have to pay a bigger premium. As the award increases, so will the premium. In the end the cost to a society given to litigation will be much more than the protection the law is supposed to afford. But in addition to this cost to society, service would actually be poorer. It is wellknown that doctors will not go to the aid of an accident victim, in case he may be sued for something or other. And of course, if you see a doctor, he is likely to carry out all the tests in order to avoid any possibility of being sued for negligence. All these, of course, cost money, a lot of money. In the final analysis, society has to pay a high price for being a litigious society.

I am mentioning this because there is a trend towards more litigation for bigger award in Malaysia. There is a tendency to forget that Malaysia is not a developed country. It cannot afford the kind of awards that make headlines. It is wrong to think that it is only the insurance company will pay the cost; in the long run, it is the society which has to pay. Should Malaysia become a litigious society long before it can afford it, then a lot of poor people are going to suffer. I hope that the lawyers, the Bar Council and everyone else concerned will give the matter some thought.”

Kerajaan telahpun meneliti undang-undang yang ada dan hasil daripada kajian yang telah dibuat berasaskan keputusan-keputusan mahkamah di England dan di negara ini pindaan-

pindaan kepada undang-undang yang perlu dibuat dan telahpun dimasukkan ke dalam Rang Undang-undang yang dibentangkan sekarang termasuk peruntukan mengenai perkara-perkara yang berikut:-

1. Hak menuntut award bagi kepala gantirugi kehilangan pendapatan masa hadapan dalam tahun-tahun yang hilang hendaklah diberi kepada orang-orang tanggungan dan bukan seperti kedudukan masa kini kepada estet si mati.
2. Penaksiran award kehilangan pendapatan masa hadapan dalam tahun-tahun yang hilang hendaklah menasabah dan tidak begitu tinggi.
3. Hak menuntut di bawah kepala gantirugi kehilangan jangka hidup bagi faedah estet hendaklah dihapuskan dan digantikan dengan hak bagi anggota-anggota keluarga yang terlibat menuntut solitium yang hendaklah menjadi jumlah wang yang tertentu, dan
4. Hak menuntut kehilangan amenity hendaklah disatukan dengan gantirugi bagi kesakitan dan penderitaan sekadar memuaskan kehendak-kehendak Common Law.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama satu Akta untuk meminda Akta Sivil 1956 dibaca kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

8.30 mlm.

Tuan Tan Chang Soong: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan untuk meminda Akta Undang-undang Sivil tahun 1956.

Tujuan Rang Undang-undang ini adalah untuk merapatkan jurang perbezaan yang begitu besar tentang award mahkamah berkenaan dengan tindakan mendapat ganti rugi kerana bencana diri termasuk bencana yang membawa maut.

Tuan Yang di-Pertua, bencana dan kematian merupakan kejadian yang tidak diingini dan mengakibatkan kesedihan atau kesusahan kepada mereka yang mengalami bencana ataupun kepada waris-waris dan tanggungan jika berlaku kematian. Kebiasaannya proses undang-undang untuk mendapat ganti rugi terhadap sebarang kejadian yang seumpama ini sentiasa begitu merumitkan. Kadangkala perbelanjaan yang besar perlu dibelanjakan sebelum sebarang ganti rugi dapat diterima.

Tuan Yang di-Pertua, walau apapun proses undang-undang kita perlu mengingati bahawa ganti rugi yang diberi akhirnya perlu berdasarkan kepada satu asas yang adil, kepada mereka yang mengalami bencana ataupun kepada tanggungan-tanggungan mereka yang mati akibat daripada bencana tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, dalam aspek ini saya berasa bahawa beberapa aspek Rang Undang-undang Sivil tahun 1956 perlu dipinda khususnya dengan mengambil kira nilai seseorang selepas mencapai usia 55 tahun. Pandangan ini adalah berdasarkan kepada beberapa asas.

Tuan Yang di-Pertua, kita perlu mengingati bahawa mesyarakat kita kian bertambah maju dengan tempoh yang rancak dalam era teknologi moden. Dengan kemajuan ini kita perlu mempelajari beberapa kemahiran serta ciptaan-ciptaan baharu. Umur tidak menghadkan proses pelajaran. Umur juga tidak boleh menghalang kita mempelajari kemahiran atau pengetahuan. Terdapat juga orang-orang yang mencapai kemuncak

prestasi pada peringkat umur yang lanjut. Dengan huraian ini kita tidak dapat ketepikan mereka yang berusia 55 tahun kerana mereka masih lagi boleh bekerja dengan positif. Ini adalah khususnya perlu kepada mereka yang menyandang jawatan tinggi dalam pengurusan ataupun dalam profesion mereka sendiri. Dalam kedudukan yang seumpama ini adalah tidak waras bahawa waris-waris dan tanggungan-tanggungan kepada mereka yang dalam golongan ini tidak diberi manfaat daripada potensi segi pendapatan mereka yang mengalami bencana atau mati akibat kemalangan.

Tuan Yang di-Pertua, tambahan pula kita perlu mengambil kira nisbah tanggungan penduduk-penduduk kita. Penduduk Malaysia adalah muda pada perbandingan kerana 39% penduduk kita adalah dalam lingkungan umur di bawah 14 tahun. Ini bermakna bahawa satu bahagian besar penduduk kita perlu diberi pertimbangan.

Tuan Yang di-Pertua, dari segi buruh, mereka dalam golongan umur 55 tahun sehingga 64 tahun masih merupakan 6.3% daripada keseluruhannya. Kita masih lagi memerlukan tenaga mereka untuk memberi sumbangan kepada daya pengeluaran negara dan pertumbuhan ekonomi.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada itu mereka juga telah memperolehi pengalaman bekerja bagi satu jangka masa yang panjang baik dalam apa juga kategori yang mereka bekerja. Kebanyakan antara mereka yang dalam golongan umur 55 tahun sehingga 64 tahun perlu bekerja untuk menjaga kepentingan tanggungan mereka dengan mengambil kira satu bahagian besar penduduk-penduduk Malaysia yang masih muda.

Tuan Yang di-Pertua, negara kita telah mencapai satu tahap kemajuan yang pesat dalam tahun-tahun kebelakangan ini dengan pelancaran rancangan-rancangan Malaysia oleh

pihak Kerajaan. Mutu kehidupan telahpun bertambah baik. Kemudahan-kemudahan dan rancangan-rancangan kesihatan telah juga memperbaiki kehidupan kita. Jangka kehidupan kita telah juga bertambah panjang. Mengikut jangkaan, jangka kehidupan kita telah bertambah kepada 70 tahun. Akan tetapi kita tidak boleh mengharap bahawa tiap-tiap orang dapat bekerja sehingga 70 tahun ataupun 65 tahun. Mereka yang bekerja selepas 55 tahun usia mereka sudah tentu mempunyai sebab-sebab yang baik untuk berbuat demikian.

Tuan Yang di-Pertua, saya berasa bahawa satu kadar ganti rugi yang adil perlu diberi kepada mereka dalam golongan ini yang mengalami bencana disebabkan oleh mereka ataupun kecuaihan pihak orang lain.

Tuan Yang di-Pertua, saya tidak boleh memahami sebab-sebab seseorang yang mengalami kecelakaan perlu memberi jawapan membuktikan bahawa mereka berada di dalam keadaan sihat sebelum ditimpa kecelakaan. Tugas ini sudah tentu menambah beban kepada waris-warisan dan tanggungan-tanggungan mangsa kecelakaan tersebut. Mereka telahpun menderita akibat daripada kecuaihan pihak orang lain dan jika waris-warisan dan tanggungan-tanggungan mereka itu boleh membuktikan bahawa mangsa kecelakaan ini adalah dalam kesihatan yang baik. Ini bermakna bahawa mereka perlu mengalami penderitaan sekali lagi supaya membuktikan bahawa mangsa kecelakaan benar-benar keadaan sihat.

Tuan Yang di-Pertua, saya percaya bahawa adalah lebih adil jika sekiranya tanggungjawab untuk membuktikan keadaan kesihatan seseorang mangsa perlu dipikul oleh mereka yang bertanggungjawab terhadap kemalangan tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana saya telah nyatakan tadi bencana atau kematian adalah kejadian yang tidak

diinginkan. Sesiapa yang menyebabkan bencana ataupun kematian dan orang yang menderita akibat daripada kecelakaan akan sama-sama mengalami kesedihan. Ganti rugi dari segi kewangan adalah satu-satu cara meringankan serta mengurangkan kesedihan. Walau apapun bentuk ganti rugi diberi, ianya sudah tentu tidak dapat menggantikan kehilangan yang dialami oleh tanggungan-tanggungan serta waris-warisan kepada mangsa.

Tuan Yang di-Pertua, kita perlu mencari cara untuk memperuntukkan satu asas yang saksama, adil dalam bentuk gantirugi.

Saya berharap bahawa pihak Kerajaan boleh memberi rationale kepada pindaan Rang Undang-undang Sivill, 1956 dengan mengambil kira apa-apa yang dikatakan oleh saya tadi.

Tuan Yang di-Pertua, dengan ini ingin saya sekali lagi menyokong Rang Undang-undang (Pindaan) Sivill, 1956 ini.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Haji Abdul Wahab.

8.42 mlm.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Haji Abu Bakar: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk berucap atas pindaan Akta Undang-undang Sivill, 1956 ini.

Tuan Yang di-Pertua, tujuan Akta tersebut adalah untuk memberi ukuran standard di dalam membuat keputusan bagi kes-kes kemalangan. Saya ingin mengucapkan tahniah kepada Kerajaan kerana mengambil langkah-langkah ini.

Walaupun bagaimanapun, saya ingin memberi beberapa hujah ke atas pindaan ini dan juga kepada ucapan yang diberi oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Dalam Negeri di mana beliau menyatakan bahawa adalah perlu untuk meminda Akta ini oleh kerana bahawa keputusan mahkamah telah berubah dari semasa

ke semasa oleh kerana prinsip-prinsip spekulasi diamalkan oleh hakim-hakim di dalam membuat keputusan itu.

Yang Berhormat Menteri juga ada mengatakan bahawa keputusan oleh mahkamah di Malaysia adalah dibuat dengan sewenang-wenangnya.

Tuan Yang di-Pertua, sekali imbas Akta (Pindaan) ini sangat terpengaruh oleh angin desakan-desakan syarikat insurans. Saya kurang bersetuju dengan pandangan yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Menteri di mana mahkamah-mahkamah dalam negara kita apabila membuat keputusan di dalam kes-kes kemalangan, adalah terikat kepada kes-kes yang telah dibicarakan dan mereka diperintah oleh prinsip undang-undang yang dipanggil "legal precedent".

Apabila keputusan dibuat oleh mahkamah adalah terlalu tinggi, maka pihak terlibat, berhak membuat rayuan kepada mahkamah yang lebih tinggi yang mempunyai kuasa untuk mengubah atau mengurangkan keputusan jika ia benar-benar terlalu tinggi.

Hakim-hakim Mahkamah Tinggi di dalam perkara sebegini dan Mahkamah Tinggi juga tidaklah membuat keputusan spekulasi dan jika sekiranya Mahkamah Tinggi membuat keputusan spekulasi atau dengan sewenang-wenangnya yang didapati terlalu tinggi, maka pihak terlibat mempunyai hak untuk membuat rayuan ke Mahkamah Persekutuan.

Tugas Mahkamah Persekutuan, Tuan Yang di-Pertua, adalah untuk menentukan supaya keadilan dilakukan dan sekiranya keputusan itu terlalu tinggi, Mahkamah Persekutuan boleh menurunkannya. Hakim-hakim Mahkamah Persekutuan mempunyai pengalaman yang luas dan adalah terdiri dari hakim-hakim yang kanan.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan akan memansuhkan rayuan ke Jawatankuasa Kehakiman Majlis Privy dalam bulan

Januari tahun hadapan oleh kerana Kerajaan mempunyai kepercayaan terhadap kebolehan hakim-hakim yang ada di Mahkamah Persekutuan kita.

Tuan Yang di-Pertua, pindaan-pindaan ini mempunyai kesan dan akibat yang terlalu jauh. Kita harus menimbangkan kedudukan golongan yang berpendapatan rendah, ramai ada di dalam negara kita apabila mencapai umur antara 50 - 55 tahun masih mempunyai tanggungan keluarga yang sangat berat. Kalaulah orang-orang yang begini terlibat dalam kemalangan jalan raya, ganjaran hasil dari keputusan mahkamah yang akan mereka terima di bawah pindaan ini sangatlah sedikit dan rendah. Keluarga-keluarga yang terlibat akan mengalami kesusahan berat dari segi kewangan dan tanggungan.

Pernah terjadi kemalangan akibat kecuaian sebuah kenderaan, satu kemalangan di waktu subuh yang sunyi sepi, apabila dua orang buruh baru balik daripada kilang di waktu subuh yang gelap, lori ikan yang datang daripada utara ke selatan dengan tidak mengindahkan keselamatan orang ramai dengan begitu laju dan deras sehingga tidak sedar, dan sememangnya semestinya mereka tidak sedar, bahawa berbagai alat tali pengikat canvas lori itu terlucut daripada ikatannya, dan menjadi laksana tali koboi, dan di dalam keadaan kelam-kabut ini, dalam keadaan tidak disedari, tali-tali itu telah membelit tengkuk salah seorang daripada pekerja yang sedang mengayuh basikal ketika balik dari bekerja shift malam. Dalam keadaan kelam-kabut ini sahabat kepada orang yang malang itu tidak dapat melihat nombor lori dan sebagainya sehinggalah sahabatnya itu telah terbelit oleh tali pengikat lori itu, diheret beberapa rantai jauhnya dan mati di dalam keadaan yang paling ngeri di mana tengkuk terbelit dan diheret dalam keadaan yang laju. Keadaan-keadaan seperti inilah yang saya rasa menyebabkan beberapa hujah yang

perlu dihalusi dan diteliti oleh mahkamah-mahkamah sehingga kadang-kadang kita berasa pampasan ataupun award kewangan itu tidaklah banyak. Kalaupun dalam kes seperti yang disebut oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri dalam kes Salbiah lwn. Harun di mana dua jenis award pernah dikeluarkan lebih kurang \$33,816 dan satu lagi \$25,000 terhadap kecederaan Salbiah yang berumur 12 tahun itu.

Kita rasa jumlah wang itu tidaklah sama dengan nilai penderitaan yang dialami oleh mangsa itu. Begitu juga dalam kes Lim yang berlaku dan di awardkan oleh mahkamah di Britain dengan £229,218.64. Ini juga telah menyebabkan si malang itu menghadapi zaman lumpuh seumur hidup. Jadi award sebegini banyak yang ditekankan yang mendatangkan kerugian dan kegelisahan kepada pihak syarikat insurans, seharusnya kita teliti dan halusnya. Kerana ini adalah dari segi hidup berdemokrasi dan juga kita menilai akan nasib kemalangan, yang mana kemalangan itu tidak berbau dan tidak dikehendaki oleh sesiapa.

Dengan sebab itu sekiranya apa yang ditekankan oleh ucapan YAB Perdana Menteri kita kepada persidangan insurans-insurans itu sekiranya itu melibatkan bayaran-bayaran yang tinggi, melibatkan premium yang tinggi, apakah kelak setelah kita pinda Akta dan award ini semuanya telah jatuh, adakah pihak insurans pula akan menurunkan kadar premium yang terlampau tinggi pada hari ini.

Jadi saya kira masalah tidak akan selesai, penderitaan tidak akan dapat kita hapuskan, melainkan rasa terkilan dan dukacita yang amat sangat akan sentiasa berkesan di jiwa orang-orang yang malang, yang ditimpa akibat kecuai orang lain dan sekiranya award itu berupa mata wang yang sangat rendah dan kita menilai manusia yang selepas daripada 55 tahun laksana haiwan ataupun tunggal kayu yang

tidak ada nilai kemanusiaan lagi, inilah rasa terkilan daripada Akta yang kita pinda ini.

Oleh itu, Tuan Yang di-Pertua, walau bagaimanapun keadaannya Akta ini tidak akan dapat kita bangkang dan seterusnya akan diluluskan. Saya menyokong pindaan Rang Undang-undang ini.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan D.P. Vijandran.

8.50 mlm.

Tuan D.P. Vijandran: Tuan Yang di-Pertua, saya berdiri dengan perasaan sedih untuk berucap di atas Rang Undang-undang ini. Seseorang yang mempunyai akal fikiran yang waras dan kasih akan berasa terkejut dan hairan terhadap Rang Undang-undang yang dibentangkan pada petang ini. Saya begitu terharu, berasa sedih, pilu dan keciwa. Rang Undang-undang ini adalah sukar untuk dipertahankan atau dijustifikasikan, hanya pihak insurans sahaja yang akan dapat faedah daripada Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya merasa bahawa penggubal Rang Undang-undang ini mungkin bukan dari Malaysia ataupun seorang daripada angkasa luar, dengan izin, 'outer space', kerana Rang Undang-undang ini tidak kena-mengena dengan realiti kehidupan di Malaysia. Saya berasa sangsi bahawa pegawai-pegawai Kerajaan dan juga Menteri-menteri berkenaan tidak sebenarnya memahami dengan mendalam implikasi-implikasi Rang Undang-undang ini. Saya tidak dapat menyalahkan mereka kerana Rang Undang-undang ini memerlukan kepakaran undang-undang dan terlalu teknikal yang sukar untuk di fahami oleh orang biasa.

Izinkan saya, Tuan Yang di-Pertua, untuk menimbul dan mengutarakan sedikit kesan-kesan Rang Undang-undang ini dengan menyentuh seksyen-seksyen penting yang dicadangkan oleh

Rang Undang-undang tersebut. Kesan seksyen 7, subseksyen 3 yang baru dicadangkan adalah seperti berikut:

- (a) ibu bapa tidak dapat menuntut pampasan bagi kehilangan perkhidmatan kanak-kanak tersebut.
- (b) suami tidak boleh menuntut pampasan bagi:
 - (i) kehilangan perkhidmatan-perkhidmatan isteri; dan
 - (ii) kehilangan consortium.

Bagi ramai orang miskin di negara ini anak-anak adalah harta mereka. Adakalanya mereka bergantung kepada anak-anak untuk masa hadapan. Negara ini bukanlah England, ini adalah Malaysia. Di negara ini nilai-nilai keluarga adalah berlainan dan anak-anak banyak memberi sumbangan terhadap keluarga mereka. Pindaan yang dicadangkan akan memberi kesan buruk kepada keluarga-keluarga yang bergantung kepada anak-anak mereka. Lebih-lebih lagi seseorang suami tidak boleh menuntut pampasan bagi kehilangan perkhidmatan isterinya. Mungkin penggubal Rang Undang-undang ini percaya bahawa jika seorang isteri meninggal si suami boleh kahwin lagi. Pendekatan ini adalah kurang cermat. Dalam konteks negara kita kebanyakan isteri adalah merupakan suri rumahtangga yang bertanggungjawab ke atas keluarga dan anak-anak. Jika seorang isteri meninggal, maka si suami terpaksa mendapatkan pembantu rumah untuk menjaga anak-anaknya. Jadi, keluarga tersebut mestilah diberi wang pampasan. Pindaan terhadap Rang Undang-undang ini membebankan keluarga yang kehilangan ibu mereka melalui sebarang kemalangan.

Tuan Yang di-Pertua, sekarang saya ingin menyentuh pindaan baru yang dicadangkan iaitu seksyen 7, subseksyen (3), (4). Kesan pindaan yang dicadangkan adalah seperti berikut:

- (i) jika si mati adalah berumur 55

tahun, maka tidak ada perlindungan atau gantungan bagi pihak yang mempertahankan;

- (ii) peluang untuk menambahkan pendapatan tidak akan diambil kira; dan
- (iii) jika si mati adalah berumur 30 tahun atau kurang, kehilangan hanya dikira bagi 16 tahun.

Pindaan ini mengandaikan bahawa seseorang menamatkan pekerjaannya setelah berumur 55 tahun. Perkara ini tidaklah benar dalam konteks Malaysia. Ramai yang masih menerima pendapatan melalui pekerjaan walaupun sudah berumur lebih daripada 60 tahun dan ke atas.

Kedua, Tuan Yang di-Pertua, bila seseorang meninggal dunia hanya pendapatan masa kini yang akan diambil kira. Ini tidaklah adil kerana tidak ada seorang pun yang menerima satu gaji pada setiap masa. Jadi, kenaikan dalam gaji juga haruslah diambil kira.

Tuan Yang di-Pertua, saya boleh meneruskan senarai seperti di atas yang menunjukkan kesan buruk atau gangguan kepada keluarga-keluarga yang mana anggotanya meninggal dunia melalui kemalangan. Tetapi Dewan ini bukanlah tempat untuk membincangkan aspek-aspek teknikal secara terperinci. Saya berharap akal dan fikiran yang waras akan digunakan dan Kerajaan sendiri menarik balik Rang Undang-undang ini.

Walau bagaimanapun dengan dukacita, saya tidak dapat menunjukkan sokongan terhadap Rang Undang-undang ini. Sekian, terima kasih.

8.58 m/m.

Tuan Wong Yau Ket: Tuan Yang di-Pertua, saya sekali lagi ingin mengambil bahagian di perbincangan Rang Undang-undang meminda Akta Undang-undang Sivill, 1956.

Beberapa mini tadi, Yang Berhormat

Menteri sudah beri ucapan begitu jelas tentang keadaan undang-undang diganti rugi di dalam perkara ganti rugi dan juga beliau memberi contoh sedalam-dalamnya di sisi undang-undang, apa yang kami panggil "legal precedent". Sebelum mendengar itu saya pun adalah satu fikiran Rang Undang-undang ini adalah sesuai atau tidak. Tetapi selepas mendengar penjelasan dari Yang Berhormat Menteri itu saya fikir dengan penjelasan dari beliau, Rang Undang-undang ini adalah sesuai. Fasal di sisi undang-undang dari British sistem juga legal precedent memanglah perlu di dalam pembicaraan di mahkamah masing-masing. Jadi, mahkamah yang bicara kes-kes itu mestilah mahu diambil kira apakah kes-kes yang lalu ganti rugi itu dibuat kepada plaintiff masing-masing.

Tuan Yang di-Pertua, untuk pengetahuan Ahli-Ahli Yang Berhormat, saya fikir perlu juga saya berikan sedikit pandangan di dalamnya apa yang ada di Rang Undang-undang ini. Memang juga diambil kira terhadap general damages di undang-undang sivil ini mestilah ada dua kategori. Pertama itu adalah "general damages" yang tidak boleh diquantify ialah masuk pain and suffering, loss of expectancy of life, loss of earnings. Kategori yang kedua iaitu "special damages", yang mana boleh diquantify. Di dalam Rang Undang-undang ini ada beberapa seksyen yang berkuatkuasa sekarang di undang-undang sivil dan juga ada beberapa seksyen yang baru.

Di dalam Rang Undang-undang ini ada termasuk tiga bahagian:

1. Ganti rugi umum
2. Claim for bereavement
3. Ganti rugi di mana mendapat cedera parah (for injuries)

Mengenai ganti rugi umum terhadap orang yang cedera dan mati kemudiannya ada mendapat ganti rugi tetapi ganti rugi ini tidaklah termasuk kira insurans, EPF, pencen dan gratuity

ataupun ganti rugi di dalam undang-undang yang lain. Ini sepatutnya mestilah ada dalam undang-undang yang ada sekarang. Dan juga funeral expenses, saya tidak tahu apa yang disebutkan dalam bahasa Malaysia, funeral expenses pun ada sekarang dalam Rang Undang-undang. Yang tidak ada itu ialah damages for loss of services of child or loss of services of the wife and so on, damage for loss of services, dan yang baru itu ialah ganti rugi untuk loss of earnings. Inilah seksyennya Ahli-ahli Yang Berhormat ragu sedikit kenapa orang yang selepas umur 55 tahun jikalau mati akibat orang yang tidak berjaga-jaga, kenapa selepas umur 55 tahun tidak dapat ganti rugi. Ini adalah seksyen yang baharu.

Kategori yang kedua itu ialah untuk claim for bereavement, bereavement ertinya susah hati agaknya kepada keluarga si mati itu. Ini adalah \$10,000 untuk ganti rugi tetapi jumlah ini bolehlah diubah oleh DYMM Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong dari semasa ke semasa.

Kategori ketiga, ialah ganti rugi terhadap cedera (parah atau tidak) (injuries). Di dalam Undang-undang sekarang mestilah diadakan ganti rugi untuk injuries tetapi ganti rugi ini tidak boleh diambil kira seperti bayaran insurans, pencen dan sebagainya. Ada pula satu seksyen baharu, seksyen baharu ini ialah loss of expectancy of life. Loss of expectancy of life jikalau sudah dikurangkan tetapi ini diganti rugikan tetapi jikalau hendak diambil kira pain and suffering, itu dimasukkan kira. Dan juga seperti mana saya katakan tadi "loss of earning" apa-apa pendapatan yang seorang boleh dapat ini tidak dimasukkan kira selepas umur 55 tahun, hanya sebelum sampai umur 55 tahun baharu diambil kira, inilah isinya di dalam Rang Undang-undang ini. Adakah undang-undang ini boleh dikatakan dalam bahasa Inggeris, "is it harsh" kepada orang ramai. Pada pendapat saya perkataan 'harsh', I don't say it is 'rough', kasar tetapi

harsh, not gentlemanly. Seksyen baru untuk ganti rugi for the loss of services of child, or wife or husband. That one maybe is a bit harsh on the part of the authority or the insurance company for not paying anything at all.

Tuan Yang di-Pertua, seksyen yang baru ini jikalau orang itu mati selepas umur 55 tahun langsung tidak dibayar ganti rugi. Ini pada pendapat saya tidak berapa "ngam" juga (*Ketawa*). Fasal apa, seorang berumur bukan sahaja 55 tahun, kita tengok berapa ramai orang di dunia ini yang berjaya sekali dalam lapangan profesion di bidang apa-apa sahaja semuanya selepas daripada umur 55 tahun. Jadi, kalau seorang itu tidak berjaga-jaga, cause the death of another person who is over 55 and he (the deceased) can't get any damages, then I don't think it is fair and equitable to that person. So these are the two things that saya fikir Kementerian yang berkenaan mestilah dipertimbangkan di masa yang akan datang. Saya harap jugalah di sisi undang-undang mestilah adil kepada orang ramai sebab civil law ini mesti affect, the public is very much affected. Saya haraplah dengan ini Kementerian yang berkenaan bolehlah mengambil pertimbangan sedikit.

Tuan Yang di-Pertua, sekian pandangan saya, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Timbalan Menteri.

9.06 mlm.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya ucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah bangun berucap dan tiga daripadanya menyokong Rang Undang-undang kecuali Yang Berhormat Senator D. P. Vijandran yang membantah pindaan tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, sebenar banyak pihak yang tidak berapa senang dengan pindaan-pindaan yang dibuat kepada Akta Undang-undang Sivil ini

terutama disebabkan jika dilihat sekali imbas pindaan itu nampaknya betul-betul mengurangkan dengan begitu teruk sekali banyaknya ganti rugi seorang itu boleh dapati. Tetapi jika pihak-pihak yang berkenaan termasuk juga Yang Berhormat Senator D. P. Vijandran meluangkan masa untuk mengkaji pindaan-pindaan ini dengan panjang lebarnya mereka akan sedar yang potongan banyaknya ganti rugi itu tidaklah begitu teruk.

Ada pula pihak-pihak termasuk Yang Berhormat Tuan Abdul Wahab bin Haji Abu Bakar dan juga Yang Berhormat Senator D. P. Vijandran yang menuduh bahawa pindaan-pindaan ini ialah untuk menyenangkan hati bagi pihak industri insurans. Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya Kerajaan telah mula membuat kajian ke atas perkara ini di pertengahan tahun 1982 lagi memandangkan pada pengalaman pihak Inggeris, mahkamah-mahkamah di England dan juga keputusan yang dibuat dalam kes mahkamah-mahkamah tempatan. Industri insurans sebenarnya menulis hanya dalam tahun 1983 manakala sementara itu kajian yang disebut telahpun berjalan.

Sebab utama pindaan-pindaan ini dibuat kepada Akta Undang-undang Sivil ialah untuk membolehkan prinsip undang-undang yang lama berhubung dengan pemberian ganti rugi iaitu hakim-hakim tidaklah dikehendaki memberi pampasan penuh tetapi hanya pampasan yang adil. Keadilan dalam konteks ini bererti bersifat adil bukan sahaja kepada plaintiff tetapi kepada defendant. Pada hal isi sebenarnya sesuatu guamaan itu ialah untuk memastikan keadilan.

Saya ingin menegaskan di sini bahawa Kerajaan tidak menyatakan bahawa hakim-hakim telahpun memberi award yang speculative. Prinsip-prinsip dalam undang-undang yang ada sekarang tidak diterangkan dengan jelas dan adalah tidak adil sekali bagi meminta hakim-hakim

menentukan sesuatu kes atas dasar falsafah hidup.

Tuan Yang di-Pertua, adalah perlu diperhatikan bahawa award ganti rugi ialah satu award yang berdasarkan satu angka tetapi sebenarnya award ini adalah angka composite yang terdiri dari beberapa bahagian. Setengah daripada bahagian itu seperti kehilangan mata pencarian mungkin boleh dianggar dengan nilai wang ringgit, yang selainnya tidak dapat dianggarkan dengan nilai wang ringgit langsung, tetapi mestilah dibuat mengikut asas seperti kehilangan mata pencarian masa depan dan kesakitan serta penderitaan. Kesudahannya segala bahagian ini dicantumkan untuk menjadi satu award pampasan yang adil.

Perkembangan baru-baru ini di England sepertimana yang saya sebutkan tadi telah memperbaharui prinsip undang-undang berhubung dengan award ganti rugi dalam tuntutan persendirian khususnya pampasan kerana hilang mata pencarian masa depan bagi tahun-tahun yang tidak bekerja. Dalam hubungan ini mahkamah Inggeris telah melencong dari kaedah memberi pampasan secara adil dan memasukkan satu kaedah yang memberi pampasan secara penuh.

Ternyata jika kita baca dalam kes Lim Poh Soo yang dilaporkan dalam tahun 1979 pelencongan seperti ini menyebabkan mahkamah kita sendiri memberi award yang mungkin di luar kadar sepatutnya disebabkan mahkamah kita condong untuk mengikut prinsip-prinsip yang diamalkan oleh mahkamah Inggeris.

Tuan yang di-Pertua, pindaan-pindaan yang dibuat kepada Akta Undang-undang Sivil kita adalah satu usaha untuk menyekat pengawardan yang tidak mengikut kadarnya. Sungguhpun mahkamah kita telah merekakan satu cara untuk mendapatkan angka pendarab iaitu 55 umur persaraan ditolak dengan umur

pihak menuntut pada tarikh pembicaraan dan ditolak lagi dengan 1/3 kerana perkara-perkara di luar jangkaan, formula ini tidaklah sentiasa diikuti oleh mahkamah kita sendiri, dan ternyata jika kita periksa beberapa kes yang dilaporkan dalam buku undang-undang di negara kita ini.

Award yang diberi di bawah Akta terpinda ini tidaklah dipotong dengan begitu teruk sekali sepertimana dapat dilihat jika saya memberi satu dua contoh. Dalam kes Lim Chye Lee melawan Government yang tidak direport tetapi disebut dalam bab Volume II halaman 465 di mana simati seorang pemandu bas berumur 34 tahun pada masa kemalangan, meninggalkan seorang balu dan 4 orang anak; angka hendak didarab ialah 203 dan pendarabnya ialah 16. Award ikut jadual annuity berjumlah \$26,406.24¢. Di bawah Akta terpinda, angka hendak didarab ialah 203 dan pendarabnya ialah 55 tolak 34 (iaitu umur simati) bersamaan 23 tolak 2, bersamaan 11½. Award ikut annuity ialah \$20,000 ditambah \$10,000 lagi iaitu kedukacitaan (bereavement) berjumlah \$30,000. Jika menggunakan pendarab terus ialah $203 \times 12 \times 11\frac{1}{2} = \$28,014$ ditambah \$10,000 bereavement berjumlah \$38,014.

Dalam satu kes lagi iaitu dalam kes Mary a/p Arokiasamy melawan Abdul Rahman bin Haji Othman pada tahun 1974, tidak dilaporkan tetapi disebutkan dalam Bab Volume III halaman 468. Simati berumur 33 tahun pada masa kemalangan, meninggalkan seorang balu dan 2 orang anak; angka hendak didarab ialah 250 dan pendarabnya ialah 12. Award ikut annuity ialah \$26,589. Di bawah Akta dipinda, angka hendak didarab ialah 250 dan pendarabnya ialah 55 tolak 33 (umur simati) bersamaan 22 tolak 2, bersamaan 11. Award ikut annuity ialah \$24,919.25¢ dicampur \$10,000 bereavement berjumlah \$34,919.25¢.

Tuan Yang di-Pertua, saya

mengucapkan ribuan terima kasih kepada Senator D. P. Vijandran yang telahpun mengemukakan beberapa pandangan walaupun beliau dengan dukacita tidak menyokong pindaan ini. Walau bagaimanapun apa yang disebutkan oleh beliau akan diambil kira dan jika ini akan memuaskan beliau, saya berjanji akan memberi jawapan secara bertulis kepada perkara-perkara yang dibangkitkan oleh beliau.

Itulah sahaja, Tuan Yang di-Pertua, dan terima kasih kepada sekalian Ahli Yang Berhormat yang telah menyokong pindaan ini. Sekian.

Timbalan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibaca kali yang kedua sekarang.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Timbalan Yang di-Pertua *memengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Fasal 2 –

Tuan D. P. Vijandran: Tuan Pengerusi, bolehkah saya minta sedikit keterangan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri, saya merujuk kepada Fasal 2 – Seksyen 7 subseksyen (3) dalam naskhah Bahasa Kebangsaan berbeza dengan naskhah bahasa Inggeris.

Dalam naskhah Bahasa Kebangsaan kita mendapati begini:

“(3) The damages which the party who shall be liable under subsection (1) to pay to the party for whom and for whose benefit the action is brought shall, subject to this section, be such as well compensate the party. . . .”

Perkataan “as well compensate” ini ada makna juga, tetapi dalam naskah bahasa Inggeris dikatakan bahawa “as will compensate the party”. Tuan Yang di-Pertua, kedua-dua perkataan ini pun mempunyai makna juga. Kalau kita mengambil perkataan “as well compensate” boleh dimaknakan yang compensate dengan baik ataupun beri pampasan dengan baik, dalam bahasa Inggeris beri – “that gives a good compensation”. Kalau kita ambil yang lain itu “as will compensate”, itu compensate sahaja. Saya ingin tahu macam mana kita hendak betulkan ini?

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat Timbalan Menteri.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Pengerusi, saya mengakui bahawa terdapat perbezaan di antara perkataan yang dicatat dalam Rang Undang-undang dalam Bahasa Inggeris dan juga dalam Bahasa Malaysia. Dalam Bahasa Inggerislah yang sebenarnya, perkataan “shall be such as will compensate the party”, dan dalam muka satu naskah bahasa Malaysia, “be such as well compensate”, adalah salah. Tetapi mengikut peraturan Mesyuarat yang termaktub perkara ini, bolehlah diperbaiki oleh Setiausaha Majlis ini kerana ini terdapat satu kesilapan, typing error, Tuan Pengerusi.

Tuan D. P. Vijandran: Tuan Pengerusi, satu perkara yang lain, Fasal 5 Seksyen 28A, Sub-seksyen (2)(c) (i) yang menggunakan perkataan begini:-

“that in the case of a plaintiff who has attained the age of fifty five years or above at the time when he was

injured, no damages for such loss shall be awarded; and in any other case, damages for such loss shall not be awarded unless it is proved or admitted that the plaintiff was in good health . . .”

Bolehkah saya minta apakah definisi “good health” dan bagaimana Mahkamah akan menilaikan sama ada seseorang itu dalam kesihatan baik.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Pengerusi, saya ingat perkara ini terpulanglah kepada Hakim untuk menilaikan apakah “good health” itu, bukanlah untuk saya memberi tafsirannya di sini.

Tuan D. P. Vijandran: Tuan Pengerusi, kalau begitu mungkin ada lagi perbezaan di antara award-award yang dibuat oleh Mahkamah. Bolehkah ini diterima?

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Pengerusi, sebenarnya apa yang saya terangkan tadi, pindaan kepada Undang-undang ini bukanlah untuk menyekat kebebasan Hakim Mahkamah itu untuk membuat award tetapi terkandung kepada perkara-perkara yang telahpun ditetapkan mengikut pindaan-pindaan ini. Dari segi mengkaji adakah seseorang itu dalam keadaan sihat, itu terpulanglah kepada Mahkamah, kepada Hakim sendiri.

Tuan D. P. Vijandran: Tuan Pengerusi, lagi satu sahaja. Fasal 5 Seksyen 28A, Sub-seksyen (2)(d)(i) yang berbunyi:

(d) in assessing damages for loss of future earnings the Court shall take into account that:

(i) in the case of a person who was of the age of thirty years or below at the time when he was injured, the number of years’ purchase shall be 16,”

Berkenaan dengan ini, Tuan Pengerusi, bolehkah saya minta cara mana kita mengikut untuk mengira ataupun menilai pampasan di bawah subseksyen ini, dengan cara mendarab terus (direct multiplication) atau dengan pendarab jadual-jadual actuarial ataupun annuity, dengan izin, actuarial or annuity tables?

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Pengerusi, untuk menjawab soalan ini, perkiraannya ialah mengikut direct multiplication.

Tuan D. P. Vijandran: Tuan Pengerusi, bolehkah saya minta Yang Berhormat Timbalan Menteri mencatatkan ini di dalam rekod sebab ini adalah satu perkara yang penting, ada banyak perbezaan di antara kedua-dua cara ini.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Pengerusi, saya telahpun jawab.

Fasal 2 hingga 5 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

Timbalan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, Majlis ditangguhkan sekarang kepada satu tarikh yang tidak ditetapkan.

Dewan ditangguhkan pada pukul 9.28 malam.